

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2015/1585**2014 m. lapkričio 25 d.****dėl pagalbos schemos SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [kurią Vokietija įgyvendino siekdama paremti iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energiją ir daug energijos vartojančias įmones]**

(pranešta dokumentu Nr. C(2014) 8786)

(Tekstas autentiškas tik anglų kalba)**(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

papašiusi suinteresuotųjų šalių pagal pirmiau nurodytas nuostatas ⁽¹⁾ pateikti savo pastabas ir atsižvelgusi į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2011 m. gruodžio mėn. gavusi skundą Komisija buvo informuota, kad Vokietija teikė valstybės pagalbą ir rėmė iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energiją ir daug energijos vartojančias įmones, nes nustatė papildomo mokesčio, iš kurio finansuojama parama iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintai elektros energijai (vok. *EEG-Umlage*, arba EEG papildomas mokestis), viršutinę ribą.
- (2) 2013 m. gruodžio 18 d. raštu Komisija informavo Vokietiją apie savo sprendimą pradėti Sutarties 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl tos pagalbos (toliau – sprendimas pradėti procedūrą).
- (3) Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija suinteresuotųjų šalių paprašė pateikti pastabas dėl pagalbos.
- (4) Komisija gautas suinteresuotųjų šalių pastabas persiuntė Vokietijai, suteikdama jai galimybę į tas pastabas atsakyti; 2014 m. sausio 20 d. ir lapkričio 14 d. raštais Vokietija pateikė savo atsakymus į pastabas.
- (5) 2014 m. rugsėjo 22 d. raštu Vokietija sutiko nesinaudoti savo teise pagal Sutarties 342 straipsnį, taikomą kartu su Reglamento (EEB) Nr. 1/1958 ⁽³⁾ 3 straipsniu, kad sprendimas būtų priimtas vokiečių kalba, ir sutiko, kad šis sprendimas būtų priimtas anglų kalba.

2. IŠSAMUS PAGALBOS APRAŠYMAS**2.1. 2012 m. EEG įstatymas**

- (6) 2012 m. Atsinaujinančiosios energijos įstatymas (vok. *Erneuerbare-Energien-Gesetz*, EEG) buvo priimtas 2011 m. liepos 28 d. ir įsigaliojo 2012 m. sausio 1 d. ⁽⁴⁾ Šis įstatymas iš esmės pakeistas 2014 m. EEG įstatymu ⁽⁵⁾. 2014 m. liepos 23 d. Komisija patvirtino naują šiuo esminiu pakeitimu pagrįstą pagalbos schemą ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OL C 37, 2014 2 7, p. 73 ir OL C 250, 2014 8 1, p. 15.

⁽²⁾ Plg. 1 išnašą.

⁽³⁾ Reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL serija I, tomas 1952–1958, p. 59).

⁽⁴⁾ Įstatymas *Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz, EEG)*, iš dalies pakeistas įstatymu *Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 1634, ir 2012 m. rugpjūčio 17 d. įstatymu *Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 1754.

⁽⁵⁾ 2014 m. liepos 21 d. įstatymas *Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts, Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 1066.

⁽⁶⁾ Valstybės pagalbos byla SA.38632 (2014/N) – Vokietija. 2014 m. EEG įstatymas. Atsinaujinančiosios energijos įstatymo pakeitimas (dar nepaskelbta OL).

- (7) Pirmuoju 2012 m. EEG įstatymu sukurtos sistemos lygmeniu tinklo operatoriai (dauguma atvejų skirstymo sistemos operatoriai) yra įpareigojami pirkti elektros energiją, pagamintą savo tinklo zonoje iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių (toliau – AEI elektros energija) ir iš kasyklų dujų (toliau AEI elektros energija ir iš kasyklų dujų pagaminta elektros energija kartu vadinamos EEG elektros energija). Pirkimo kainos nustatomos įstatyme (toliau – supirkimo tarifai). AEI elektros energijos ir iš kasyklų dujų pagamintos elektros energijos gamintojai taip pat gali, užuot reikalavę mokėti supirkimo tarifus, savo elektros energiją parduoti tiesiogiai rinkoje (toliau – tiesioginė rinkodara). Tokiu atveju jie turi teisę iš tinklo operatoriaus gauti prekybos išmoką. Prekybos išmokos dydis taip pat nustatomas įstatyme.
- (8) Antruoju lygmeniu tinklo operatoriai turi EEG elektros energiją tiesiogiai perduoti atitinkamiems perdavimo sistemos operatoriams (jų Vokietijoje yra keturi), kurie savo ruožtu privalo tinklo operatoriams atlyginti visas sąnaudas, patirtas dėl supirkimo tarifų ir prekybos išmokų.
- (9) 2012 m. EEG įstatyme taip pat nustatytas finansinio išlyginimo mechanizmas, kuriuo finansinė našta, susidaranti dėl pirkimo įsipareigojimo, paskirstoma keturiems perdavimo sistemos operatoriams, kad galų gale kiekvienas perdavimo sistemos operatorius padengtų sąnaudas elektros energijai, kurios kiekis atitiktų vidutinę EEG elektrai tenkančią visos elektros energijos, tiekios galutiniams kiekvienos vietovės, kurią konkretus perdavimo sistemos operatorius aptarnavo praėjusiais kalendoriniais metais, vartotojams, dalį (2012 m. EEG įstatymo 36 straipsnis). Tai trečiasis lygmuo.
- (10) Perdavimo sistemos operatoriai privalo EEG elektros energiją parduoti neatidėliotinų sandorių rinkoje. Jie tai gali daryti pavieniui arba drauge. Jeigu neatidėliotinų sandorių rinkoje sumokėta kaina yra nepakankama finansinei naštai dėl mokėjimų įsipareigojimų tinklo operatoriams padengti, pagal įstatymą perdavimo sistemos operatoriai turi teisę prašyti elektros energijos tiekėjų apmokėti šios finansinės naštos dalį, proporcingą atitinkamam elektros energijos kiekiui, kurį elektros energijos tiekėjai tiekė savo galutiniams vartotojams. Ši dalis turi būti nustatyta taip, kad kiekvienas elektros energijos tiekėjas dengtų tas pačias kiekvienos galutiniam vartotojui tiekios elektros energijos kilovatvalandės sąnaudas. Mokant šį papildomą mokestį kas mėnesį turi būti mokami avansiniai mokėjimai. 2012 m. EEG įstatyme aiškiai nurodyta, kad mokestis, kurį perdavimo sistemos operatoriai susigrąžina iš elektros energijos tiekėjų, yra EEG papildomas mokestis (žr. 2012 m. EEG įstatymo 37 straipsnio 2 dalį). Keturi perdavimo sistemos operatoriai privalo nurodyti visus mokėjimus, kuriuos gavo į bendrą EEG sąskaitą, ir paviešinti tą sąskaitą (*AusglMechV* (?) 7 straipsnis). Tai ketvirtasis lygmuo.
- (11) Keturi perdavimo sistemos operatoriai spalio mėn. turi drauge nustatyti n+1 metų EEG papildomą mokestį (*AusglMechV* 3 straipsnio 2 dalis). Metodika, kurią jie turi taikyti, ir aspektai, kuriais turi grįšti savo skaičiavimą, išdėstyti reglamentuose *Ausgleichsmechanismusverordnung* (toliau – *AusglMechV*) ir *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (toliau – *AusglMechAV*) (*). Pagal šiuos teisės aktus perdavimo sistemos operatoriams nepaliekama jokios diskrecijos. Visų pirma, reglamento *AusglMechV* 3 straipsnyje nurodoma:

„§ 3 EEG papildomas mokestis

- 1) Perdavimo sistemos operatoriai skaidriai apskaičiuoja EEG papildomą mokestį pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo [t. y. 2012 m. EEG įstatymo] 37 straipsnio 2 dalį:
 1. apskaičiuoja skirtumą tarp prognozuojamų 3 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytų ateinančių kalendorinių metų pajamų ir prognozuojamų 4 dalyje nurodytų ateinančių kalendorinių metų išlaidų ir
 2. apskaičiuoja skirtumą tarp faktinių 3 dalyje nurodytų pajamų ir faktinių 4 dalyje nurodytų išlaidų pagal skaičiavimo metu turimus duomenis.
- 2) Ateinančių kalendorinių metų EEG papildomas mokestis turi būti paskelbtas iki kiekvienų kalendorinių metų spalio 15 d. perdavimo sistemos operatoriaus interneto svetainėje, nurodant bendrą EEG papildomo mokesčio sumą ir EEG papildomą mokestį išreiškiant centais už kiekvieną vartotojui tiekiamą kilovatvalandę; Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 43 straipsnio 3 dalis taikoma atitinkamai.

(?) 2009 m. liepos 17 d. reglamentas *Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus*, *Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 2101, iš dalies pakeistas 2012 m. rugpjūčio 17 d. įstatymu, *Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 1754, 2 straipsniu.

(*) 2010 m. vasario 22 d. reglamentas *Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus* (*Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV*), *Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 134, iš dalies pakeistas 2013 m. vasario 19 d. reglamentu *Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung*, *Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 310.

- 3) Pajamas sudaro:
 1. įplaukos iš kitos paros ir einamosios dienos pardavimo pagal 2 straipsnį;
 2. įplaukos iš EEG papildomo mokesčio;
 - 2a. įplaukos iš mokėjimų pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 35 straipsnio 2 dalį, jeigu atlikus Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 35 straipsnio 3 dalyje nurodytą balansavimą perdavimo sistemos operatoriaus balansas yra teigiamas;
 3. įplaukos iš 5 dalyje nurodytų palūkanų;
 4. įplaukos iš atsiskaitymo už EEG balansavimo grupei skirtą balansavimo energiją;
 5. įplaukos pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 35 straipsnio 4 dalį arba 38 straipsnį ir 6 dalį.
 - 4) Išlaidas sudaro:
 1. supirkimo tarifai ir kompensaciniai mokėjimai pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 16 straipsnį arba 35 straipsnio 1 dalį;
 - 1a. išmokos, mokamos pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 33g arba 33i straipsnius arba pagal 35 straipsnio 1a dalį;
 - 1b. mokėjimai pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 35 straipsnio 1b dalį;
 2. grąžinimai pagal 6 dalį;
 3. 5 dalyje nurodytų palūkanų mokėjimai;
 4. atsiskaitymų už einamosios paros sandorius sąnaudos;
 5. atsiskaitymo už EEG balansavimo grupei skirtą balansavimo energiją sąnaudos;
 6. kitos paros ir einamosios dienos prognozių parengimo sąnaudos;
 7. įrenginių registro sukūrimo ir tvarkymo sąnaudos, jeigu perdavimo sistemos operatorius tokį registrą privalo turėti pagal potvarkį, priimtą pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 64e straipsnio 2 punktą.
 - 5) Nuo pajamų ir išlaidų skirtumo skaičiuojamos palūkanos. Vieno kalendorinio mėnesio palūkanos apskaičiuojamos prie vidutinės mėnesio tarpbankinės siūlomos palūkanų normos eurai, nustatytos vienam mėnesiui perkant vieno mėnesio lėšas pirminėje Europos pinigų sąjungoje dalyvaujančių šalių rinkoje (EURIBOR), pridėdant 0,3 procentinio punkto.
 - 6) Susidarius teisėms į išmokas dėl skirtumų tarp mėnesio mokėjimų pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 37 straipsnio 2 dalies 3 sakinį ir galutinės atsiskaitymo sumos pagal Atsinaujinančiosios energijos įstatymo 48 straipsnio 2 dalį, šios išmokos turi būti sumokėtos iki metų, einančių po tų, kuriais buvo tiekama energija, rugsėjo 30 d.
 - 7) Prognozuojant 1 dalies 1 punkte nurodytas pajamas ir išlaidas EEG papildomam mokesčiui apskaičiuoti, perdavimo sistemos operatoriams leidžiama atsižvelgti į likvidumo rezervą. Jis negali sudaryti daugiau kaip 10 % 1 dalies 1 punkte nurodyto skirtumo.“
- (12) Taigi, keturi perdavimo sistemos operatoriai EEG papildomą mokestį nustato drauge, remdamiesi prognozuojamais finansiniais poreikiais, kurie susidaro dėl supirkimo tarifų ir išmokų mokėjimo, prognozuojamomis pajamomis iš EEG elektros energijos pardavimo neatidėliotinų sandorių rinkoje ir prognozuojamu elektros energijos suvartojimu. Be to, atliekant šį skaičiavimą reikia atsižvelgti į įvairias pajamas ir sąnaudas, susijusias su EEG papildomo mokesčio administravimu. 2012 m. EEG papildomas mokestis buvo 3,592 ct/kWh. 2013 m. papildomas mokestis buvo 5,277 ct/kWh. 2014 m. papildomas mokestis buvo 6,240 ct/kWh.

- (13) Be to, vadovaujantis 11 konstatuojamojoje dalyje išdėstytais nuostatomis, EEG papildomu mokesčiu užtikrinama, kad visos papildomos sąnaudos, kurias patiria tinklo operatoriai ir perdavimo sistemos operatoriai dėl savo teisinių įsipareigojimų pagal 2012 m. EEG įstatymą, atitinkamai EEG elektros energijos gamintojams ir tinklo operatoriams, būtų atlygintos iš EEG papildomo mokesčio. Jeigu tam tikrais metais pajamos iš EEG papildomo mokesčio yra didesnės už sąnaudas, perviršis perkeliamas į kitus metus ir EEG papildomas mokestis atitinkamai sumažinamas; jeigu pajamos yra mažesnės už sąnaudas, EEG papildomas mokestis atitinkamai padidinamas. Šios korekcijos atliekamos savaime, dėl jų teisėkūros arba vykdomosios valdžios institucijoms nereikia imtis jokių papildomų intervencinių priemonių.

2.2. Žaliajai elektros energijai taikoma lengvata

- (14) Pagal 2012 m. EEG įstatymo 39 straipsnį, EEG papildomas mokestis konkrečiais kalendoriniais metais elektros energijos tiekėjams yra mažinamas 2 centais už kilovatvalandę (ct/kWh), jeigu jų galutiniams vartotojams tiekiamą EEG elektros energiją atitinka tam tikras sąlygas (vadinamoji *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata*).
- (15) Papildomas mokestis sumažinamas, jeigu tiekėjas pirkto EEG elektros energiją tiesiogiai iš nacionalinių EEG elektros energijos gamintojų pagal tiesioginės rinkodaros susitarimus, kaip apibrėžta 2012 m. EEG įstatymo 33b straipsnio 2 dalyje (tai yra pagal tiesioginės rinkodaros susitarimus, kai EEG elektros energijos gamintojas neprašo paramos pagal 2012 m. EEG įstatymą), o nupirkto EEG elektros energijos kiekis pasiekia šias ribas:
- a) ne mažiau kaip 50 % elektros energijos, kurią tiekėjas tiekia savo galutiniams vartotojams, sudaro EEG elektros energija ir
 - b) ne mažiau kaip 20 % elektros energijos sudaro iš vėjo arba saulės energijos pagaminta elektros energija, kaip apibrėžta 2012 m. EEG įstatymo 29–33 straipsniuose.
- (16) Papildomo mokesčio sumažinimas 2 ct/kWh bus taikomas visam elektros energijos portfeliui. Vadinasi, jeigu tiekėjas 50 % elektros energijos perka iš tradicinių energijos šaltinių, o kitą pusę elektros energijos sudaro EEG elektros energija, nupirkta pagal 15 konstatuojamojoje dalyje aprašytus tiesioginio pardavimo susitarimus, tiekėjas gauna 4 ct/kWh išmoką. Dalis šios išmokos arba ji visa gali būti perduota EEG elektros energijos gamintojams.
- (17) Šiuo aspektu Vokietija paaiškino, kad elektros energijos tiekėjams, kurie prašo taikyti lengvatą, papildomas mokestis sumažinamas 2 ct/kWh visam portfeliui tik tada, jeigu bent 50 % jo dalies sudaro EEG elektros energija. Norėdami išvengti rizikos, kad 50 % riba gali būti nepasiekta labai nedidele dalimi (tada visam portfeliui būtų taikomas visas EEG papildomas mokestis), elektros energijos tiekėjai EEG elektrą perka su saugia marža, tai yra daugiau negu reikalingi 50 %, kartais iki 60 %. Šiuo atveju, norint apskaičiuoti sąnaudomis išreikštą naudą, kurią galima perduoti EEG elektros gamintojams, tą dalį, kuria EEG papildomas mokestis sumažinamas visam portfeliui, tai yra 2 ct/kWh, reikia padalyti iš didesnės EEG elektros energijos dalies. Pavyzdžiui, jeigu ši dalis yra 60 %, faktinė sąnaudomis išreikšta nauda, kurią galima perduoti, bus ne 4 ct/kWh, bet tik 3,3 ct/kWh. Didžiausia *žaliajai elektros energijai taikomos lengvatos* teikiama nauda 2012 m. vidutiniškai sudarė 3,8 ct/kWh, 2013 m. – 3,2 ct/kWh, 2014 m. – 3,9 ct/kWh.
- (18) Norėdama nustatyti galimos ankstesnės diskriminacijos mastą pagal Sutarties 30 ir 110 straipsnius ir imtis taisomųjų priemonių, Vokietija įvertino, kad nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2014 m. liepos 31 d., tai yra per laikotarpį, kurį galiojo 2012 m. EEG įstatymas, kilmės garantijų, atitinkančių EEG elektros energijos jėgaines, kurios būtų galėjusios gauti paramą pagal 2012 m. EEG įstatymą, importas sudarė 1,3 TWh.

Metai	2012 m.	2013 m.	2014 m.
Tinkamas finansuoti EEG elektros energijos importas pagal kilmės garantijas (GWh)	519	283	547

- (19) Vokietija tvirtina, kad jeigu visai šiai importuotai elektros energijai būtų buvusi taikyta *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata*, maždaug 4 ct/kWh, negautos pajamos iš EEG papildomo mokesčio, kurį moka šią elektros energiją perkantys elektros energijos tiekėjai, būtų sudariusios apie 50 mln. EUR. Vokietija įsipareigojo šią sumą reinvestuoti į jungiamąsias linijas ir Europos energetikos projektus.

2.3. EEG papildomo mokesčio viršutinės ribos nustatymas daug energijos vartojančioms įmonėms

- (20) 2012 m. EEG įstatyme elektros energijos tiekėjams nenumatyta prievolė EEG papildomą mokestį perkelti vartotojams. Tačiau 2012 m. EEG įstatyme nustatyta, kaip elektros energijos tiekėjas turi nurodyti EEG papildomą mokestį sąskaitoje už elektros energiją, kai EEG papildomas mokestis yra perkeliamas. Praktiškai visi elektros energijos tiekėjai perkelia visą EEG papildomą mokestį.
- (21) 2012 m. EEG įstatymo 40 straipsnyje nustatoma papildomo mokesčio sumos, kurią elektros energijos tiekėjai gali perkelti daug energijos vartojančioms įmonėms, riba: gavusi prašymą, federalinė tarnyba *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* (toliau – BAFA), kuri yra valdžios institucija, išleis administracinį aktą, kuriuo elektros energijos tiekėjui bus iš viso uždrausta perkelti EEG papildomą mokestį galutiniam vartotojui, jeigu galutinis vartotojas yra daug elektros energijos vartojanti gamybos įmonė⁽⁹⁾. Ši nuostata vadinama „specialiąja kompensacijos taisykle“ (vok. *Besondere Ausgleichsregelung, Besar*).
- (22) 2012 m. EEG įstatymo 40 straipsnyje nurodyta, kad šiuo apribojimu norima sumažinti tų įmonių elektros energijos sąnaudas, siekiant išsaugoti jų tarptautinį konkurencingumą, kai šis apribojimas yra suderinamas su 2012 m. EEG įstatymo tikslais, o nustatyta riba išlieka suderinama su elektros energijos vartotojų, kaip visumos, interesais.
- (23) Pagal 2012 m. EEG įstatymo 41 straipsnio 1 dalį EEG papildomas mokestis apribojamas, jeigu tenkinamos šios sąlygos:
- iš elektros energijos tiekėjo pirktą ir įmonių savo reikmėms vartota elektros energija praėjusiais finansiniais metais sudarė ne mažiau kaip 1 GWh;
 - elektros energijos sąnaudų, kurias turi dengti įmonė, ir jos bendrosios pridėtinės vertės santykis praėjusiais finansiniais metais buvo ne mažesnis kaip 14 %;
 - EEG papildomas mokestis praėjusiais finansiniais metais buvo perkeltas įmonei;
 - įmonėje atliktas sertifikuotas energijos auditas (ši sąlyga netaikoma įmonėms, kurios suvartoja mažiau kaip 10 GWh elektros energijos).
- (24) Bendra 41 straipsnio 3 dalies 1 punkto taisyklė yra ta, kad daug energijos vartojančioms įmonėms EEG papildomo mokesčio viršutinė riba nustatoma laipsniškai tokia tvarka:
- suvartojamas kiekis sudaro iki 1 GWh: viršutinės ribos nėra – visas EEG papildomas mokestis;
 - suvartojamas kiekis sudaro nuo 1 iki 10 kWh: 10 % EEG papildomo mokesčio;
 - suvartojamas kiekis sudaro nuo 10 iki 100 kWh: 1 % EEG papildomo mokesčio;
 - suvartojamas kiekis sudaro daugiau kaip 100 GWh: 0,05 ct/kWh.
- (25) Jeigu daug energijos vartojanti įmonė suvartoja daugiau kaip 100 GWh ir jos elektros energijos sąnaudos sudaro daugiau kaip 20 % bendrosios pridėtinės vertės, įvairios 24 konstatuojamojoje dalyje nurodytos ribos netaikomos, EEG papildomas mokestis apribojamas iki 0,05 ct/kWh visam daug energijos vartojančios įmonės suvartojamam elektros energijos kiekiui (41 straipsnio 3 dalies 2 punktas).
- (26) Federalinės tarnybos BAFA sprendimas privalomas ne tik elektros energijos tiekėjui, bet ir perdavimo sistemos operatoriui. Vadinasi, jeigu federalinė tarnyba BAFA nusprendė, kad daug energijos vartojanti įmonė savo elektros energijos tiekėjui turi mokėti tik sumažintą EEG papildomą mokestį, daug energijos vartojančios įmonės elektros energijos tiekėjo prievolė mokėti EEG papildomą mokestį perdavimo sistemos operatoriui savo ruožtu atitinkamai sumažinama. Nustatydamas EEG papildomą mokestį perdavimo sistemos operatorius į tai atsižvelgs. Visi ginčai dėl federalinės tarnybos BAFA sprendimo nagrinėjami administraciniuose teismuose, nes tas sprendimas yra administracinis aktas. Todėl tie sprendimai taip pat yra tiesiogiai įgyvendinami.

2.4. Reguliavimo planas

- (27) Siekdama užtikrinti, kad EEG papildomo mokesčio sumažinimai atitiktų 2014–2020 m. Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairių⁽¹⁰⁾ (toliau – 2014 m. gairės) 196 ir paskesnių punktų nuostatas, Vokietija pateikė reguliavimo planą.

⁽⁹⁾ Viršutinė riba taip pat nustatoma geležinkelio įmonėms. Šiame sprendime ši viršutinė riba nėra nagrinėjama. Komisija pasilieka teisę įvertinti 2012 m. EEG įstatymo 42 straipsnį atskira procedūra.

⁽¹⁰⁾ OLC 200, 2014 6 28, p. 1.

- (28) Įmonėms, kurios pasinaudojo specialiąja taisykle *BesAR*, bet sumokėjo mažiau, negu būtų turėjusios mokėti pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnyje nustatytas taisykles (būtent 185, 186 ir 187 punktuose nustatytus tinkamumo kriterijus ir 188 ir 189 punktuose nustatytus proporcingumo kriterijus), patikslintas 2013 m. EEG papildomas mokesčiai negali sudaryti daugiau kaip 125 % tais metais faktiškai sumokėto papildomo mokesčio. Patikslintas 2014 m. papildomas mokesčiai negali sudaryti daugiau kaip 150 % tos pačios bazinės vertės, tai yra 2013 m. faktiškai sumokėto papildomo mokesčio. Norėdama paspartinti lėšų susigrąžinimą ir atsižvelgdama į tai, kad atitinkamų metų elektros energijos suvartojimo duomenys turimi ne apie visas įmones, iš kurių reikia susigrąžinti lėšas, Vokietija pirmiausia remsis prašymuose nurodytais suvartojimo duomenimis ir apskaičiuos preliminarią grąžintiną sumą, kurią reikės grąžinti nedelsiant, laikantis Sprendime *Deggendorf* ⁽¹¹⁾ nustatyto reikalavimo. Antru etapu remdamasi faktiniais atitinkamų metų elektros energijos suvartojimo duomenimis Vokietija apskaičiuos galutinės grąžintinas sumas ir imsis reikiamų priemonių užtikrindama, kad šios galutinės sumos būtų grąžintos arba sumokėtos.
- (29) Nuo 2015 m. koregavimo mechanizmas yra keičiamas. Pagal 2014 m. EEG įstatymo ⁽¹²⁾ 103 straipsnio 3 dalį, federalinė tarnyba BAFA apribos EEG papildomą mokesčių, kurių daug energijos vartojančios įmonės turės mokėti 2015–2018 m., taip, kad konkrečių metų x EEG papildomas mokesčiai nebūtų daugiau negu du kartus didesnis už EEG papildomą mokesčių, sumokėtą finansiniais metais,ėjusiais prieš metus, kuriais pateiktas prašymas ($x - 2$). Nors taip tikslinamas EEG papildomas mokesčiai kiekvienais metais bus didinamas, 2015 m. mokėtino papildomo mokesčio viršutinė riba bus nustatyta taip, kad papildomas mokesčiai nebūtų daugiau negu du kartus didesnis už 2013 m. sumokėtą papildomą mokesčių, paskesniais metais (iki 2018 m.) papildomų mokesčių viršutinė riba bus nustatyta tokiu pačiu būdu.

2.5. Skaidrumas, EEG sąskaita ir valstybės vykdoma stebėseną

- (30) Federalinei tinklų agentūrai (vok. *Bundesnetzagentur, BNetzA*) pavesta vykdyti tam tikras kontrolės, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo funkcijas.
- (31) EEG elektros energijos gamintojai, tinklo operatoriai, perdavimo sistemos operatoriai ir elektros energijos tiekėjai privalo vieni kitiems teikti duomenis, kurių reikia tam, kad EEG sistema būtų tinkamai įgyvendinama. 2012 m. EEG įstatyme išsamiai nustatyta, kokio pobūdžio informaciją ir kuriuo metų laiku reikia sistemškai teikti kitiems veiklos vykdytojams. Tinklo operatoriai, perdavimo sistemos operatoriai ir elektros energijos tiekėjai gali reikalauti, kad buhalteris atliktų šių duomenų auditą.
- (32) 2012 m. EEG įstatymu sukurta ginčų nagrinėjimo tarnyba, kuriai Federalinė aplinkos apsaugos, gamtos išsaugojimo ir branduolinės saugos ministerija pavedė spręsti klausimus ir ginčus, kylančius tarp EEG elektros energijos gamintojų, tinklo operatorių, perdavimo sistemos operatorių ir elektros energijos tiekėjų (vok. *Clearingstelle*).
- (33) Be to, pagal 2012 m. EEG įstatymą ir įgyvendinimo reglamentus (*AusglMechV* ir *AusglMechAV*) tinklo operatoriai ir perdavimo sistemos operatoriai privalo skelbti tam tikrus duomenis savo interneto svetainėse (kiek ir kokia kaina pirko EEG elektros energijos). Perdavimo sistemos operatoriai turi visus sandorius, susijusius su 2012 m. EEG įstatymu, atskirti nuo likusios savo veiklos. Jie privalo tvarkyti atskirą visų finansinių srautų, susijusių su 2012 m. EEG įstatymu, finansinę apskaitą, turėti atskirą banko sąskaitą, kurią administruotų drauge su perdavimo sistemos operatoriais ir kuri būtų naudojama visoms išlaidoms ir pajamoms, susijusioms su 2012 m. EEG įstatymu (reglamento *AusglMechAV* 5 straipsnis).
- (34) Perdavimo sistemos operatoriai privalo bendroje interneto svetainėje, pavadintoje „EEG sąskaita“, skelbti bendrą mėnesio pajamų, gautų iš EEG elektros energijos pardavimo neatidėliotinių sandorių rinkoje ir iš EEG papildomo mokesčio, sumą ir bendrą sąnaudų (kompensacijų tinklo operatoriams ir kitų su sistemos valdymu susijusių sąnaudų) sumą. Jie taip pat privalo iš anksto skelbti prognozuojamą ateinančių metų EEG papildomą mokesčių.
- (35) 2012 m. EEG įstatyme nustatyta prievolė įrenginius registruoti valstybės įstaigoje. Registracija bus teisės gauti supirkimo tarifais sąlyga. Registras dar nėra sukurtas, tačiau jau nustatyta atskira prievolė, kad norint pasinaudoti supirkimo tarifais reikia registruoti saulės energijos įrenginius ir skystosios biomasės įrenginius. Federalinė agentūra *BNetzA* administruoja saulės energijos įrenginių registrą, o federalinė institucija *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* administruoja skystosios biomasės įrenginių registrą.
- (36) Tinklo operatoriai ir perdavimo sistemos operatoriai turi teikti federalinei agentūrai *BNetzA* duomenis, kuriuos gauna iš įrenginių operatorių (apie įrenginio vietą, gamybos pajėgumą ir pan.), duomenis apie įrenginių įjungimo į tinklą lygmenį (skirstymo ar perdavimo), suminius ir individualius pagal įrenginius mokamus tarifus, galutinės sąskaitas, išsiųstas elektros energijos tiekėjams, ir duomenis, kurių reikia norint patikrinti taip pateiktų skaičių

⁽¹¹⁾ Sprendimas *TWD Textilwerke Deggendorf prieš Komisiją*, T-244/93 ir T-486/93, ECLI:ES:T:1995:160.

⁽¹²⁾ 2014 m. liepos 21 d. įstatymas *Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts, Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 1066.

tikslumą. Iš elektros energijos tiekėjų reikalaujama pranešti federalinei agentūrai BNetzA savo vartotojams tiekto elektros kiekį ir jų galutines sąskaitas. Federalinė agentūra BNetzA taip pat turi įgaliojimus audituoti EEG elektros energijos įrenginius, kad galėtų stebėti, kaip tinklo operatoriai ir perdavimo sistemos operatoriai laikosi prievolių.

- (37) Perdavimo sistemos operatoriai taip pat turi teikti federalinei agentūrai BNetzA išsamius duomenis apie nustatytą EEG papildomą mokestį. Visų pirma, jie turi pateikti duomenis apie įvairias pajamų ir išlaidų sumas, kuriomis remiasi skaičiuodami EEG papildomą mokestį (reglamento *AusglMechV* 7 straipsnio 2 dalis).
- (38) Subjektai, kurie naudojami viršutine EEG papildomo mokesčio riba, gavę prašymą, Federalinei aplinkos apsaugos, gamtos išsaugojimo ir branduolinės saugos ministerijai pateikia visą reikalingą informaciją, kad ši ministerija galėtų įvertinti, ar 40 straipsnyje nurodyti tikslai bus pasiekti.
- (39) Federalinei agentūrai BNetzA pavesta užtikrinti, kad:
- perdavimo sistemos operatoriai neatidėliotinų sandorių rinkoje parduotų elektros energiją, už kurią pagal taikomas taisykles (tai yra pagal reglamentą *AusglMechV*) mokami supirkimo tarifai,
 - perdavimo sistemos operatoriai EEG papildomą mokestį tinkamai apskaičiuotų, nustatytų ir paskelbtų,
 - perdavimo sistemos operatoriai tinkamai surinktų EEG papildomą mokestį iš elektros energijos tiekėjų,
 - supirkimo tarifas ir išmokas tinklo operatoriai tinkamai surinktų iš perdavimo sistemos operatorių,
 - EEG papildomas mokestis būtų mažinamas tik tiems elektros energijos tiekėjams, kurie atitinka 39 straipsnio sąlygas.
- (40) EEG papildomo mokesčio nustatymo srityje federalinei agentūrai BNetzA suteikta įvairių vykdymo užtikrinimo įgaliojimų ir pavesta įvairių funkcijų, susijusių su įvairiais sąnaudų ir pajamų straipsniais, kuriuos perdavimo sistemos operatoriams leidžiama įskaityti apskaičiuojant EEG papildomą mokestį. Pirmia, federalinė agentūra BNetzA turi teisę, suderinusi su kompetentingomis ministerijomis ⁽¹³⁾, nustatyti taisykles dėl to, kurie straipsniai nustatant EEG papildomą mokestį yra laikomi pajamomis arba išlaidomis ir kokia yra taikytina palūkanų norma. Tuo remdamasi federalinė agentūra BNetzA reglamente *AusglMechAV* dar išsamiau nurodė, kokių rūšių sąnaudas būtų galima įskaityti. Antra, federalinė agentūra BNetzA turi teikti visus svarbius su EEG papildomo mokesčio apskaičiavimu susijusius duomenis ir dokumentus. Trečia, federalinė agentūra BNetzA gali prašyti pateikti papildomos informacijos, įskaitant sąskaitas (reglamento *AusglMechAV* 5 straipsnio 3 dalis). Be to, perdavimo sistemos operatoriai privalo įrodyti, kad tam tikri sąnaudų straipsniai yra tikslūs ir reikalingi, ir tik tada apskaičiuodami EEG papildomą mokestį gali atsižvelgti į šiuos straipsnius (pavyzdžiui, žr. reglamento *AusglMechAV* 6 straipsnio 2 dalį).
- (41) Federalinė agentūra BNetzA turi teisę duoti nurodymus perdavimo sistemos operatoriams ir nustatyti standartines duomenų, kuriuos perdavimo sistemos operatoriai turi jai teikti, formas.
- (42) Federalinė agentūra BNetzA taip pat turi teisę, suderinusi su Federaline aplinkos apsaugos, gamtos išsaugojimo ir branduolinės saugos ministerija, nustatyti reikalavimus perdavimo sistemos operatorių vykdomai prekybai EEG elektros energija neatidėliotinų sandorių rinkoje ir nustatyti skatinamąsias priemones, kad elektros energija būtų parduodama geriausiu galimu būdu. Šie reikalavimai nustatyti reglamente *AusglMechAV*.
- (43) Federalinė agentūra BNetzA turi vykdymo užtikrinimo įgaliojimų. Pavyzdžiui, ji gali leisti įsakymus, jeigu perdavimo sistemos operatoriai EEG papildomą mokestį nustato ne pagal taisykles (žr. 38 straipsnio 5 punktą, 61 straipsnio 1 dalies 2 punktą). Ji taip pat gali nustatyti EEG papildomo mokesčio dydį. Reglamente *AusglMechAV* 6 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad EEG papildomo mokesčio skirtumas, palyginus surinktą sumą ir federalinės agentūros BNetzA leidžiamą jo dydį, pagal federalinės agentūros BNetzA vadovaujantis 2012 m. EEG įstatymo 61 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktais priimtą ir privalomą sprendimą taip pat yra pajamos arba sąnaudos, kaip apibrėžta reglamento *AusglMechAV* 3 straipsnio 3 ir 4 dalyse. Kitaip, negu tvirtina Vokietija, tai yra įrodymas, kad federalinė agentūra BNetzA gali priimti privalomus sprendimus, kuriais koreguoja papildomo mokesčio dydį. Teisinis pagrindas nustatytas įstatymo *Energiewirtschaftsgesetz* ⁽¹⁴⁾ (toliau – įstatymas *EnWG*) 61 straipsnio 1 ir 2 dalyse, taikomose kartu su 65 ir paskesniais straipsniais, kuriais federalinei agentūrai BNetzA suteikiama teisė priimti privatiems veiklos vykdytojams taikomus privalomus sprendimus. Federalinė agentūra BNetzA taip pat gali skirti baudas (2012 m. EEG įstatymo 62 straipsnio 1 ir 2 dalys).
- (44) Pati federalinė agentūra BNetzA turi tam tikrų atsiskaitymo prievolių ir turi teikti tam tikrus duomenis Federalinei aplinkos apsaugos, gamtos išsaugojimo ir branduolinės saugos ministerijai ir Federalinei ekonomikos ir technologijų ministerijai statistiniais ir vertinimo tikslais.

⁽¹³⁾ Pagal *AusglMechAV* 11 straipsnį federalinė agentūra BNetzA gali priimti su Federaline aplinkos apsaugos, gamtos išsaugojimo ir branduolinės saugos ministerija (dabartine Federaline aplinkos apsaugos, gamtos išsaugojimo, statybos ir branduolinės saugos ministerija) ir Federaline ekonomikos ir technologijų ministerija (dabartine Federaline ekonomikos reikalų ir energetikos ministerija) suderintus reglamentus.

⁽¹⁴⁾ 2005 m. liepos 7 d. įstatymas *Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz, EnWG)*, *Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 1970, 3621, iš dalies pakeistas 2013 m. spalio 4 d. įstatymo, *Bundesgesetzblatt*, I dalis, p. 3746, 3 straipsnio 4 dalimi.

- (45) Federalinė aplinkos apsaugos tarnyba (vok. *Umweltbundesamt*, UBA) administruoja kilmės garantijų registrą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB ⁽¹⁵⁾ 15 straipsnį. Šiuo aspektu federalinė tarnyba UBA yra atsakinga už kilmės garantijų išdavimą, perdavimą ir panaikinimą.

3. SPRENDIMAS PRADĖTI OFICIALIĄ TYRIMO PROCEDŪRĄ

- (46) 2013 m. gruodžio 18 d. Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą, nes manė, kad 2012 m. EEG įstatymu teikiama valstybės pagalba EEG elektros energijos gamintojams, elektros energijos tiekėjams, kurie naudojami *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata*, ir daug energijos vartojančioms įmonėms, ir turėjo abejonių dėl šios pagalbos suderinamumo su vidaus rinka.
- (47) Dėl to, ar valstybės pagalba yra teikiama, Komisija padarė pirminę išvadą, kad 2012 m. EEG įstatymu suteikta atrankiojo ekonominio pranašumo i) iš AEI ir kasyklų dujų gaunamos elektros energijos gamintojams – taikant supirkimo tarifus, ir ii) daug energijos vartojančioms įmonėms – sumažinant jų mokamus EEG papildomus mokesčius.
- (48) Komisija taip pat padarė pirminę išvadą, kad šie pranašumai buvo finansuoti iš valstybinių išteklių, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad i) paaiškėjo, jog Vokietijos teisėkūros institucija įvedė specialią rinkliavą, iš kurios surinktas lėšas buvo ketinama skirti elektros energijos gamybai iš EEG remti, t. y. EEG papildomą mokestį, ii) Vokietijos teisėkūros ir vykdomosios valdžios institucijos pavedė perdavimo sistemos operatoriams kolektyviai rinkti ir administruoti šį papildomą mokestį pagal valstybės 2012 m. EEG įstatyme ir įgyvendinimo reglamentuose nustatytas taisykles ir iii) buvo atidžiai stebima, kaip perdavimo sistemos operatoriai administruoja šį išteklių.
- (49) Nors padaryta išvada, jog remiantis Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktu parama EEG elektros energijai yra suderinama su vidaus rinka, Komisija išreiškė abejones, ar EEG papildomo mokesčio sumažinimus pagal Sutartį, ypač Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b ir c punktus, galima laikyti suderinamais.
- (50) Dar Komisija išreiškė abejones, ar paramos EEG elektros energijai finansavimas pagal 2012 m. EEG įstatymą atitinka Sutarties 30 ir 110 straipsnius, atsižvelgiant į tai, kad nors EEG papildomu mokesčiu naudojasi tik Vokietijos EEG elektros energijos gamintojai, EEG papildomas mokestis taip pat buvo renkamas už importuotos EEG elektros energijos, kurios gamintojai galbūt būtų turėję teisę gauti paramą pagal 2012 m. EEG įstatymą, jeigu būtų įsikūrę Vokietijoje, vartojimą.

4. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (51) Suinteresuotosios šalys pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą ir dėl 2014 m. gairių taikymo šiam sprendimui pagal 2014 m. gairių 248 punktą.
- (52) Dauguma suinteresuotųjų šalių tvirtino, kad išvados, jog pagal 2012 m. EEG įstatymą EEG elektros energijos gamintojams arba daug energijos vartojančioms įmonėms yra teikiama valstybės pagalba, daryti nereikėtų. Jos laikosi nuomonės, kad Vokietijos valstybė tik sukūrė sistemą, pagal kurią privatūs veiklos vykdytojai (nuosekliai) vieni kitiems vykdo mokėjimus, tačiau šie veiklos vykdytojai naudoja savo pačių finansinius išteklius. Vien tuo, kad ši sistema įdiegta valstybės teisės aktais (2012 m. EEG įstatymu ir šio įstatymo įgyvendinimo nuostatomis), arba tuo, kad šioje sistemoje dalyvauja federalinė agentūra *BNetzA*, federalinė institucija *Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft*, federalinės tarnybos UBA ir BAFA, kurių esą suteikta ribota kompetencija, suinteresuotųjų šalių nuomone, negalima pakeisti fakto, kad sistemai būdingas privatus pobūdis. Ši analizė daugiausia grindžiama Teisingumo Teismo sprendimais, priimtais bylose *PreussenElektra* ⁽¹⁶⁾ ir *Doux Élevage* ⁽¹⁷⁾. Suinteresuotosios šalys tvirtina, kad jeigu kokia nors pagalba ir teikiama, ją reikėtų laikyti esama pagalba pagal Komisijos sprendimą dėl ankstesnės Vokietijos schemos byloje NN 27/2000 ⁽¹⁸⁾.
- (53) Be to, suinteresuotosios šalys nurodė, kad EEG papildomo mokesčio sumažinimai pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b punktą arba pagal 107 straipsnio 3 dalies c punktą yra suderinami su vidaus rinka. Šalys teigia, kad 2012 m. EEG įstatymu yra siekiama dvejopo tikslo: remti EEG elektros energijos gamybos plėtrą ir išsaugoti Vokietijos ir Sąjungos pramoninę bazę. Suinteresuotosios šalys tvirtina, kad bet kuri pagalba, susijusi su 2012 m. EEG įstatymu, yra tinkama ir proporcinga priemonė šiam dvejopam tikslui siekti. Bet kuriuo atveju jos tvirtina, kad Komisija šiuo atveju neturėtų taikyti 2014 m. gairių, nes tada gairės būtų taikomos atgaline data. Komisija taip pat turėtų susilaikyti nuo lėšų susigrąžinimo, nes būtina paisyti pagalbos gavėjų teisėtų lūkesčių, kad pagalba buvo suteikta teisėtai.

⁽¹⁵⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 16).

⁽¹⁶⁾ Sprendimas *PreussenElektra prieš Schleswig*, C-379/98, ECLI:ES:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Sprendimas *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ OLC 164, 2002 7 10, p. 5.

- (54) Vokietijos energijos vartotojų asociacija (vok. *Bund der Energieverbraucher*), kuri iš pradžių Komisijai skundė 2012 m. EEG įstatymą, priešingai, tvirtino, kad EEG papildomo mokesčio sumažinimai iš tikrųjų yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, daug energijos vartojančioms įmonėms ir kad jais daroma žala toms Vokietijos įmonėms ir vartotojams, kurie turi mokėti didesnę EEG papildomą mokestį ir negali naudotis panašiais sumažinimais. Asociacija taip pat tvirtino, kad išvados, jog šie sumažinimai yra suderinami pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą, daryti negalima. Tokius argumentus pateikė ir keletas Vokietijos piliečių.
- (55) Suinteresuotųjų šalių pateikti argumentai nuodugniau nagrinėjami 7 skirsnyje.

5. VOKIETIJOS PASTABOS DĖL SPRENDIMO PRADĖTI PROCEDŪRĄ IR DĖL TREČIOSIOS ŠALIES PASTABŲ

- (56) Vokietija pažymi, kad dauguma sistemos, kuri buvo sukurta 2012 m. EEG įstatymu, dalyvių yra privatus subjektai (panašus atvejis jau nagrinėtas byloje *PreussenElektra*), ir kad šie dalyviai nėra viešojo administravimo sistemos dalis. Valstybė joje dalyvauja vieninteliu būdu – priima teisės aktus ir griežtai kontroliuoja, kaip jie vykdomi. Tvirtinama, kad sistemoje dalyvaujančios valdžios institucijos, būtent federalinė agentūra *BNetzA* ir federalinė tarnyba *BAFA*, griežtai laikosi joms priskirtos kompetencijos ribų ir nevaldo jokių lėšų. Pasak Vokietijos, šios institucijos neturi jokios diskrecijos. Vokietija taip pat pažymi, kad patį EEG papildomą mokestį nustato ne valstybė, šis papildomas mokestis nustatomas remiantis rinkos mechanizmu, nes jis priklauso nuo pajamų, gautų pardavus EEG elektros energiją neatidėliotinių sandorių rinkoje. Baigdama Vokietija pabrėžia, kad 2012 m. EEG įstatyme iš tiekėjų nereikalaujama papildomą mokestį perkelti vartotojams, vadinasi, perkėlimas yra elektros energijos tiekėjų kainodaros politikos dalykas. Be to, nė vienas sistemoje dalyvaujantis veiklos vykdytojas neturi specialių įgaliojimų, kurie būtų suteikti viešosios teisės nuostatomis; norėdami vienas kitą priversti vykdyti mokėjimų reikalavimus jie kaip tik turi kreiptis į civilinius teismus.
- (57) Vokietija pateikė šiuos teisinius argumentus; jie yra panašūs į suinteresuotųjų šalių pateiktus argumentus:
- atrankiojo ekonominio pranašumo nėra, nes parama EEG elektros energijai atitinka Sprendime *Altmark* ⁽¹⁹⁾ nustatytus kriterijus, o daug energijos vartojančioms įmonėms papildomas mokestis sumažintas tik tiek, kad būtų sušvelninta esama nepalanki Vokietijos pramonės padėtis,
 - valstybės kontroliuojami valstybiniai ištekliai nenaudojami, nes 2012 m. EEG įstatymo teisinės ir faktinės padėties negalima prilyginti tai padėčiai, kurią Teisingumo Teismas nagrinėjo byloje *Essent* ⁽²⁰⁾ ir *Vent de Colère* ⁽²¹⁾,
 - jeigu mokėjimai pagal 2012 m. EEG įstatymą ir būtų pagalba, tai būtų esama pagalba pagal Komisijos sprendimą valstybės pagalbos byloje NN 27/2000,
 - visa suteikta pagalba yra suderinama pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b ir c punktus,
 - Sutarties 30 ir 110 straipsniai nebuvo pažeisti, nes importuotos EEG elektros energijos negalima lyginti su vidaus rinkoje pagaminta elektros energija, ypač atsižvelgiant į neseniai priimtą sprendimą *Ålands Vindkraft* ⁽²²⁾.

- (58) Vokietijos argumentai išsamiau nagrinėjami ir į juos atsikertama 7 skirsnyje.

6. VOKIETIJOS PASIŪLYTI PRISIIMTI ĮSIPAREIGOJIMAI

- (59) Kaip minėta 19 konstatuojamojoje dalyje, Vokietija pasiūlė prisiimti šiuos įsipareigojimus reinvestuoti 50 mln. EUR į jungiamąsias linijas ir Europos energetikos projektus:

„Kalbant apie 2012 m. EEG įstatymą, būtų galima parengti bendrą *Grünstromprivileg* ir 30 bei 110 straipsnio keliamų klausimų sprendimą. Šį sprendimą sudarytų apskaičiuotajai įtariamoms diskriminacijos sumai prilygstančio dydžio reinvesticija į jungiamąsias linijas arba panašius Europos energetikos projektus. Reinvesticija galėtų būti atliekama kartu įgyvendinant atitinkamą projektą. Remiantis Vokietijos nurodytais skaičiais, 2012 m. sausio mėn.–2014 m. liepos mėn. reinvesticija turėtų siekti 50 mln. EUR. Vėlgi, Vokietija siūlo prisiimti šį įsipareigojimą apsaugodama savo teisinę poziciją (nediskriminuodama).“

⁽¹⁹⁾ Sprendimas *Altmark Trans*, C-280/11, ECLI:ES:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Sprendimas *Essent Network Noord*, C-206/06, ECLI:ES:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Sprendimas *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851.

⁽²²⁾ Sprendimas *Ålands Vindkraft*, C-573/12, ECLI:ES:C:2014:2037.

- (60) Vokietija taip pat pasiūlė priimti šį išpareigojimą dėl 27 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse nurodyto reguliavimo plano:

„Lėšas iš tam tikros įmonės reikia susigrąžinti [susigrąžintina suma susidaro] dėl skirtumo tarp EEG sąnaudų, nustatytų pagal 2014–2020 m. gaires dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai (toliau – 2014 m. gairės), ir EEG sąnaudų, nustatytų pagal 2012 m. EEG įstatymą. Šiuo atžvilgiu reguliavimo plane mokestis, kurį reikia sumokėti pagal 2014 m. gaires, apribojamas ir gali sudaryti ne daugiau kaip 125 % (2013 m.) ir 150 % (2014 m.) mokesčio, sumokėto 2013 m. pagal 2012 m. EEG įstatymą. Į neigiamas susigrąžinamas sumas neatsižvelgiama.“

7. PAGALBOS ĮVERTINIMAS

7.1. Valstybės pagalbos buvimas pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį

- (61) Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, „išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (62) Vertindama, ar priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, Komisija turi taikyti šiuos kriterijus: priemonė turi būti valstybės priemonė ir jai turi būti naudojami valstybiniai ištekliai, priemone turi būti palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikri sektoriai, dėl to iškraipoma konkurencija arba tokia grėsmė gali kilti, ir priemone gali būti daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai.

7.1.1. Atrankiojo pranašumo, dėl kurio būtų daroma įtaka prekybai ir konkurencijai, buvimas

- (63) Sprendime pradėti procedūrą Komisija konstatavo, kad 2012 m. EEG įstatymu suteikiamas dvejetainis atrankusis pranašumas, dėl kurio daroma įtaka prekybai ir konkurencijai.
- (64) Pirma, pranašumo suteikta EEG elektros energijos gamintojams. Iš tikrųjų, Komisija nustatė, kad supirkimo tarifais ir išmokomis EEG elektros energijos gamintojams garantuojama jų pagamintos elektros energijos kaina, kuri yra aukštesnė už rinkos kainą. Tą patį galima pasakyti apie tiesioginę EEG elektros energijos rinkodarą, dėl kurios pagal 2012 m. EEG įstatymo 39 straipsnį buvo įgyjama teisė mokėti sumažintą EEG papildomą mokestį, nes pagal to straipsnio nuostatas EEG elektros energijos gamintojai įgijo galimybę už savo gaminamą elektros energiją gauti kainą, kuri yra didesnė už rinkos kainą. Priemonė buvo atrankioji, nes buvo naudinga tik EEG elektros energijos gamintojams. Be to, elektros energijos rinka buvo liberalizuota, sektoriuose, kuriuose veikia elektros energijos gamintojai, vyko valstybių narių tarpusavio prekyba (sprendimo pradėti procedūrą 76 konstatuojamoji dalis).
- (65) Antra, pranašumo suteikta tuo, kad kai kurioms daug energijos vartojančioms įmonėms pagal specialiąją taisyklę BesAR EEG papildomas mokestis buvo sumažintas. Komisija konstatavo, kad daug energijos vartojančios gamybos sektoriaus įmonės įgijo pranašumo, nes joms buvo nustatyta EEG papildomo mokesčio viršutinė riba. Pagal 2012 m. EEG įstatymo 40 ir 41 straipsnius jos atleistos nuo naštos, kuri įprastu atveju joms tektų. Iš tikrųjų, dėl nustatytos viršutinės ribos perdavimo sistemos operatoriai ir elektros energijos tiekėjai negalėjo iš daug energijos vartojančių įmonių susigrąžinti papildomų paramos EEG elektros energijai sąnaudų. Ši priemonė taip pat laikyta atrankia, nes ja galėjo naudotis tik daug energijos vartojančios gamybos sektoriaus įmonės. Be to, ta priemone galėjo būti iškraipoma konkurencija ir daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai, nes ja naudojosi prekių, kurioms pagaminti suvartojama daug energijos, gamintojai (pavyzdžiui, juodųjų ir spalvotųjų metalų prekių gamintojai, popieriaus pramonės įmonės, chemijos pramonės įmonės, cemento gamintojai), kurių veiklos sektoriuose vyko valstybių narių tarpusavio prekyba (žr. sprendimo pradėti procedūrą 77–80 konstatuojamąsias dalis).
- (66) Vokietija laikosi nuomonės, kad dėl toliau nurodytų priežasčių jokio ekonominio pranašumo nesuteikiama nei EEG elektros energijos gamintojams, nei daug energijos vartojančioms įmonėms, kurios naudojasi specialiąja taisykle BesAR.
- a) Teigiamai, kad EEG elektros energijos gamintojai dėl paties EEG papildomo mokesčio neįgyja jokio ekonominio pranašumo, net jei šis mokestis būtų laikomas valstybiniu ištekliumi, nes supirkimo tarifai, pagal kuriuos jiems yra atlyginama, nepriklauso nuo EEG papildomo mokesčio. Kaip tik priešingai, EEG papildomo mokesčio vos pakanka perdavimo sistemos operatorių patirtims nuostoliams atlyginti. Be to, EEG elektros energijos gamintojams mokamas atlygis esą atitinka Sprendime *Altmark* ⁽²³⁾ nustatytus kriterijus.

⁽²³⁾ Sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:ES:C:2003:415, 87–93 punktai. Teisingumo Teismas Sprendime *Altmark* nustatė kriterijus, kuriais paaiškinama, kokiomis aplinkybėmis valdžios institucijos sumokėtas atlygis už visuotinės ekonominės svarbos paslaugą (VESP) yra laikytinas valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

- b) Dėl daug elektros energijos vartojančių įmonių Vokietija teigia, kad specialiąja taisykle *BesAR* ne suteikiamas ekonominis pranašumas, o kompensuojama konkurenciniu požiūriu nepalanki padėtis, kurioje šios įmonės atsiduria, palyginti su savo konkurentėmis kitose valstybėse narėse (kurių AEI finansavimo sąnaudos yra mažesnės) ⁽²⁴⁾ ir trečiojoje valstybėse (kurios dažniausiai nepatiria panašių sunkumų).
- (67) Kai kurios suinteresuotosios šalys ginčijo išvadą, kad dėl sumažinto EEG papildomo mokesčio įgyjamas ekonominis pranašumas, dėl kurio gali būti iškraipyta konkurencija. Nurodyta, kad kaip tik šia priemone Sąjungoje atkuriamos vienodos konkurencijos sąlygos, atsižvelgiant į tai, kad pramonės sektoriaus elektros energijos sąnaudos Vokietijoje yra didesnės negu kitur. Be to, kai kurios suinteresuotosios šalys pažymėjo, kad daugiau negu 10 GWh per metus suvartojantys pagalbos gavėjai patiria finansinių sąnaudų, susijusių su privalomuoju energijos vartojimo efektyvumo auditu.
- (68) Vokietija ir suinteresuotosios šalys taip pat ginčijo išvadą, kad ekonominis pranašumas yra atrankusis ir kad dėl jo gali būti padaryta įtaka konkurencijai ir prekybai, visų pirma remdamosi tuo, kad specialioji taisyklė *BesAR* taikoma visoms ir visokio dydžio gamybos pramonės įmonėms. Kai kurios suinteresuotosios šalys tvirtina, kad sumažinimai nėra atrankieji, nes pagalbą gavusių įmonių ir kitų įmonių padėtis nėra panaši, atsižvelgiant į tai, kad pagrindiniai tinkamumo kriterijai yra elektros energijos vartojimo intensyvumas ir elektros energijos suvartojimas, ir tai, kad daug elektros energijos vartojančios įmonės patiria daug didesnę EEG papildomo mokesčio grėsmę negu įmonės, kurios nėra daug elektros energijos vartojančios įmonės. Be to, jos tvirtina, kad net jeigu sumažinti papildomi mokesčiai būtų *prima facie* atrankūs, jie atitiktų paramos EEG elektros energijai sistemos pobūdį ir logiką: nesumažinus mokesčių paramos EEG elektros energijai nebūtų galima finansuoti, nes daug energijos vartojančios įmonės persikeltų už Vokietijos ribų.
- (69) Vokietijos ir suinteresuotųjų šalių pateikti argumentai yra neįtikinami.

7.1.1.1. Vienodų veiklos sąlygų sudarymas įmonėms skirtingose valstybėse narėse

- (70) Pirma, tuo, kad įmonei atlyginamos jau patirtos sąnaudos arba jau sumokėti mokesčiai, iš esmės nepaneigiamas ekonominio pranašumo buvimo faktas ⁽²⁵⁾. Kaip ir vien tai, kad konkuruojančių įmonių kitose valstybėse narėse padėtis yra palankesnė ⁽²⁶⁾, nereiškia, kad pranašumo nėra, nes pranašumo samprata yra grindžiama analize, kurią atliekant įmonės finansinė padėtis vertinama pagal teises ir faktines aplinkybes, kurios tai įmonei susiklosto, kai konkreti priemonė yra taikoma ir kai ji netaikoma. Vis dėlto, atmetus mokesčius ir rinkliavas, Vokietijoje pramonės sektoriaus vartotojams vidutinės elektros energijos kainos yra mažesnės negu kitose valstybėse narėse.
- (71) Bendrasis Teismas neseniai dar kartą patvirtino principą, kad vertinant, ar pranašumo esama, reikia nepaisyti konkurencinių veiklos sąlygų kitose valstybėse narėse ⁽²⁷⁾. Bendrasis Teismas konstatavo, kad vien lengvatinio tarifo pobūdžio, tai yra to, kad įmonei *Alcoa Trasformazioni* buvo atlygintas skirtumas tarp ENEL nustatytų elektros energijos kainų ir tarifo, numatyto 1995 m. potvarkyje, pakanka padaryti išvadai, kad atitinkama įmonė mokėjo ne visus mokesčius, kuriuos įprastu atveju būtų turėjusi mokėti iš savo biudžeto ⁽²⁸⁾. Bendrasis Teismas dar padarė išvadą, kad pranašumo įgyjama vien dėl kainų diferencijavimo mechanizmo, tai yra kompensavimo mechanizmo, pobūdžio – šio mechanizmo paskirtis yra suteikti įmonei galimybę nemokėti dalies kainos už prekęms, kuriomis prekiaujama Sąjungos teritorijoje, gaminti reikalingą elektros energiją ⁽²⁹⁾. Bendrasis Teismas taip pat dar kartą išdėstė principą ⁽³⁰⁾, kad valstybės pagalbą reikia įvertinti jos pačios atžvilgiu, o ne atsižvelgiant, pavyzdžiui, į jos tikslą ištaisyti netobulą konkurenciją tam tikroje rinkoje.
- (72) Panašiai dėl EEG papildomo mokesčio sumažinimo pagal specialiąją taisyklę *BesAR* pagerėja pagalbą gavusių įmonių finansinė padėtis, nes joms nereikia dengti sąnaudų, kurias įprastomis sąlygomis turėtų padengti. Iš tikrųjų, jeigu nebūtų specialiosios taisyklės *BesAR* ir federalinės tarnybos BAFA sprendimo, tos įmonės turėtų mokėti visą EEG papildomą mokesť, kaip bet kuris kitas elektros energijos vartotojas. Vokietija pabrėžė, kad sumažinimai reikalingi, kad įmonės, kurioms jie taikomi, išliktų konkurencingos, palyginti su kitų valstybių narių ir trečiųjų valstybių daug energijos vartojančiomis įmonėmis. Taigi Vokietija netiesiogiai pripažįsta, kad pagalbos gavėjams sudaromos ekonomiškai palankesnės sąlygos.

⁽²⁴⁾ Norėdama pagrįsti šį argumentą, Vokietija cituoja Europos energetikos reguliavimo institucijų tarybos (angl. CEER) 2013 m. birželio 25 d. ataskaitą „Status Review of Renewable and Energy Efficiency Support Schemes in Europe“ (ypač p. 18–20 pateiktas lenteles).

⁽²⁵⁾ Sprendimo *Banco Exterior de España*, C-387/92, ECLI:ES:C:1994:100, 13 punktas; *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, ECLI:ES:C:2000:467, 25 punktas; *Italija prieš Komisiją*, C-6/97, ECLI:ES:C:1999:251, 15 punktas; *Heiser*, C-172/03, ECLI:ES:C:2005:130, 36 punktas; *GEMO SA*, C-126/01, ECLI:ES:C:2003:622, 28–31 punktai dėl nemokamo atliekų surinkimo ir šalinimo.

⁽²⁶⁾ Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, 173/73, ECLI:ES:C:1974:71, 36 punktas. Taip pat žr. Sprendimo *CETM prieš Komisiją*, T-55/99, ECLI:ES:T:2000:223, 85 punktą.

⁽²⁷⁾ Sprendimo *Alcoa Trasformazioni prieš Komisiją*, T-177/10, ECLI:ES:T:2014:897, 82–85 punktai.

⁽²⁸⁾ Sprendimo *Alcoa Trasformazioni prieš Komisiją*, T-177/10, ECLI:ES:T:2014:897, 82 punktas.

⁽²⁹⁾ Sprendimo *Alcoa Trasformazioni prieš Komisiją*, T-177/10, ECLI:ES:T:2014:897, 84 punktas.

⁽³⁰⁾ Sprendimo *Alcoa Trasformazioni prieš Komisiją*, T-177/10, ECLI:ES:T:2014:897, 85 punktas.

7.1.1.2. Atrankumas

- (73) Atsakant į argumentus, kad specialioji taisyklė *BesAR* nėra atrankioji, reikia priminti, kad „nei didelis tinkamų finansuoti įmonių skaičius, nei sektoriaus, kuriam tos įmonės priklauso, įvairumas ir dydis nėra pagrindas daryti išvada, kad valstybės iniciatyva yra bendro pobūdžio ekonomikos politikos priemonė“⁽³¹⁾, jeigu į pagalbos gavėjų gretas neįtraukiami kiti sektoriai, pavyzdžiui, paslaugų. Taip jau yra šiuo atveju, nes pagalba naudojasi tik gamybos sektorius (Komisijai nebereikia nagrinėti kitų atrankumo priežasčių). Todėl EEG papildomo mokesčio sumažinimai netaikomi įmonėms, kurių padėtis panaši į pagalbos gavėjų padėtį. Be to, kadangi tai, kiek EEG papildomas mokeskis sumažinamas, priklauso nuo suvartojamo kiekio, subjektai, kurių teisinė ir faktinė padėtis panaši, tai yra daug energijos vartojančios įmonės, yra diferencijuojami, todėl toks sumažinimas savaime yra atrankus.
- (74) Atsakant į argumentą, kad specialiosios taisyklės *BesAR* taikymo sritis ir diferencijavimas yra pateisinami atsižvelgiant į sistemos pobūdį ir bendrą struktūrą, reikėtų priminti, kad „priemonė, kuria nustatoma bendros mokesčių sistemos taikymo išimtis, gali būti pateisinama, jeigu ji tiesiogiai kyla iš minėtos mokesčių sistemos pagrindinių ar svarbiausių principų. Šiuo klausimu turi būti daromas skirtumas tarp, viena vertus, konkrečios mokesčių sistemos tikslų, kurie jai nebūdingi, ir, kita vertus, pačiai mokesčių sistemai būdingų mechanizmų, kurie yra būtini siekiant šių tikslų“⁽³²⁾. Tačiau nei aplinkos apsauga, nei pramonės konkurencingumo išsaugojimas nėra pagrindiniai arba svarbiausi papildomo mokesčio sistemai būdingi principai. Priešingai, tai išoriniai tos sistemos tikslai. Kaip ir kitose ankstesnėse bylose⁽³³⁾, aplinkos apsaugos tikslas nagrinėjamoje byloje negali būti pagrindas pakeisti išvada, kad EEG papildomo mokesčio sumažinimas yra valstybės pagalba. Pirmia, tikslas išsaugoti konkurencingumą 2012 m. EEG įstatymo 1 straipsnyje net nėra nurodytas tarp įstatymo tikslų. Priešingai, 40 straipsnio antrame sakinyje faktiškai nurodoma, kad konkurencingumas saugomas, jeigu tai neprieštarauja 2012 m. EEG įstatymo 1 straipsnyje nurodytiems tikslams.

7.1.1.3. Pranašumas, gaunamas dėl EEG papildomo mokesčio; Sprendimas *Altmark*

- (75) Dėl Vokietijos teiginio, kad pačiu AEI papildomu mokesčiu EEG elektros energijos gamintojams pranašumo nėra suteikiama, Komisija nurodo, kad paramos priemonėmis EEG elektros energijos gamintojų finansinė padėtis pagerinama labiau, negu jie galėtų uždirbti parduodami elektros energiją rinkos kaina. EEG papildomu mokesčiu naudojamos šioms paramos priemonėms finansuoti. Priešingai tam, ką teigia Vokietija, tai, ar dėl EEG papildomo mokesčio dydžio supirkimo tarifams gali ar negali būti daroma įtaka, neturi reikšmės, kai reikia nustatyti, ar tais tarifais suteikiamas ekonominis pranašumas.
- (76) Vokietija nurodė, kad parama EEG elektros energijos gamintojams yra tinkama kompensacija už viešųjų paslaugų įpareigojimų vykdymą, kaip apibrėžta Sprendime *Altmark*.
- (77) Sprendime *Altmark* Teisingumo Teismas nurodė, kad valstybės priemonė nepatektų į Sutarties 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, jeigu ta priemonė turėtų būti vertinama „kaip kompensacija už įmonių gavėjų suteiktas paslaugas, siekiant vykdyti viešosios paslaugos įpareigojimus, o tokios įmonės [negautų] realios finansinės naudos, ir todėl ši priemonė [nesudarytų] joms palankesnių konkurencinių sąlygų nei kitoms įmonėms, kurios su jomis konkuruoja“⁽³⁴⁾.
- (78) Tačiau šiai išvadai galioja keturios sąlygos⁽³⁵⁾:
- „Pirma, įmonė gavėja privalo faktiškai būti įpareigota vykdyti viešosios paslaugos įpareigojimus, o šie įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti.“
 - „Antra, kriterijai, kuriais remiantis apskaičiuojama kompensacija, turi būti nustatyti iš anksto objektyviu ir skaidriu būdu, kad nebūtų suteikta ekonominė nauda, kuri galėtų sudaryti palankesnes sąlygas įmonei gavėjai konkuruojančių įmonių atžvilgiu.“

⁽³¹⁾ Sprendimo *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:ES:C:2001:598, 48 punktas.

⁽³²⁾ Sprendimo sujungtose bylose C-78/08–C-80/08 *Paint Graphos*, C-78/08, ECLI:ES:C:2011:550, 69 punktas.

⁽³³⁾ Sprendimas *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, ECLI:ES:C:1999:311, 38 ir paskesni punktai; Sprendimas *Heiser*, C-172/03, ECLI:ES:C:2005:130; Sprendimo *British Aggregates Association prieš Komisiją*, C-487/06 P, ECLI:ES:C:2008:757, 86–92 punktai; Sprendimo *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:ES:C:2001:598, 43, 52 ir paskesni punktai.

⁽³⁴⁾ Sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:ES:C:2003:415, 87 punktas.

⁽³⁵⁾ Sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, ECLI:ES:C:2003:415, 89–93 punktai.

- c) „Trečia, kompensacija negali viršyti to, kas būtina, siekiant padengti visas ar dalį išlaidų, kurios patiriamos vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus, atsižvelgiant į gautas atitinkamas įplaukas ir protingą pelną, susijusį su šių įsipareigojimų vykdymu.“
- d) „Ketvirta, kai įmonė, vykdanči viešosios paslaugos įpareigojimus, kiekvienu konkrečiu atveju nėra pasirinkta vadovaujantis viešųjų pirkimų procedūra, kuri leistų pasirinkti paraišką pateikusių organizaciją, galinčią teikti šias paslaugas mažiausiomis visuomenei išlaidomis, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatytas remiantis išlaidų analize, kurių tipinė įmonė, gerai valdoma ir turinti pakankamai transporto priemonių, kad galėtų atitikti būtinus viešosios paslaugos reikalavimus, būtų patyrusi vykdydama šias pareigas, atsižvelgiant į atitinkamas gaunamas įplaukas ir protingą pelną, susijusį su šių įpareigojimų vykdymu.“
- (79) Vokietija tvirtina, kad parama AEI elektros energijos gamintojams atitinka pirmąją sąlygą, nes yra bendriems interesams svarbus tikslas, nustatytas Direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją 3 straipsnio 1 dalyje. Be to, pasak Vokietijos, iš Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB ⁽³⁶⁾ 3 straipsnio 2 dalies matyti, kad atsinaujinančiosios energijos skatinimas gali būti viešųjų paslaugų įpareigojimų, nustatomų elektros energijos sektoriuje veikiančioms įmonėms, dalykas.
- (80) Vokietija taip pat mano, kad antrasis Sprendime *Altmark* nustatytas kriterijus yra patenkintas. Pasak Vokietijos, kompensacijų EEG elektros energijos gamintojams parametrai buvo nustatyti iš anksto, objektyviai ir skaidriai 2012 m. EEG įstatyme.
- (81) Vokietija mano, kad trečiasis kriterijus yra patenkintas, nes Komisija savo sprendime pradėti procedūrą padarė išvadą, jog kompensacija EEG elektros gamintojams nebus per didelė.
- (82) Pagaliau Vokietija tvirtina, kad paramos EEG elektros energijos gamintojams lygis nustatytas remiantis tipinės, gerai valdomos ir pakankamai išteklių turinčios įmonės sąnaudų, kurių ši patirtų vykdydama savo įsipareigojimus, analize. Šiuo atžvilgiu Vokietija remiasi Komisijos sprendime pradėti procedūrą pateikta suderinamumo vertinimo išvada, kad paramos priemonės EEG elektros energijos gamintojams yra skatinamojo poveikio ir yra proporcingos. Iš abiejų šių faktų esą matyti, kad subjektai, kurie naudojami supirkimo tarifais, yra tinkamai valdomi.
- (83) Komisija daro išvadą, kad šie argumentai neįtikinami.
- (84) Pagal pirmąjį Sprendime *Altmark* nustatytą kriterijų reikalaujama, kad viešosios paslaugos teikėjui būtų patikėta vykdyti viešosios paslaugos įpareigojimą.
- (85) Pagal 2012 m. EEG įstatymą gamintojams nenustatytas gamybos įpareigojimas, gamintojai reaguoja į Vokietijos valstybės suteikiamą ekonominę skatinamąją priemonę.
- (86) Todėl Komisija daro išvadą, kad pirmasis Sprendime *Altmark* nustatytas kriterijus netenkinamas.
- (87) Kadangi Sprendime *Altmark* nustatyti kriterijai taikomi visi kartu, Komisija neprivalo nagrinėti, ar tenkinamas antrasis, trečiasis bei ketvirtasis kriterijai, ir daro išvadą, kad Vokietijos argumentų, jog supirkimo tarifai AEI gamintojams yra tinkama kompensacija už vykdomus viešosios paslaugos įpareigojimus, kaip apibrėžta Sprendime *Altmark*, negalima priimti.

7.1.1.4 Sprendimai *Van der Kooy*, *Danske Busvognmænd* ir *Hotel Cipriani*

- (88) Aptardamos EEG papildomo mokesčio sumažinimus pagal specialiąją taisyklę *BesAR* Vokietija ir kai kurios suinteresuotosios šalys citavo Teisingumo Teismo Sprendimą *Van der Kooy* ir Bendrojo Teismo Sprendimus *Danske Busvognmænd* ir *Hotel Cipriani* ⁽³⁷⁾ ir jais remdamosi tvirtino, kad sumažinimais ekonominis pranašumas nesuteiktas.

⁽³⁶⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 55).

⁽³⁷⁾ Sprendimas *Kwekerij Gebroeders van der Kooy ir kt.*, sujungtos bylos 67/85, 68/85 ir 70/85, ECLI:ES:C:1988:38; Sprendimas *Danske Busvognmænd prieš Komisiją*, T-157/01, ECLI:ES:T:2004:76; Sprendimas *Hotel Cipriani ir kt. prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-254/00, T-270/00 ir T-277/00, ECLI:ES:T:2008:537.

- (89) Sprendime *Van der Kooy* Teisingumo Teismas nurodė, kad lengvatinis gamtinių dujų tarifas, taikomas įmonėms, kurios verčiasi šiltnamių daržininkyste, nebūtų pagalba, jeigu „aptariamoje rinkoje jis būtų objektyviai pateisinamas ekonominėmis priežastimis, pavyzdžiui, tuo, kad toje pačioje rinkoje reikia atlaikyti konkurenciją su kitų šaltinių energija, kurios kaina yra konkurencinga“⁽³⁸⁾. Tačiau priešingai tam, ką teigia Vokietija ir kitos suinteresuotosios šalys, toje byloje nagrinėtas dalykas, dėl kurio buvo kreiptasi į Teisingumo Teismą, yra skirtingų rūšių kuro konkurencija toje pačioje rinkoje ir tai, kaip ši kurą parduodanti įmonė gali nustatyti kuro tarifus, atsižvelgdama į šią konkurenciją, tai yra privataus investuotojo principo taikymas rinkos ekonomikos sąlygomis. Buvo keliamas klausimas, ar dėl didesnių dujų kainų šiltnamių įmonės pradėtų naudoti anglis ir ar tokiu atveju lengvatinių tarifų taikymą būtų galima laikyti racionaliu ekonomiškai dujų įmonės elgesiu. Nagrinėjamu atveju nėra jokių požymių, kad Vokietija elgėsi kaip privatus investuotojas, o Vokietija iš tikrųjų niekada netvirtino, kad reikėtų laikyti, jog EEG papildomo mokesčio sumažinimas daug energijos vartojančioms įmonėms atitinka privataus investuotojo principą.
- (90) Be to, Bendrojo Teismo Sprendimų *Danske Busvognmænd*⁽³⁹⁾ ir *Hotel Cipriani*⁽⁴⁰⁾ *obiter dicta* Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas naujesniais sprendimais atmetė. Sprendime *Comitato „Venezia vuole vivere“*⁽⁴¹⁾ Teisingumo Teismas aiškiai konstatavo, kad priemonė nelaikoma pranašumu tik tada, kai valstybės priemonė yra kompensacija už paslaugas, kurias vykdydamos viešųjų paslaugų įpareigojimus teikia įmonės, kurioms pavesta teikti bendros svarbos paslaugą, jeigu šios įmonės realios finansinės naudos negauna ir dėl tos priemonės neatsiduria palankesnėje padėtyje, palyginti su kitomis su jomis konkuruojančiomis įmonėmis⁽⁴²⁾. Teisingumo Teismas pridūrė, kad aplinkybė, jog valstybė narė vienašališkai priimdama priemones siekia suderinti tam tikrame ūkio sektoriuje egzistuojančias konkurencijos sąlygas su vyraujančiomis kitose valstybėse narėse, nepanaikina šių priemonių pagalbos pobūdžio⁽⁴³⁾. Be to, priemonėmis, kurių paskirtis – kompensuoti galimą nepalankią padėtį, kurioje atsiduria tam tikrame valstybės narės regione įsteigtos įmonės, gali būti suteikiamas atrankusis pranašumas⁽⁴⁴⁾.
- (91) Bendrasis Teismas panašiai konstatavo, kad Sprendimu *Danske Busvognmænd* suformuota teismų praktika netaikoma, kai valstybė atleidžia nuo mokesčių, kuriuos įprastu atveju įmonė sumoka iš savo biudžeto. Bendrasis Teismas pakartojo principą, kad kompensacijos mastu, tai yra mastu, kuriuo pašalinamos konkurenciniu požiūriu nepalankios sąlygos, nepanaikinamas tos kompensacijos kaip valstybės pagalbos, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, pobūdis⁽⁴⁵⁾.
- (92) Vėlesniame sprendime Bendrasis Teismas pripažino, jog tuo, kad sumažinant tam tikrus įnašus yra siekiama įmonėms kompensuoti konkurenciniu požiūriu nepalankias sąlygas, neįmanoma panaikinti šio pranašumo kaip pagalbos, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, pobūdžio. Todėl priemonės, kuria norima kompensuoti struktūriniu požiūriu nepalankias sąlygas, negalima nelaikyti valstybės pagalba, nebent yra tenkinami Sprendime *Altmark*⁽⁴⁶⁾ nustatyti kriterijai.
- (93) Todėl šio pobūdžio argumentų, kuriuos pateikė Vokietija ir kai kurios suinteresuotosios šalys, negalima priimti.
- (94) Komisija daro išvadą, kad priemone EEG elektros energijos gamintojams suteikiamas atrankusis pranašumas, dėl kurio gali būti padaryta įtaka konkurencijai ir valstybių narių tarpusavio prekybai.

7.1.2. Priskyrimas valstybei

- (95) Sprendime pradėti procedūrą Komisija konstatavo, kad pranašumai yra Vokietijos valstybės suteikti pranašumai, nes supirkimo tarifai ir išmokos, EEG papildomo mokesčio ir to papildomo mokesčio riba yra nustatyti valstybės teisės aktuose ir įgyvendinimo reglamentuose, o papildomo mokesčio viršutinė riba nustatyta tik po to, kai federalinė tarnyba BAFA, valstybės įstaiga, patikrino, ar įvykdytos teisinės sąlygos.
- (96) Vokietija ir trečiosios šalys ginčijo, kad tai valstybės priemonė, remdamosi tuo, kad valstybė tik priėmė teisės aktus ir kad tinklo operatoriai veikia pagal savo pačių susitarimus.

⁽³⁸⁾ Sprendimas *Kwekerij Gebroeders van der Kooy ir kt.*, sujungtos bylos 67/85, 68/85 ir 70/85, ECLI:ES:C:1988:38, 30 punktas.

⁽³⁹⁾ Sprendimas *Danske Busvognmænd prieš Komisiją*, T-157/01, ECLI:ES:T:2004:76, 57 punktas.

⁽⁴⁰⁾ *Hotel Cipriani ir kt. prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-254/00, T-270/00 ir T-277/00, ECLI:ES:T:2008:537, 185 punktas.

⁽⁴¹⁾ Sprendimas *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, C-71/09 P, ECLI:ES:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, C-71/09 P, ECLI:ES:C:2011:368, 92 punktas.

⁽⁴³⁾ Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, C-71/09 P, ECLI:ES:C:2011:368, 95 punktas.

⁽⁴⁴⁾ Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, C-71/09 P, ECLI:ES:C:2011:368, 96 punktas.

⁽⁴⁵⁾ Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, T-295/12, ECLI:ES:T:2014:675, 144 punktas; Sprendimo *Zweckverband Tierkörperbeseitigung prieš Komisiją*, T-309/12, ECLI:ES:T:2014:676, 261 punktas.

⁽⁴⁶⁾ Sprendimo *British Telecommunications ir kt. prieš Komisiją*, T-226/09, ECLI:ES:T:2013:466, 71 punktas.

- (97) Analizuojant, ar priemonė yra valstybės priemonė, gali prireikti atidžiai įvertinti vien tik valstybinių įmonių elgseną. Tačiau dėl to, kad valstybės viešojo administravimo ir teisėkūros institucijų veiksmai visada yra laikomi valstybės veiksmais, jokių abejonių nekyla⁽⁴⁷⁾.

7.1.3. Valstybinių išteklių naudojimas

- (98) Dėl paramos EEG elektros energijos gamintojams Komisija sprendime pradėti procedūrą padarė pirminę išvadą, kad pagal 2012 m. EEG įstatymą valstybė pavedė perdavimo sistemos operatoriams administruoti EEG papildomą mokesčių ir kad iš EEG papildomo mokesčio gautos pajamos yra valstybiniai ištekliai (138 konstatuojamoji dalis).
- (99) Valstybė ne tik nurodė, kam reikia suteikti pranašumą, tinkamumo kriterijus ir paramos dydį, bet ir skyrė finansinių išteklių, iš kurių būtų padengtos paramos EEG elektros energijai sąnaudos. Kitaip negu byloje *Doux Élevage*⁽⁴⁸⁾, EEG papildomą mokesčių sukūrė ir įvedė teisėkūros institucijos, tai yra valstybė, tai nėra vien skirstymo sistemos operatorių privati iniciatyva, kurią valstybė padaro privaloma, kad būtų išvengta pasipelnymo. Valstybė apibrėžė papildomo mokesčio paskirtį ir gavėją: iš papildomo mokesčio finansuojama valstybės suformuota paramos politika, tai nėra skirstymo sistemos operatorių sprendimu vykdoma priemonė. Skirstymo sistemos operatoriai negali nustatyti papildomo mokesčio patys taip, kaip nori, ir tai, kaip jie papildomą mokesčių apskaičiuoja, renka ir administruoja, yra griežtai stebima. Tai, kaip jie parduoda EEG elektros energiją, valstybė taip pat stebi. Nuostatomis, pagal kurias įvedamas EEG papildomas mokesčiai, užtikrinama, kad iš papildomo mokesčio būtų gauta pakankamai finansinių išteklių paramai EEG elektros energijai apmokėti ir sistemos administravimo sąnaudoms padengti. Pagal šias nuostatas papildomų mokesčių, kurie viršytų šias sąnaudas, rinkti neleidžiama. Skirstymo sistemos operatoriams neleidžiama naudoti EEG papildomo mokesčio jokio kito pobūdžio veiklai finansuoti, finansiniams srautams turi būti skirtos atskiros sąskaitos (sprendimo pradėti procedūrą 137 konstatuojamoji dalis).
- (100) Remiantis Teisingumo Teismo praktika, ir pranašumai, kurių tiesiogiai suteikia valstybė, ir pranašumai, kurių suteikia valstybės paskirta arba įsteigta viešojo arba privačiojo sektoriaus įstaiga, žymimi valstybinių išteklių sąvoka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje⁽⁴⁹⁾. Todėl vien to, kad pranašumas finansuojamas ne tiesiogiai iš valstybės biudžeto, nepakanka atmesti galimybei, kad yra naudojami valstybiniai ištekliai⁽⁵⁰⁾. Be to, tai, kad išteklių kilmė yra privataus pobūdžio, netrukdo jų laikyti valstybiniais ištekliais, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje⁽⁵¹⁾. Tai, kad kuriuo nors metu ištekliai priklauso ne valstybei, taip pat netrukdo jų laikyti valstybiniais ištekliais, jeigu valstybė juos kontroliuoja⁽⁵²⁾ (žr. sprendimo pradėti procedūrą 82, 83 ir 84 konstatuojamąsias dalis).
- (101) Taigi keliose bylose Teisingumo Teismas konstatavo, kad iš privačių veiklos vykdytojų renkami įnašai galėtų būti valstybės pagalba dėl to, kad pagal valstybės teisės aktus buvo konkrečiai paskirta arba įsteigta įstaiga tiems įnašams administruoti⁽⁵³⁾ (žr. sprendimo pradėti procedūrą 85–89 konstatuojamąsias dalis). Iš tikrųjų, „kadangi šios lėšos yra sukaupiamos iš valstybės teisės aktuose nustatytų privalomų įnašų ir, kaip matyti iš šios bylos, yra valdomos bei paskirstomos remiantis šių teisės aktų nuostatomis, jas reikia laikyti valstybiniais ištekliais pagal [107 straipsnį], net jei jas administruoja su valdžios institucijomis nesusijusios institucijos“⁽⁵⁴⁾.
- (102) Todėl sprendime pradėti procedūrą Komisija, remdamasi Bendrojo Teismo išvadomis⁽⁵⁵⁾, padarė išvadą, kad kriterijus, kuriuo reikia vadovautis vertinant, ar ištekliai yra valstybiniai, neatsižvelgiant į jų pradinę kilmę, yra viešosios valdžios institucijos vaidmens nustatant aptariamąsias priemones ir jų finansavimo tvarką laipsnis.
- (103) Nors sprendimuose *PreussenElektra* ir *Doux Élevage* Teisingumo Teismas atmetė prielaidą, kad naudoti valstybiniai ištekliai, taip nuspręsta dėl konkrečių tų bylų aplinkybių. Bylos *PreussenElektra*⁽⁵⁶⁾ atveju nebuvo nei papildomo mokesčio ar įnašo, nei lėšoms administruoti įsteigtos ar paskirtos įstaigos, nes privatiems veiklos vykdytojams

⁽⁴⁷⁾ Plg. generalinio advokato M. Wathelet išvadų byloje *Commerz Nederland*, C-242/13, ECLI:ES:C:2014:308, 75 ir paskesnius punktus.

⁽⁴⁸⁾ Sprendimas *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Sprendimo *Steinike & Weinlig prieš Vokietiją*, C-78/76, ECLI:ES:C:1977:52, 21 punktus.

⁽⁵⁰⁾ Sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 35 punktus.

⁽⁵¹⁾ Sprendimo *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 16–20 punktai.

⁽⁵²⁾ Sprendimo *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 21 punktus.

⁽⁵³⁾ Sprendimo *Steinike & Weinlig prieš Vokietiją*, C-78/76, ECLI:ES:C:1977:52, 21 punktus; Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, 173/73, ES:C:1974:71, 35 punktus; Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 259/85, ECLI:ES:C:1987:478, 23 punktus; Sprendimo *Essent Network Noord*, C-206/06, ECLI:ES:C:2008:413, 66 punktus.

⁽⁵⁴⁾ Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, 173/73, ECLI:ES:C:1974:71, 35 punktus.

⁽⁵⁵⁾ Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, T-139/09, ECLI:ES:T:2012:496, 63 ir 64 punktai.

⁽⁵⁶⁾ Sprendimas *PreussenElektra prieš Schleswig*, C-379/98, ECLI:ES:C:2001:160.

nustatytus įpareigojimus šie veiklos vykdytojai turėjo įvykdyti savo pačių lėšomis. Bylos *Doux Élevage* atveju valstybė iš tikrųjų buvo nustaciusi privalomą įnašą, bet privati organizacija galėjo laisvai naudoti iš to įnašo gautas pajamas taip, kaip manė esant tinkama. Todėl jokia surinktų lėšų valstybės kontrolė nevyko.

- (104) Taikydama šiuos principus 2012 m. EEG įstatymu sukurtai paramos sistemai Komisija padarė šias pirmines išvadas.
- (105) 2012 m. EEG įstatymu valstybė įvedė specialią rinkliavą, EEG papildomą mokestį, ir apibrėžė jos paskirtį – ji buvo skirta sąnaudų, kurių perdavimo sistemos operatoriai patiria pirkdami EEG elektros energiją, ir pajamų, kurių gauna pardavę tą elektros energiją, skirtumui finansuoti. Papildomo mokesčio dydžio apskaičiavimo metodika taip pat nustatyta 2012 m. EEG įstatyme, kaip ir principas, kad deficitas ir perviršis yra koreguojami kitais metais. Taip užtikrinama, kad perdavimo sistemos operatoriai nepatirtų nuostolių, kartu tai reiškia, kad jie iš papildomo mokesčio gautų pajamų negali naudoti niekam kitam, tik EEG finansuoti. Komisija padarė išvadą, kad, kitaip negu byloje *PreussenElektra*, valstybė šioms įmonėms suteikė reikiamų finansinių išteklių EEG elektros energijai teikiamai paramai finansuoti (žr. sprendimo pradėti procedūrą 97–103 konstatuojamąsias dalis).
- (106) Be to, Komisija konstatavo, kad perdavimo sistemos operatoriai buvo paskirti administruoti papildomą mokestį. Jie turi:
- pirkti savo teritorijoje pagamintą EEG elektros energiją tiesiogiai iš gamintojo, jeigu gamintojas turi tiesioginę jungtį su perdavimo linija, arba iš skirstymo sistemos operatorių supirkimo tarifais arba sumokėti prekybos išmoką; todėl EEG elektros energija ir finansinė 2012 m. EEG įstatyme numatytos paramos našta yra sutelkta kiekvieno iš keturių perdavimo sistemos operatorių lygmeniu,
 - taikyti *žaliajai elektros energijai taikomą lengvatą* tiekėjams, kurie jos prašo ir įvykdo reikiamas 2012 m. EEG įstatymo 39 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas,
 - tarpusavyje išlyginti EEG elektros energijos kiekį taip, kad kiekvienas iš jų nupirktų tokią pačią EEG elektros energijos dalį,
 - parduoti EEG elektros energiją neatidėliotinių sandorių rinkoje, laikydamiesi 2012 m. EEG įstatyme ir jo įgyvendinimo nuostatose nustatytų taisyklių; tai daryti gali drauge,
 - drauge apskaičiuoti EEG papildomą mokestį, – jis turi būti toks pat kiekvienai Vokietijoje suvartojamai kWh, – kuris apskaičiuojamas kaip skirtumas tarp pajamų, gautų pardavus EEG elektros energiją, ir išlaidų, susijusių su EEG elektros energijos pirkimu,
 - drauge specialiu formatu skelbti EEG papildomą mokestį bendroje interneto svetainėje,
 - taip pat skelbti apibendrintą informaciją apie EEG elektros energiją,
 - palyginti prognozuotą EEG papildomą mokestį su faktiniu konkrečių metų mokesčiu ir patikslinti kitų metų papildomą mokestį,
 - iš anksto skelbti kelerių metų prognozes,
 - rinkti EEG papildomą mokestį iš elektros energijos tiekėjų,
 - (kiekvienas) visiems finansiniams srautams (išlaidų ir pajamų), susijusiems su 2012 m. EEG įstatymu, naudoti atskiras banko sąskaitas.
- (107) Be to, Komisija padarė išvadą, kad valstybė griežtai stebi, kaip perdavimo sistemos operatoriai administruoja papildomą mokestį (sprendimo pradėti procedūrą 110–113 konstatuojamosios dalys). Stebėseną vykdo federalinė agentūra *BNetzA*, kuri taip pat turi reikiamus vykdymo užtikrinimo įgaliojimus. Federalinė agentūra *BNetzA* visų pirma stebi, kaip perdavimo sistemos operatoriai parduoda EEG elektros energiją, už kurią supirkimo tarifais mokama neatidėliotinių sandorių rinkoje, ar perdavimo sistemos operatoriai tinkamai apibrėžia, nustato ir skelbia EEG papildomą mokestį, ar perdavimo sistemos operatoriai tinkamai nustato EEG papildomą mokestį elektros energijos tiekėjams, ar perdavimo sistemos operatoriams tinkamai nustatomi supirkimo tarifai ir išmokos ir tai, ar EEG papildomas mokestis yra sumažinamas tik tiems elektros energijos tiekėjams, kurie atitinka 2012 m. EEG įstatymo 39 straipsnio sąlygas. Federalinė agentūra *BNetzA* taip pat iš perdavimo sistemos operatorių gauna informacijos apie paramą EEG elektros energijai ir apie tiekėjams nustatytus mokesčius. Be to, federalinė agentūra *BNetzA* gali skirti baudas ir priimti sprendimus, įskaitant sprendimus, kuriais daromas poveikis EEG papildomo mokesčio dydžiui. Komisija taip pat padarė išvadą, kad federalinė tarnyba *BAFA*, kuri yra valstybės įstaiga, remdamasi galimų pagalbos gavėjų prašymais, suteikia teisę daug energijos vartojančioms įmonėms mokėti EEG papildomą mokestį, kuriam nustatyta viršutinė riba.

- (108) Vokietija neigia, kad naudojami valstybiniai ištekliai. Pirma, ji nurodo, kad EEG paramos mechanizmą taiko tik privačios įmonės – ar tai būtų EEG elektros energijos jėgainių operatoriai, tinklo operatoriai, perdavimo sistemos operatoriai ar elektros energijos tiekėjai; visų kategorijų įmonių didžioji nuosavybės dalis yra privati, nors valstybei arba valstybės įstaigoms priklauso nemažos dalies šių įmonių nuosavybės dalis. 2012 m. EEG įstatyme šioms įmonėms nustatant įpareigojimus įmonės nėra skirstomos į privačias ar valstybei priklausančias įmones. Tos valstybės įstaigos, kurios dalyvauja procese (BNetzA, BAFA, UBA), esą nekontroliuoja nei išteklių surinkimo, nei panaudojimo, tik prižiūri, kad sistema būtų teisėta ir veiktu.
- (109) Antra, Vokietija pabrėžia, kad papildomo mokesčio dydis nėra nustatytas 2012 m. EEG įstatyme; jo nenustatė ir jokia valstybės įstaiga. EEG papildomo mokesčio dydis nustatomas pagal rinkos sąlygas, kadangi perdavimo sistemos operatoriai pirmiau parduoda EEG elektros energiją neatidėliotinų sandorių rinkoje, o tada nustato likusias sąnaudas, kurias reikia padengti iš EEG papildomo mokesčio.
- (110) Keletas suinteresuotųjų šalių pritarė Vokietijos analizei, kad 2012 m. EEG įstatymu valstybės pagalba nėra teikiama. Visų pirma, jos ginčija pirminės Komisijos išvadas, kad EEG papildomą mokestį administruoja valstybės paskirtos privačios įstaigos. Jos taip pat tvirtina, kad federalinė agentūra BNetzA ne kontroliuoja iš EEG papildomo mokesčio gaunamas pajamas arba paties papildomo mokesčio dydį, o tik prižiūri jo teisėtumą, o administruojant lėšas neturi jokios įtakos. Pagaliau nors EEG papildomas mokestis mažinamas remiantis 2012 m. EEG įstatymu ir tai įgyvendina federalinė tarnyba BAFA, dėl to esą privatus lėšų pobūdis nesikeičia, nes mokėjimus tarpusavyje vykdo privačios įmonės, jokių etapų jais neperžengiamos privačiojo sektoriaus ribos, tad valstybė negali jų kontroliuoti. Dar nurodoma, kad dėl EEG papildomo mokesčio perkėlimo nuo perdavimo sistemos operatorių elektros energijos tiekėjams, o tada nuo elektros energijos tiekėjų elektros energijos vartotojams, atitinkamai paliekama spręsti perdavimo sistemos operatoriams ir elektros energijos tiekėjams, todėl papildomas mokestis yra privačių įmonių kainodaros dalykas, o ne valstybės nustatytas mokestis.
- (111) Tačiau šiais argumentais pirminės sprendime pradėti procedūrą padarytos išvados pakeisti negalima.

7.1.3.1. Valstybės nustatyto papildomo mokesčio buvimas

- (112) Dėl Vokietijos argumento, kad EEG papildomas mokestis niekada nepatenka į valstybės biudžetą ir nėra paskirstomas per valstybės biudžetą, pakanka priminti, kaip jau padaryta 100 konstatuojamojoje dalyje, jog vien to, kad pranašumas nėra finansuojamas tiesiogiai iš valstybės biudžeto, nepakanka atmesti galimybę, kad yra naudojami valstybiniai ištekliai, jeigu valstybė yra paskyrusi arba įsteigusi įstaigą toms lėšoms administruoti.
- (113) Vokietija pabrėžė, kad EEG papildomas mokestis, kurį elektros energijos tiekėjai turi mokėti perdavimo sistemos operatoriams, yra privataus pobūdžio, nes perdavimo sistemos operatoriai neturi valstybės įstatymais suteikto įgaliojimo arba galių užtikrinti, kad jo reikalavimai sumokėti atlygi, keliami kitiems tiekėjams, būtų vykdomi. Kaip tik, kaip ir kitos privačios įmonės, jie turi kreiptis į civilinius teismus. Tačiau šioje analizėje neatsižvelgiama į tai, kad aptariamai mokėjimai numatyti ne laisvai sulygtose atitinkamų šalių sutartyse, bet teisiniuose valstybės jiems nustatytuose įpareigojimuose (vok. *gesetzliche Schuldverhältnisse*). Todėl perdavimo sistemos operatoriai pagal įstatymą privalo rinkti EEG papildomą mokestį iš elektros energijos tiekėjų.
- (114) Šiuo atžvilgiu pagal susiformavusią teismų praktiką⁽⁵⁷⁾ pagalbai administruoti gali būti skiriamos valstybės arba privačios įstaigos. Todėl vien tuo, kad perdavimo sistemos operatoriai yra privatūs veiklos vykdytojai, nepaneigiama galimybė, kad yra naudojami valstybiniai ištekliai. Be to, Teisingumo Teismas konstatavo, kad „atskiriant pagalbą, kurią suteikė valstybė, ir pagalbą, kuri suteikta iš valstybinių išteklių, į pagalbos sąvoką įtraukiama ne tik valstybės tiesiogiai suteikta pagalba, bet ir valstybės paskirtų arba sukurtų viešojo arba privačiojo sektoriaus subjektų suteikta pagalba“⁽⁵⁸⁾. Sprendime *Sloman Neptun*⁽⁵⁹⁾ Teisingumo Teismas konstatavo, kad valstybiniai ištekliai yra naudojami, jeigu aptariama sistema (pagal jos tikslą ir bendrą struktūrą) yra norima sukurti pranašumą, kuris valstybei arba privatioms valstybės paskirtoms arba įsteigtoms įstaigoms taptų papildoma našta⁽⁶⁰⁾. Todėl tam, kad būtų laikoma, jog valstybiniai ištekliai yra naudojami, pakanka, kad dėl pranašumo mažėtų ištekliai, kuriais privati įstaiga turi teisę naudotis. Sumažintas EEG papildomas mokestis, kurį turi mokėti daug energijos vartojančios įmonės, turi būtent tokį poveikį mažinti elektros energijos tiekėjų iš daug energijos vartojančių įmonių renkamas sumas.

⁽⁵⁷⁾ Sprendimo *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:ES:C:2008:413, 70 punktas; Sprendimo *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 20 punktas.

⁽⁵⁸⁾ Sprendimo *Sloman Neptun prieš Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:ES:C:1993:97, 19 punktas.

⁽⁵⁹⁾ Sprendimas *Sloman Neptun prieš Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:ES:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Sprendimo *Sloman Neptun prieš Bodo Ziesemer*, C-72/91, ECLI:ES:C:1993:97, 21 punktas.

- (115) Tai, kad elektros energijos tiekėjai neprivalo EEG papildomo mokesčio perkelti elektros energijos vartotojams, nereiškia, kad surinktos pajamos yra privačios, jeigu elektros energijos tiekėjai patys pagal 2012 m. EEG įstatymą yra įpareigoti mokėti papildomą mokesčių perdavimo sistemos operatoriams. Vėlgi, šis įpareigojimas nustatytas ne sutartyje, kurią veiklos vykdytojai galėtų laisvai sudaryti, tai yra teisinis įpareigojimas (vok. *gesetzliches Schuldverhältnis*), tiesiogiai kylantis iš valstybės teisės aktų. Be to, kaip nurodyta 100 konstatuojamojoje dalyje, tai, kad išteklių kilmė yra privataus pobūdžio, netrukdo jų laikyti valstybiniais ištekliais. Kitaip negu byloje *PreussenElektra*, kurioje privatūs veiklos vykdytojai turėjo naudoti savo pačių išteklius, kad sumokėtų produkto pirkimo kainą, perdavimo sistemos operatoriai kolektyviai paskirti administruoti papildomą mokesčių, kurių elektros energijos tiekėjai yra įpareigoti mokėti mainais negaudami nieko lygiavertiško.
- (116) Pasak Vokietijos, kai kurie nacionaliniai teismai išnagrinėjo EEG papildomą mokesčių ir iš jo surenkamas lėšas ir faktiškai padarė išvadą, kad valstybė jų nekontroliuoja. Vienoje byloje, kuria remiasi Vokietija ⁽⁶¹⁾, nacionalinis teismas pažymėjo, kad sukurdamą savarankišką sistemą, kuria siekiama viešosios politikos tikslo, Vokietijos valstybė tam tikra apimtimi perdavė AEI paramos finansavimą privatiems veiklos vykdytojams. Dėl šios priežasties nacionalinis teismas laikėsi nuomonės, kad EEG papildomas mokesčiai nėra specialus įnašas (vok. *Sonderabgabe*), kaip apibrėžta Vokietijos konstituciniame įstatyme, nes iš EEG papildomo mokesčio gautos pajamos nebuvo sumokėtos į valstybės biudžetą, o valdžios institucijos negalėjo disponuoti tomis lėšomis, net ir netiesiogiai. Todėl Komisija pažymi, kad nacionalinio teismo išvada padaryta tik dėl nacionalinio konstitucinio įstatymo taikymo, ypač dėl teisinės sąvokos „specialus įnašas“ aiškinimo. Nacionalinis teismas nenagrinėjo, ar 2012 m. EEG įstatymu yra teikiama valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje. Nors tarp nacionalinio teismo vertinimo, atlikto svarstant Vokietijos konstitucinio įstatymo klausimą, ir vertinimo, kurį Komisija turi atlikti pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, galbūt yra panašumų, iš Teisingumo Teismo suformuotos praktikos matyti, jog tam, kad ištekliai būtų laikomi valstybiniais, nėra būtina, kad ištekliai patektų į valstybės biudžetą arba priklausytų valstybei. Kadangi išvada, kad valstybiniai ištekliai naudojami, gali būti daroma ir tada, jeigu jiems administruoti įsteigiama arba paskiriama valstybės arba privati įstaiga, valstybinių išteklių sąvoka yra platesnė už nacionalinio teismo pagal Vokietijos konstitucinį įstatymą taikytą kriterijų ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2. Perdavimo sistemos operatorių paskyrimas administruoti papildomą mokesčių

- (117) Vokietija ginčija Komisijos išvadą, kad perdavimo sistemos operatoriai kolektyviai paskirti administruoti valstybinių išteklių. Pasak Vokietijos, valstybė perdavimo sistemos operatoriams nėra davusi jokio pavedimo. Kaip tik įvairūs veiklos vykdytojai, kuriems taikomas 2012 m. EEG įstatymas, kaip visi ekonominės veiklos vykdytojai, tvarko tik privačius tarpusavio reikalavimus, kurie kyla iš įstatymais jiems suteiktų teisių.
- (118) Tačiau Komisija mano, kad 2012 m. EEG įstatymu perdavimo sistemos operatoriams yra aiškiai pavedama vykdyti tam tikrus įpareigojimus ir stebėsenos funkcijas, susijusias su EEG sistema, taip perdavimo sistemos operatoriai tampa pagrindine sistemos veikimo grandimi (žr. 106 konstatuojamąją dalį). Kiekvienas iš keturių Vokietijos perdavimo sistemos operatorių savo teritorijoje centralizuotai valdo visą EEG elektros energiją, visas sąnaudas, kurių patiriama perkant EEG elektros energiją, prekybos išmokų mokėjimą ir sąnaudas, kurių patiriama administruojant EEG papildomą mokesčių. Kiekvienas jų taip pat centralizuotai valdo savo teritorijoje iš EEG papildomo mokesčio gautas pajamas. Todėl yra aišku, kad perdavimo sistemos operatoriai ne tik tvarko privačius tarpusavio reikalavimus, bet ir vykdo 2012 m. EEG įstatymu jiems nustatytus teisinius įpareigojimus.

7.1.3.3. Valstybės, ypač federalinės agentūros BNetzA, vykdoma stebėseną

- (119) Vokietija ir suinteresuotosios šalys dar tvirtina, kad valdžios institucijų, būtent federalinės agentūros BNetzA ir federalinės tarnybos BAFA, kompetencija yra pernelyg ribota, kad jos galėtų reikšmingai kontroliuoti EEG papildomą mokesčių. Federalinė agentūra BNetzA ir federalinė tarnyba BAFA tik prižiūri, kad atitinkamų privačių veiklos vykdytojų veiksmai būtų teisėti, ir, jei reikia, nustato administracines sankcijas (BNetzA) arba patvirtina daug energijos vartojančių įmonių teisę mokėti sumažintą papildomą mokesčių (BAFA). Jos negali daryti įtakos finansiniams srautams ir nesprenžia, kokio dydžio turėtų būti EEG papildomas mokesčiai. Pasak Vokietijos, tuo, kad 2012 m. EEG įstatyme nustatytas papildomo mokesčio apskaičiavimo metodas ir skaidrumo reikalavimai, ir tuo, kad federalinė agentūra BNetzA vykdo priežiūrą, yra tik siekiama neleisti, kad kuris nors privatus veiklos vykdytojas mokėjimų grandinėje neteisėtai pasipelnytų. Tačiau tai turi būti užtikrinta privatiems veiklos vykdytojams kreipiantis į civilinius teismus.
- (120) Priešingai tam, ką teigia Vokietija ir suinteresuotosios šalys, federalinė tarnyba BAFA, gavusi galimų teikiamos pagalbos gavėjų prašymus, suteikia teisę daug energijos vartojančioms įmonėms mokėti EEG papildomą mokesčių,

⁽⁶¹⁾ 2013 m. gegužės 14 d. Sprendimas *Oberlandesgericht Hamm*, Nr. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Plg. Sprendimo *Steinike & Weinlig prieš Vokietiją*, C-78/76, ECLI:ES:C:1977:52, 21 punktą.

kuriam nustatyta viršutinė riba, ir priima administracinį sprendimą. Šį sprendimą užginčyti galima tik Vokietijos administraciniuose teismuose, ne civiliniuose teismuose, ir šis sprendimas yra tiesiogiai vykdomas. Be to, federalinė agentūra BNetzA pagal įstatymą EnWG turi svarbių vykdymo užtikrinimo įgaliojimų, kuriais naudodamasi gali visiems sistemoje dalyvaujantiems veiklos vykdytojams skirti baudas ir priversti laikytis 2012 m. EEG įstatymo.

- (121) Be to, Teisingumo Teismas neseniai Sprendime *Elcogás* patvirtino, kad valstybiniai išteklių yra naudojami net ir tada, kai valstybės įstaiga, kuriai pavesta paskirstyti surinktas lėšas, toje srityje neturi diskrecijos teisės ⁽⁶³⁾.
- (122) Tiksliau tariant, priešingai tam, ką Komisija konstatavo sprendimo pradėti procedūrą 134 konstatuojamojoje dalyje, Vokietija ir suinteresuotosios šalys tvirtina, kad federalinė agentūra BNetzA negali nustatyti EEG papildomo mokesčio dydžio. Tačiau, kaip minėta 43 konstatuojamojoje dalyje, iš reglamento *AusglMechAV* 6 straipsnio 3 dalies matyti, kad federalinė agentūra BNetzA gali priimti privalomus sprendimus ir koreguoti papildomo mokesčio dydį. Be to, jeigu federalinė agentūra BNetzA turėjo įgaliojimus, neturi reikšmės, kokia apimtimi ji jais naudojosi. Gali būti, kad federalinė agentūra BNetzA paprasčiausiai nemanė, kad reikia priimti kokius nors privalomus sprendimus.

7.1.3.4. Bendroji išvada dėl valstybės kontrolės

- (123) Vokietija ir keletas suinteresuotųjų šalių kritikavo Komisiją, kad ši esą skirtingus EEG sistemos etapus ir ryšius nepagrįstai vertino kaip visumą ir teigė, kad sistemą kontroliuoja valstybė. Jos tvirtina, kad jeigu Komisija šiuos etapus būtų nagrinėjusi atskirai ir dėmesį vienu metu būtų sutelkusi tik į vieno pobūdžio ryšius (EEG elektros energijos gamintojo – skirstymo sistemos operatoriaus ir (arba) perdavimo sistemos operatoriaus; perdavimo sistemos operatoriaus – federalinės agentūros BNetzA; perdavimo sistemos operatoriaus – tiekėjo; tiekėjo – vartotojo), būtų padarė išvadą, kad valstybės kontrolės nėra. Esą federalinė tarnyba BAFA tik vertina tinkamumą ir šiuo atžvilgiu negali naudotis diskrecijos teise.
- (124) Priešingai, tai Vokietija ir suinteresuotosios šalys klysta 2012 m. EEG įstatymu sukurtą finansavimo sistemą vertindamos pernelyg fragmentiškai. Sprendime *Bouygues* Teisingumo Teismas konstatavo: „Kadangi valstybės intervencijos yra įvairių formų ir turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į jų pasekmes, negalima atmesti galimybių [...], kad kelios viena po kitos einančios valstybės intervencijos taikant SESV 107 straipsnio 1 dalį laikytinos viena intervencija“ ⁽⁶⁴⁾. Toliau Teisingumo Teismas nurodo: „taip gali būti, be kita ko, tuo atveju, kai tarp viena po kitos einančių intervencijų, atsižvelgiant į jų laiką, tikslą ir įmonės padėtį šių intervencijų metu, yra toks glaudus ryšys, kad jų neįmanoma atskirti“ ⁽⁶⁵⁾. Būtent taip yra EEG sistemoje. 2012 m. EEG įstatymas ir federalinės agentūros BNetzA, federalinių tarnybų BAFA ir UBA ir federalinės institucijos *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* įgaliojimai ir veiksmai yra taip glaudžiai tarpusavyje susiję ir vieni nuo kitų priklauso, kad juos galima laikyti nedalomais.
- (125) Vokietija taip pat tvirtina, kad Komisija padarė klaidingą išvadą dėl valstybės kontrolės iš to, kaip EEG sąskaitoje tvarkomas perteklius ir deficitas. Pirma, Vokietija pažymi, kad EEG sąskaita ir valstybės biudžetas niekaip nesusiję. Valstybė nekompensuoja EEG sąskaitos deficito ir (kaip buvo byloje *Essent*) joks sąskaitos perteklius nėra pervedamas į valstybės biudžetą. Iš tiesų, pagal deficitą ir pagal perteklių sprendžiama, koks turėtų būti kitų metų EEG papildomo mokesčio dydis. Todėl jie tolygiai paskirstomi tarp sistemoje dalyvaujančių privačių veiklos vykdytojų. Valstybė šiuo klausimu neturi jokios įtakos.
- (126) Tačiau Komisija mano, kad valstybės kontrolė reiškia ne tai, kad turi būti atitinkami išteklių šrautai į valstybės biudžetą ir iš jo ⁽⁶⁶⁾. Tam, kad valstybė kontroliuotų išteklius, pakanka, kad ji visapusiškai reglamentuotų deficito arba pertekliaus susidarymo EEG sąskaitoje atvejus. Lemiamas aspektas yra tas, kad valstybė sukūrė sistemą, pagal kurią tinklo operatorių patirtos sąnaudos yra visiškai atlyginamos iš EEG papildomo mokesčio, o elektros energijos tiekėjams suteikta teisė papildomą mokestį perkelti vartotojams.
- (127) Vokietija taip pat pažymi, kad vien privačių pinigų reguliavimas ir priežiūra negali būti laikoma valstybės pagalba. Vokietija palygina 2012 m. EEG įstatymu sukurtą sistemą su kitomis ekonomikos reguliavimo sritimis, pavyzdžiui, vartotojų apsauga bankininkystės sektoriuje, įpareigojimu vairuotojams įsigyti automobilio draudimą, telekomunikacijų kainų reguliavimu ir sveikatos apsauga. Vokietija tvirtina, kad privatinė ekonominė veiklos

⁽⁶³⁾ Sprendimo *Elcogás*, C-275/13, ECLI:ES:C:2014:2314, 29 punktas.

⁽⁶⁴⁾ Sprendimo *Bouygues ir kt. prieš Komisiją*, C-399/10 P, ECLI:ES:C:2013:175, 103 punktas.

⁽⁶⁵⁾ Sprendimo *Bouygues ir kt. prieš Komisiją*, C-399/10 P, ECLI:ES:C:2013:175, 104 punktas.

⁽⁶⁶⁾ Sprendimo *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 19 punktas; Sprendimo *Elcogás*, C-275/13, ECLI:ES:C:2014:2314, 24 punktas.

reguliuojamas savaimė nereiškia valstybės kontrolės. Federalinė agentūra BNetzA, pasak Vokietijos, tik užtikrina vartotojų apsaugą. Tačiau šios sritys, kuriose valstybė tik sukuria vartotojų apsaugos sistemą, ir nagrinėjamas atvejis labai skiriasi. Šiuo atveju valstybė priėmė atskirą teisės aktą, 2012 m. EEG įstatymą, kurio pagrindinis tikslas yra ne vartotojų apsauga. Šiuo atveju valstybė užtikrina nuolatinį pinigų srautą sektoriuje, kuris panaudojamas tame teisės akte numatytiems politiniams tikslams siekti. Be to, remiantis teismų praktika⁽⁶⁷⁾, lėšos, kurios finansuojamos iš valstybės narės teisės aktuose nustatytų privalomų mokesčių ir yra valdomos bei paskirstomos remiantis šių teisės aktų nuostatomis, laikytinos valstybiniais ištekliais pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, net jeigu jas administruoja su valdžios institucijomis nesusiję subjektai. Todėl 2012 m. EEG įstatymo negalima lyginti su valstybės priemonėmis, kurioms valstybė nedaro įtakos arba kurioms ji neužtikrina finansavimo.

- (128) Pasak Vokietijos, ši padėtis yra panaši į nagrinėjamą bylą *Doux Élevage*. Sprendime *Doux Élevage* Teismas konstatavo, kad lėšos, gautos sumokėjus šias rinkliavas, neplaukia per valstybės biudžetą ir valstybė neatiduoda jokių savo pajamų, lėšos visą laiką yra privataus pobūdžio, dėl rinkliavos nemokėjimo turi būti kreipiamasi į civilinius teismus⁽⁶⁸⁾. Be to, įnašams „nuolat netaikoma viešoji kontrolė“, „valstybės institucijos negali [jomis] disponuoti“⁽⁶⁹⁾ ir iš tikrųjų, valdžios institucijoms nebuvo leidžiama įnašų kontroliuoti, joms leidžiama vykdyti tik „teisėtumo ir įstatymo laikymosi kontrolę“⁽⁷⁰⁾. Nepaisant Vokietijos argumentų, nagrinėjama byla nepanaši į bylą *Doux Élevage*. Skirtumas tas, kad byloje *Doux Élevage* „atitinkama tarpšakinė organizacija sprendžia dėl šių išteklių, kurie yra visiškai skirti jos nusistatytiems tikslams, naudojimo“⁽⁷¹⁾. Nagrinėjamoje byloje EEG papildomo mokesčio paskirtį nustatė valstybė, įgyvendinimą visapusiškai kontroliuoja valstybė. Be to, byloje *Doux Élevage* Prancūzijos valdžios institucijos tik nustatė, kad anksčiau galiojęs savanoriškas įnašas tapo privalomu visiems atitinkamų sričių veiklos vykdytojams, o nagrinėjamoje byloje valstybė sukūrė ištisą privačių veiklos vykdytojų sąnaudų apskaičiavimo ir išlyginimo tarpusavyje mechanizmą.
- (129) Vertindama valstybės kontrolę Vokietija teigia, kad Komisija dviprasmiškai vartoja žodį „valstybė“. Kaip matyti iš bylos *Doux Élevage*, žodžiu „valstybė“ pirmiausia turėtų būti vadinama vykdomoji valdžia, tai yra Vyriausybė ir administracinės žinybos, ne parlamento išleisti bendrai taikomi teisės aktai. Vien tai, kad valstybė priėmė reglamentą *AusglMechV*, nereiškia valstybės kontrolės.
- (130) Tačiau kriterijų „valstybė“ reikia suprasti plačiąja prasme. Pirma, Teisingumo Teismas ne kartą konstatavo, kad valstybės sąvoka natūraliai apima ir teisėkūros instituciją⁽⁷²⁾. Be to, kaip paminėta 124 konstatuojamojoje dalyje, valstybės kontrolė vykdoma įvairiomis reguliavimo ir kontrolės priemonėmis ir neturėtų būti vertinama izoliuotai. Nagrinėjamo atveju atitinkamas teisės aktas yra toks detalus, kad sistemos valstybės kontrolė yra užtikrinama valstybės institucijoms aktyviau nedalyvaujant. Be to, federalinė agentūra BNetzA turi daug įgaliojimų daryti įtaką procesui.
- (131) Vokietija, priešingai, tvirtina, kad 2012 m. EEG įstatymo atveju padėtis labai skiriasi nuo bylos *Essent* nagrinėtos padėties. Pastaruoju atveju mokesčio dydis buvo nustatytas įstatyme, nepaisant to, kokias sąnaudas iš jo reikės padengti. Be to, 400 mln. NLG sumą viršijusios lėšos buvo perduodamos į valstybės biudžetą. EEG papildomo mokesčio dydį, priešingai, nustato perdavimo sistemos operatoriai pagal pardavimus neatidėliotinių sandorių rinkoje, valstybė tam negali daryti įtakos. Be to, EEG sąskaitos perviršis išlieka sistemoje, nes turi įtakos kitų metų papildomam mokesčiui.
- (132) Kaip pažymėta 126 konstatuojamojoje dalyje, valstybės kontrolė reiškia ne tai, kad turi būti atitinkamų išteklių srutai į valstybės biudžetą ir iš jo⁽⁷³⁾. Be to, nagrinėjamo atveju EEG papildomas mokestis apskaičiuojamas pagal teisės aktų nuostatas, atsižvelgiant į perdavimo sistemos operatorių gautą rinkos kainą. Kaip paaiškinta sprendimo pradėti procedūrą 13 konstatuojamojoje dalyje, tai, kaip perdavimo sistemos operatoriai apskaičiuoja EEG papildomą mokestį, kai sužino, kokia rinkos kaina bus neatidėliotinių sandorių rinkoje, yra visapusiškai reglamentuota ir nustatyta 2012 m. EEG įstatyme.

⁽⁶⁷⁾ Sprendimo *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 25 punktas; Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, 173/73, ECLI:ES:C:1974:71, 16 punktas.

⁽⁶⁸⁾ Sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 32 punktas.

⁽⁶⁹⁾ Sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 36 punktas.

⁽⁷⁰⁾ Sprendimo *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:ES:C:2013:348, 38 punktas.

⁽⁷¹⁾ Žr. 69 išnašą.

⁽⁷²⁾ Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-279/08 P, ECLI:ES:T:2011:551, 102–113 punktai.

⁽⁷³⁾ Sprendimo *Association Vent de Colère!*, C-262/12, ECLI:ES:C:2013:851, 19 punktas; Sprendimo *Elcogás*, C-275/13, ECLI:ES:C:2014:2314, 24 punktas.

- (133) Be to, Vokietija tvirtina, kad jeigu byloje *Essent* nagrinētu atveju mokestį administruoti buvo pavesta vienai specialiai įstaigai, 2012 m. EEG įstatyme faktiškai nustatomi įpareigojimai neapibrėžtam skaičiui privačių veiklos vykdytojų, tai yra tinklo operatorių, perdavimo sistemos operatorių ir elektros energijos tiekėjų, ir šie įpareigojimai apibrėžiami bendrais aspektais. Tai nėra pavedimas, o tokio didelio skaičiaus privačių veiklos vykdytojų negalima laikyti valstybės paskirtais administruoti mokestį. Kaip nurodyta 118 konstatuojamojoje dalyje, perdavimo sistemos operatoriai, o ne kurie nors kiti veiklos vykdytojai, yra subjektai, paskirti administruoti EEG papildomą mokestį. Be to, nėra jokio teisinio pagrindo, kuriuo remiantis valstybei narei būtų draudžiama valstybės išteklius pavesti administruoti daugiau negu vienam subjektui.
- (134) Vokietija ir suinteresuotosios šalys taip pat pabrėžia, kad tarp 2012 m. EEG įstatymo ir neseniai priimto Sprendimo *Vent de colère* esą yra skirtumų ⁽⁷⁴⁾. Prancūzijoje atitinkamą įnašą iš vartotojų rinko valstybės valdomas fondas, o Vokietijoje privatus perdavimo sistemos operatoriai renka EEG papildomą mokestį iš privačių tiekėjų, o šie jį gali perkelti vartotojams. Prancūzijoje įnašo dydis buvo nustatytas ministerijos potvarkiu, o Vokietijoje jo dydį apskaičiuoja perdavimo sistemos operatoriai pagal faktines savo sąnaudas. Prancūzijoje susidarius deficitui įsikištų valstybė, o Vokietijoje perdavimo sistemos operatoriai deficitą pirmiau turėtų padengti, o tik po to jį kompensuotų kitais metais padidindami EEG papildomą mokestį.
- (135) Tvirtindama, kad valstybiniai ištekliai yra naudojami tik tada, kai vykdomoji valdžios institucija disponuoja lėšomis, Vokietija neteisingai aiškina teismų praktiką. Kaip paaiškinta 130 konstatuojamojoje dalyje, valstybės sąvoka apima ne tik vykdomosios valdžios, bet ir teisėkūros institucijas, taip pat nėra reikalaujama, kad valstybė galėtų disponuoti lėšomis taip, tarsi jos būtų valstybės biudžeto dalis. Kaip pažymėta 114 konstatuojamosiose dalyse, nėra svarbu, ar valstybinius išteklius administruojantis subjektas yra privatus, ar valstybinis. Be to, perdavimo sistemos operatoriai apskaičiuoja EEG papildomą mokestį pagal savo sąnaudas taip, kaip nustatyta 2012 m. EEG įstatyme, ir tai, kad valstybė sistemoje įdiegė rinkos mechanizmą, valstybinių išteklių naudojimo faktui įtakos neturi. Valstybė taip pat nustato, ką daryti, jeigu susidaro deficitas. Iš tikrųjų, valstybė pati deficito nepadengia, bet reglamentuoja ir kontroliuoja deficito padengimo būdą, taip pat ir iš paties EEG papildomo mokesčio.
- (136) Be to, Vokietija tvirtina, kad Sprendime *Vent de colère* reikalaujama, kad valstybė turėtų diskrecijos bet kuriuo metu disponuoti finansiniais ištekliais, o 2012 m. EEG įstatymo atveju valstybė tik priėmė teisės aktą, bet neturi tokios diskrecijos. Pasak Vokietijos, Komisija nepakankamai aiškiai atskyrė tikrąsias vykdomosios kontrolės priemones nuo vien teisėkūros veiklos. Valstybės kontrolė reiškia, kad valstybė turi diskrecijos disponuoti finansiniais ištekliais. Sprendimo *Vent de colère* 21 punkte Teisingumo Teismas dar kartą patvirtina šią išvadą.
- (137) Pasak Vokietijos, tai, kad valstybės kontrolės nėra, matyti ir iš to, kad valstybė negali nustatyti EEG papildomo mokesčio dydžio. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į tai, kad papildomo mokesčio dydis priklauso nuo pajamų, kurias perdavimo sistemos operatoriai uždirba neatidėliotinių sandorių rinkoje parduodami EEG elektros energiją, EEG papildomo mokesčio dydį nulemia tik rinka. Komisija pripažįsta, kad valstybė ne visada nustato tikslų EEG papildomo mokesčio dydį, veikiau ji nustato mokesčio apskaičiavimo pagal elektros energijos pardavimo kainą būdą. Be to, valstybė finansavimo sistemoje gali įdiegti rinkos mechanizmus neatsisakydama finansavimo kontrolės. Tuo atžvilgiu Komisija nemato skirtumo tarp valstybinio mokesčio, kurį nustato valstybės institucijos, ir teisinės prievolės, kurią valstybė nustato teisės aktuose. Abiem atvejais valstybė, priimdama teisės aktus, organizuoja finansinių išteklių pervedimą ir nurodo, kokiems tikslams šiuos finansinius išteklius galima naudoti.
- (138) Todėl Komisija nekeičia savo vertinimo, kad parama AEI elektros energijos gamintojams ir elektros energijos gamybai iš kasyklų dujų per supirkimo tarifus yra finansuojama iš valstybinių išteklių.

7.1.4. Iškraipomasis poveikis konkurencijai ir prekybai

- (139) Be to, paaiškėjo, kad dėl pranašumo, kurį įgyja EEG elektros energijos gamintojai ir daug energijos vartojančios įmonės, gali būti iškraipoma konkurencija ir daroma įtaka prekybai, nes rinkos sektoriai, kuriuose veikia pagalbos gavėjai, yra liberalizuoti ir juose vyksta valstybių narių tarpusavio prekyba.

7.1.5. Išvada dėl valstybės pagalbos buvimo

- (140) Todėl Komisija daro išvadą, kad 2012 m. EEG įstatymu teikiama valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnyje, ir EEG elektros energijos gamintojams, ir, remiantis specialiąja taisykle *BesAR*, daug energijos vartojančioms įmonėms.

⁽⁷⁴⁾ Žr. 21 išnašą.

7.2. Esama pagalba, nauja pagalba ir pagalbos teisėtumas

- (141) Sprendime pradėti procedūrą Komisija nurodė, kad buvo padariusi išvadą, jog pagal Vokietijos atsinaujinančiosios energijos įstatymą, įsigaliojusį 2000 m. balandžio 1 d. (toliau – 2000 m. EEG įstatymas) ir galiojusį iki 2012 m. EEG įstatymo, valstybės pagalba nebuvo teikiama (Komisijos sprendimas byloje NN 27/2000) ⁽⁷⁵⁾. Tačiau Komisija manė, kad 2012 m. EEG įstatyme numatyti pakeitimai buvo dideli ir kad remiantis 2012 m. EEG įstatymu suteikta pagalba yra nauja pagalba, kuriai ankstesnis Komisijos sprendimas netaikomas (sprendimo pradėti procedūrą 150 konstatuojamoji dalis).
- (142) Vokietija ir kelios suinteresuotosios šalys tai užginčijo.
- (143) Vokietija ir suinteresuotosios šalys tvirtina, kad pakeitimais, kurie buvo įdiegti nuo pradinės 2000 m. EEG įstatymo redakcijos iki 2012 m. EEG įstatymo redakcijos, pagalbos schema nebuvo labai pakeista, taigi 2012 m. EEG įstatymas yra esama pagalba.
- (144) Vis dėlto Vokietija sutinka, kad 2012 m. EEG įstatymas ir 2000 m. EEG įstatymas skiriasi dviem aspektais:
- a) Pasikeitė finansinio išlyginimo mechanizmas: vietoj iš pradžių numatyto fizinio EEG elektros energijos srauto tiekėjams dabar perdavimo sistemos operatoriai yra įpareigoti patys parduoti EEG elektros energiją neatidėliotinų sandorių rinkoje. Už tam tikrą elektros energijos kiekį sumokėję EEG papildomą mokestį, elektros energijos tiekėjai gali žymėti tą kiekį kaip EEG elektros energiją. Pasak Vokietijos, tai reiškia, kad elektros energijos tiekėjai perka elektros energijos „buvimo atsinaujinančiąja energija ypatybę“ ir gali nurodyti vartotojams, už kokią jos dalį sumokėjo papildomą mokestį (palyg. su 2012 m. EEG įstatymo 53 straipsnio 1 dalimi ir 54 straipsnio 1 dalimi).
 - b) 2000 m. EEG įstatyme nėra specialiosios taisyklės *BesAR*.
- (145) Be šių dviejų skirtumų, 7, 8 ir 9 konstatuojamosiose dalyse aprašytas mechanizmas, pasak Vokietijos, yra identiškas numatytajam 2000 m. EEG įstatyme. Visų pirma, Vokietija tvirtina, kad esminis aspektas, būtent tai, kad elektros energijos tiekėjai atlygina papildomas perdavimo sistemos operatorių sąnaudas, patirtas perkant EEG elektros energiją iš savo pačių išteklių, jau buvo numatytas 2000 m. EEG įstatyme.
- (146) Komisija nekeičia išvados, kad valstybės pagalba, teikiama pagal 2012 m. EEG įstatymą, yra nauja pagalba, nes 2012 m. EEG įstatymas labai skiriasi nuo 2000 m. EEG įstatymo.
- (147) Iš tikrųjų, Vokietijos pripažinti pakeitimai, būtent finansinio išlyginimo mechanizmo pakeitimas ir specialiosios taisyklės *BesAR* įvedimas, yra dideli pakeitimai.

7.2.1. Finansinio išlyginimo mechanizmo pakeitimas

- (148) Pirmiausia Komisija pažymi, kad nors 2002 m. ji nusprendė, kad pagal 2000 m. EEG įstatymą valstybiniai išteklių nepervedami, šis vertinimas buvo atliktas netrukus po to, kai buvo priimtas Sprendimas *PreussenElektra*. Tačiau paskesniuose Teisingumo Teismo sprendimuose Sprendimas *PreussenElektra* išaiškintas ir net apribotas. Remiantis sprendimais *Essent*, *Vent de colère* ir *Elcogás* atrodytų, kad pradiniam finansinio išlyginimo mechanizme valstybė jau buvo patikėjusi perdavimo sistemos operatoriams administruoti pagalbos schemą, kuri buvo finansuojama iš papildomo mokesčio, renkamo iš elektros energijos tiekėjų.
- (149) Lemiamas veiksnys yra tas, kad finansinio išlyginimo mechanizmas labai pakeistas. Daugiau jis nebesideda iš įsipareigojimų fiziškai pirkti elektros energiją (tinklo operatoriams – iš EEG elektros energijos gamintojų; perdavimo sistemos operatoriams – iš tinklo operatorių; elektros energijos tiekėjams – iš perdavimo sistemos operatorių) grandinės. Dabar fizinis perdavimas nutrūksta perdavimo sistemos operatorių, kurie turi prekiauti EEG elektros energija, lygmeniu. Ši prekyba buvo atskirta nuo finansinio išlyginimo mechanizmo. Finansinio išlyginimo mechanizmu tik paskirstomos sąnaudos tarp įvairių veiklos vykdytojų. Valstybė perdavė perdavimo sistemos operatoriams atsakomybę už centralizuotą šių sąnaudų valdymą, skaičiavimą ir lėšų surinkimą iš elektros energijos tiekėjų.
- (150) Be to, 2000 m. EEG įstatyme nebuvo numatyta, kad elektros energijos vartotojai taip pat turėtų būti priversti dalyvauti padengiant EEG elektros energijos gamybos sąnaudas. Tai spręsti buvo palikta kompetentingai reguliavimo institucijai, kuri tuo metu vis dar turėjo įgaliojimus reguliuoti galutinių vartotojų mokamas elektros energijos kainas. Pagal 2012 m. EEG įstatymą tiekėjams aiškiai leidžiama sąnaudas perkelti savo vartotojams ir *de facto* jie visi sąnaudas perkelia.

⁽⁷⁵⁾ OLC 164, 2002 7 10, p. 5.

- (151) Be to, federalinei agentūrai BNetzA, kuri pagal 2000 m. EEG įstatymą neatliko jokio vaidmens, suteikti įgaliojimai stebėti šiuos finansinius srautus ir užtikrinti, kad būtų vykdomas 2012 m. EEG įstatymas, visų pirma siekiant saugoti vartotojus. Federalinė tarnyba BAFA, kuri pagal 2000 m. EEG įstatymą taip pat neatliko jokio vaidmens, remdamasi 2012 m. EEG įstatyme numatytais kriterijais, priima sprendimą dėl EEG papildomo mokesčio sumažinimo tam tikroms įmonėms.

7.2.2. Specialioji taisyklė Besondere Ausgleichsregelung (BesAR)

- (152) Logiškas elektros energijos vartotojų įtraukimo į dalijimosi išlaidomis mechanizmą padarinys yra tas, kad daug energijos vartojančioms įmonėms sumažinamas papildomas mokestis. Pagal 2012 m. EEG įstatymą federalinė tarnyba BAFA, kuri pagal 2000 m. EEG įstatymą neatliko jokio ypatingo vaidmens, priimdama administracinius sprendimus turi patvirtinti, ar daug energijos vartojančios įmonės atitinka specialiosios taisyklės BesAR sąlygas. Kai kurios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad vien dėl to, jog kai kuriems elektros energijos vartotojams nustatoma papildomo mokesčio viršutinė riba, negali pasikeisti finansinių išteklių, kuriuos jie sumoka, privatus pobūdis. Tačiau Komisija mano, kad specialioji taisyklė BesAR yra papildomas įrodymas, kad 2012 m. EEG įstatymas nebėra grindžiamas pirkimo naudojant privačius išteklius prievolėmis, šiame įstatyme numatyta kompleksinė sąnaudų paskirstymo sistema, tam tikru laipsniu grindžiama rinkliavomis pagal paskirstymo teisingumo principą; šią sistemą sukūrė valstybė ir stebi valstybės institucijos.
- (153) Taigi, įvairūs 2000 m. EEG įstatymo ir 2012 m. EEG įstatymo skirtumai apibendrinti toliau pateiktoje lentelėje. Iš jų matyti, kad 2012 m. EEG įstatymu sukurta visiškai nauja sistema.

Ypatumas	2000 m. EEG įstatymas	2012 m. EEG įstatymas
Papildomo mokesčio perkėlimas	Veiklos vykdytojų prievolių pirkti EEG elektros energiją seka	Sąnaudų perdavimas atskirtas nuo EEG elektros energijos perdavimo
Finansinio išlyginimo mechanizmas trečiu lygmeniu	Sąnaudų išlyginimas susietas su EEG elektros energijos pirkimu	Sąnaudų išlyginimas EEG elektros energiją parduodant neatidėliotinu sandorių rinkoje
Galutiniai vartotojai turi padengti sąnaudas, tačiau kai kuriems jų taikoma viršutinė riba	Nenumatyta	Specialioji taisyklė BesAR: daug energijos vartojančios įmonės gali prašyti sumažinti jų mokamą papildomą mokestį
BNetzA vaidmuo	Nėra	Prižiūri, kaip nustatomas papildomas mokestis, užtikrina vykdymą
BAFA vaidmuo	Nėra	Leidžia sumažinti papildomą mokestį
Papildomo mokesčio dydis	0,2 ct/kWh (2000 m.)	6,24 ct/kWh (2014 m.)
EEG elektros energijos supirkimas	Mažiau negu 1 mlrd. EUR (2000 m.)	Daugiau negu 20 mlrd. EUR (2013 m.)

- (154) Kadangi 2012 m. EEG įstatymas taikomas tik 2013 ir 2014 m. EEG papildomo mokesčio sumažinimui, valstybės pagalba yra tik tų dvejų metų papildomo mokesčio sumažinimas ⁽⁷⁶⁾.

7.3. Suderinamumas su vidaus rinka

- (155) Sprendime pradėti procedūrą Komisija padarė išvadą, kad valstybės pagalbą EEG elektros energijos gamintojams būtų galima skelbti suderinama su vidaus rinka. Tačiau ji išreiškė abejones, ar šią teikiamą pagalbą būtų galima vertinti atskirai nuo jos finansavimo mechanizmo, tai yra EEG papildomo mokesčio. Ji taip pat padarė pirminę išvadą, kad EEG papildomu mokesčiu pažeidžiamas Sutarties 30 arba 110 straipsnis.

⁽⁷⁶⁾ 2012 m. EEG įstatymas įsigaliojo 2012 m. sausio 1 d., taigi pirmieji sumažinimai, dėl kurių pagal tą įstatymą galėjo kreiptis daug energijos vartojančios įmonės, suteikti 2013 m. 2012 m. mokestis mažintas pagal kitą, iki 2012 m. EEG įstatymo galiojusį įstatymą, todėl šia procedūra tie mokesčio sumažinimai nenagrinėjami.

- (156) Sprendime pradėti procedūrą Komisija taip pat išreiškė abejones, ar specialiąją taisyklę BesAR būtų galima paskelbti suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį.

7.3.1. Teisinis specialiosios taisyklės BesAR suderinamumo vertinimo pagrindas ir mastas

- (157) Vertinant suderinamumą nagrinėjama tik nauja pagalba, suteikta pagal 2012 m. EEG įstatymą. EEG papildomo mokesčio sumažinimo, kuris nustatytas 2012 m., teisinis pagrindas yra 2011 m. pabaigoje federalinės tarnybos BAFA priimtas administracinis aktas. Todėl jam taikomas Reglamento (EB) Nr. 659/1999⁽⁷⁷⁾ 1 straipsnio b punkto ii papunktis.
- (158) Šis sprendimas netaikomas sumažintam EEG papildomam mokesčiui, kurį moka geležinkelių įmonės. Komisija pasilieka teisę įvertinti 2012 m. EEG akto 42 straipsnį atskira procedūra.
- (159) Komisija įvertino specialiosios taisyklės BesAR suderinamumą su vidaus rinka, remdamasi 2014 m. gairių 3.7.2 ir 3.7.3 skirsniais.
- (160) Komisija 2014 m. gaires taikė nuo 2014 m. liepos 1 d. Šiose gairėse išdėstytos materialinės teisės normos, taikomos vertinant paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai finansavimo sumažinimus, įskaitant sumažinimus, taikytus iki 2014 m. liepos 1 d. (248 punktas). Todėl nagrinėjamą valstybės pagalbą reikia vertinti remiantis 2014 m. gairėmis.
- (161) Pagal teismų praktiką sprendžiant konkrečius valstybės pagalbos klausimus Komisija privalo laikytis savo pačios nustatytų rekomendacijų ir priimtų pranešimų tiek, kiek jie atitinka Sutarties normas bei kiek valstybės narės su jais sutiko⁽⁷⁸⁾. Vokietija sutiko su 2014 m. gairėmis 2014 m. liepos 31 d. Nė viena šalis netvirtino, kad gairės neatitinka Sutarties normų.
- (162) Tačiau suinteresuotosios šalys ginčijo 248 punkto teisėtumą. Jos mano, kad tai, jog 2014 m. gairės taikomos iki 2014 m. liepos 1 d. suteiktai pagalbai, prieštarauja keletui bendrųjų Sąjungos teisės principų, būtent teisinio tikrumo ir žalingų priemonių netaikymo atgaline data principams⁽⁷⁹⁾, taip pat principui, kad valstybės pagalba turėtų būti vertinama pagal tas taisykles, kurios galiojo tuo metu, kai pagalbos schema įdiegta.
- (163) Tačiau suinteresuotosios šalys klysta manydamos, kad 248 punkto antroje pastraipoje nurodytas taikymas atgaline data. Remiantis teismų praktika, Sąjungos teisėje yra atskiriamas tiesioginis naujos taisyklės taikymas būsimiems esamos padėties padariniams⁽⁸⁰⁾ ir naujos taisyklės taikymas atgaline data padėčiai, kuri tapo galutine iki tos taisyklės įsigaliojimo (ši padėtis taip pat vadinama esama padėtimi)⁽⁸¹⁾. Be to, pagal Sąjungos teismų praktiką veiklos vykdytojai negali turėti teisėtų lūkesčių iki tol, kol institucijos priima aktą, kuriuo užbaigia administracinę procedūrą, ir procedūra tampa galutine⁽⁸²⁾.
- (164) Teismas jau nusprendė, kad neteisėta valstybės pagalba yra esama padėtis. Pagal teisės taikymo laiko taisyklės tiesioginis naujų suderinamumo taisyklių taikymas neteisėtai pagalbai nereikia, kad šios naujos taisyklės yra taikomos atgaline data⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽⁷⁸⁾ Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance*, C-75/05 ir C-80/05, ECLI:ES:C:2008:482, 61 punktas, įskaitant tolesnes nuorodas.

⁽⁷⁹⁾ Suinteresuotosios šalys rėmėsi šia teismų praktika: Sprendimo *Diversint*, C-260/91, ECLI:ES:C:1993:136, 9 punktu; Sprendimo *Regina prieš Kirk*, C-63/83, ECLI:ES:C:1984:255, 21 ir paskesniais punktais; Sprendimo *Westzucker*, C-1/73, ECLI:ES:C:1973:78, 5 punktu; Sprendimo *Gerken*, C-295/02, ECLI:ES:C:2004:400, 47 ir paskesniais punktais; Sprendimo *Jager*, C-420/06, ECLI:ES:C:2008:152, 59 ir paskesniais punktais; Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, ECLI:ES:C:2005:408, 217 punktu.

⁽⁸⁰⁾ Sprendimo *Komisija prieš Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, ECLI:ES:T:2008:709, 43 punktas; Sprendimo *Ferrière Nord prieš Komisiją*, T-176/01, ECLI:ES:T:2004:336, 139 punktas.

⁽⁸¹⁾ Sprendimo *Bundesknappschaft prieš Brock*, 68/69, ECLI:ES:C:1970:24, 6 punktas; Sprendimo *Westzucker GmbH prieš Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker*, 1/73, ECLI:ES:C:1973:78, 5 punktas; Sprendimo *SOPAD prieš FORMA ir kt.*, 143/73, ECLI:ES:C:1973:145, 8 punktas; Sprendimo *Bauche*, 96/77, ECLI:ES:C:1978:26, 48 punktas; Sprendimo *Koninklijke Scholten-Honig NV ir kt. prieš Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, 125/77, ECLI:ES:C:1978:187, 37 punktas; Sprendimo *P prieš Komisiją*, 40/79, ECLI:ES:C:1981:32, 12 punktas; Sprendimo *Licata prieš ESC*, 270/84, ECLI:ES:C:1986:304, 31 punktas; Sprendimo *Butterfly Music prieš CEDEM*, C-60/98, ECLI:ES:C:1999:333, 24 punktas; Sprendimo *Komisija prieš Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, ECLI:ES:C:2008:709, 53 punktas; Sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, T-404/05, ECLI:ES:T:2008:510, 77 punktas.

⁽⁸²⁾ Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-169/95, ECLI:ES:T:1997:10, 51–54 punktai; Sprendimo *P&O European Ferries (Vizcaya) SA prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-116/01 ir T-118/01, ECLI:ES:T:2003:217, 205 punktas.

⁽⁸³⁾ Sprendimo *Diputación Foral de Vizcaya ir kitos šalys prieš Komisiją*, sujungtos bylos C-465/09 P–C-470/09 P, ECLI:ES:C:2011:372, 125 ir 128 punktai.

- (165) Dėl šių priežasčių vertindama specialiąją taisyklę *BesAR* Komisija turi remtis 2014 m. gairėmis. Atlikdama šį vertinimą ji neturi diskrecijos nukrypti nuo šių gairių. Kadangi sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje iki 2014 m. liepos 1 d., Komisija pasiūlė Vokietijai ir suinteresuotosioms šalims pateikti savo pastabas dėl 2014 m. gairių taikymo nagrinėjamai bylai.

7.3.1.1. Vokietijos ir trečiųjų šalių pastabos

- (166) Keletas suinteresuotųjų šalių tvirtino, kad 2014 m. gairių nereikėtų taikyti EEG papildomiems mokesčiams, kuriems nustatyta viršutinė riba, tačiau Komisija turėtų atlikti suderinamumo vertinimą pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b punktą arba 107 straipsnio 3 dalies c punktą.
- (167) Pirma, tos šalys paaiškino, kad EEG papildomo mokesčio sumažinimus būtų galima laikyti suderinamais su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b punktą, nes jais skatinama įgyvendinti bendriems Europos interesams svarbų projektą (skatinti atsinaujinančiąją energiją, kaip to reikalaujama Direktyvoje 2009/28/EB) arba, jei ne tai, jais norima pašalinti didelius Vokietijos ekonomikos trukdžius (užkirsti kelią pramonės nykimo dėl AEI sąnaudų grėsmei).
- (168) Suinteresuotosios šalys taip pat nurodė, kad mokesčio sumažinimus būtų galima laikyti suderinamais pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nes jais siekiama skatinti atsinaujinančiųjų išteklių energetikos plėtrą, kartu stabdyti anglies dioksido nutekėjimą ir saugoti Sąjungos pramoninę bazę. Šiuo atžvilgiu suinteresuotosios šalys tvirtina, kad specialioji taisyklė *BesAR* yra tinkama įvairių šio daugialypio tikslo aspektų derinimo priemonė. Jos taip pat nurodo, kad ši priemonė yra proporcinga, nes specialiąją taisyklę *BesAR* taikantys subjektai vis tiek prisideda prie finansavimo. Jos taip pat teigia, kad priemonė yra proporcinga dėl to, kad mokesčiai už elektros energiją ir EEG papildomas mokesčiai iš esmės yra panašūs (ir vieni, ir kiti yra mokesčiai už elektros energijos vartojimą) ir kad minimalus Sąjungos nurodytų verslo sektorių, išvardytų Tarybos direktyvos 2003/96/EB⁽⁸⁴⁾ I priedo C lentelėje, elektros energijos vartojimo apmokestinimo tarifas yra 0,05 ct/kWh, tai yra toks pat kaip minimalus EEG papildomo mokesčio tarifas. Be to, suinteresuotosios šalys tvirtina, kad 2012 m. EEG įstatymu konkurencija arba prekyba nėra iškraipomos, nes juo ne iki galo kompensuojamas iškraipymas, kurį visų pirma kelia didesnis Vokietijos įmonių mokėtinas EEG papildomas mokesčiai, palyginti su lygiaverčiais mokesčiais arba rinkliavomis, kurias moka kitų valstybių narių įmonės.
- (169) Dėl 107 straipsnio 3 dalies b punkto ir 107 straipsnio 3 dalies c punkto taikymo Vokietija savo atsakyme į Komisijos sprendimą pradėti procedūrą pateikė panašius argumentus.
- (170) Antra, suinteresuotosios šalys tvirtina, kad Komisija negali mokesčio sumažinimų nagrinėti atskirai, pagal kitą teisinį suderinamumo pagrindą, negu buvo taikytas nagrinėjant paramą EEG elektros energijai. Sprendime pradėti procedūrą Komisija sumažinimus, kurie yra finansavimo dalis, kaip tik turėjo vertinti (ir patvirtinti) kartu su parama atsinaujinančiųjų išteklių energetikai. Tai paaiškinta remiantis Teisingumo Teismo praktika, kurioje įtvirtinta, kad Komisija būtinai turi atsižvelgti į pagalbos finansavimo būdą, kai jis yra sudedamoji priemonės dalis⁽⁸⁵⁾.
- (171) Trečia, net jeigu būtų taikomos 2014 m. gairės, suinteresuotosios šalys tvirtina, kad remiantis 2014 m. gairių 248 ir 250 punktais šias gaires atgaline data būtų galima taikyti tik neteisėtai pagalbai, o ne esamai pagalbai. Tačiau net jeigu EEG papildomi mokesčiai, kuriems nustatyta viršutinė riba, būtų laikomi valstybės pagalba (tai yra ginčijama), juos reikėtų laikyti esama pagalba, nes Komisija jiems byloje NN 27/2000 netiesiogiai pritarė⁽⁸⁶⁾.
- (172) Ketvirta, suinteresuotosios šalys teigia, kad aiškinant 2014 m. gaires, ypač 3.7.3 skirsnio taisykles dėl reguliavimo planų, reikėtų paisyti teisėtų pagalbos gavėjų lūkesčių: kitaip tariant, 2013 ir 2014 m. laipsniškas koregavimas turėtų būti pakankamai mažas, kad lėšų nereikėtų susigrąžinti. Šie teisėti lūkesčiai, pasak šalių, kyla iš Komisijos sprendimo byloje NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, 2003 10 31, p. 51).

⁽⁸⁵⁾ Sprendimo *Van Calster*, C-261/01, ECLI:ES:C:2003:571, 49 punktas; Sprendimo *Société Régie Networks*, C-333/07, ECLI:ES:C:2008:764, 89 punktas.

⁽⁸⁶⁾ Žr. 75 išnašą.

7.3.1.2. Įvertinimas

- (173) Šiais argumentais negalima pakeisti šio sprendimo 157–165 konstatuojamosiose dalyse pateikto vertinimo dėl 2014 m. gairių taikymo.
- (174) Pirma, dėl Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkto taikymo, 2014 m. gairių 10 punkte nurodyta, kad šiose konkrečiose gairėse Komisija „išdėsto sąlygas, kuriomis pagalba energetikai ir aplinkos apsaugai gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 10 straipsnio 3 dalies c punktą“. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, „Komisija gali patvirtinti politiką dėl to, kaip ji naudosis savo diskrecija, ir šiuo tikslu priimti gaires, jeigu tokiuose dokumentuose yra taisyklių, kuriomis nurodoma, kokio požiūrio institucija laikysis, ir jeigu jomis nenukrypstama nuo Sutarties taisyklių“⁽⁸⁷⁾. Kadangi 2014 m. gairėse *ex ante* bendrai ir skaidriai išdėstytos Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytos išimties suderinamumo sąlygos, Komisija privalo taikyti šias gaires.
- (175) Galimybių pagal analogiją taikyti elektros energijos apmokestinimo taisyklės nėra, nes 2014 m. gairėse pateikiamos išsamios AEI papildomų mokesčių sumažinimo vertinimo taisyklės.
- (176) Kalbant apie Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b punkte išdėstytas nukrypti leidžiančias nuostatas, 2014 m. gairėse nėra nustatyta jokių kriterijų, kaip Komisija, taikydama 107 straipsnio 3 dalies b punktą, naudosis savo diskrecija. Komisija iš tikrųjų priėmė komunikatą „Valstybės pagalbos, skirtos bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti, suderinamumo su vidaus rinka analizės kriterijai“⁽⁸⁸⁾, kuris yra taikomas nuo 2014 m. liepos 1 d. Tačiau šio komunikato 52 punkte nurodoma, kad „Komisija pagalbai, apie kurią nepranešta, taikys šį komunikatą, jeigu pagalba buvo suteikta jam įsigaliojus, o visais kitais atvejais – taisyklės, kurios galiojo tuo metu, kai pagalba buvo suteikta“. Tai reiškia, kad komunikate išdėstytų kriterijų negalima taikyti šiame sprendime nagrinėjamiems papildomo mokesčio sumažinimams. Komisija veikia turi taikyti 2008 m. gairėse⁽⁸⁹⁾ išdėstytas taisykles.
- (177) Sprendime pradėti procedūrą Komisija taip pat išreiškė abejones, ar specialiąją taisyklę *BesAR* būtų galima paskelbti suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b punktą, remiantis 2008 m. gairių 147–150 punktais. Šios abejonės išreikštos visų pirma dėl to, kad neatrodė, jog sumažinimai būtų susiję su projektu ir *a fortiori* projektu, „kurio įgyvendinimo sąlygos būtų konkrečiai ir aiškiai apibrėžtos“. Be to, išliko tam tikra abejonė, ar tokį projektą būtų galima laikyti „svarbiu Europos interesams“, tai yra tokiu, kurio nauda būtų jaučiama visoje Sąjungoje. Pagaliau, buvo abejojama, ar aptariama pagalba, būtent EEG papildomo mokesčio sumažinimai, „paskatintų vykdyti projektą“ (sprendimo pradėti procedūrą 211 ir 212 konstatuojamosios dalys).
- (178) Šios abejonės nepašalintos. Vokietija tvirtina, kad ir AEI tikslų siekimas, ir pramonės konkurencingumo išsaugojimas turi būti laikomi vienu bendriems Europos interesams svarbiu projektu, o gal ir keletu projektų. Vokietija pažymi Komisijos strategiją „Europa 2020“, kurioje kaip vienas prioritetų nurodomas siekis „skatinti išteklius efektyviau naudojančių, ekologiškesnių ir konkurencingesnių ūkių“⁽⁹⁰⁾. Tačiau kad ir kokie būtų svarbūs politiniai tikslai, atsinaujinančiosios energetikos plėtros ir konkurencingumo skatinimo negalima laikyti konkrečiais *projektais* tiesiogine šio žodžio prasme. Dar sunkiau šiuos projektus būtų apibrėžti pagal jų įgyvendinimą, įskaitant dalyvius, tikslus ir poveikį, kaip reikalauta pagal 2008 m. gairių 147 punkto a papunktį. Jeigu bendriems Europos interesams svarbūs projektai būtų suprantami tik kaip patys politiniai tikslai, 107 straipsnio 3 dalies b punkto taikymo ribos būtų platesnės, negu suformuluota, ir reikalavimas dėl konkretaus, gerai apibrėžto projekto prarastų prasmę. Tai prieštarautų „būtinybei nuo bendro principo, kad valstybės pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, nukrypti leidžiančias nuostatas aiškinti siaurąja prasme“⁽⁹¹⁾.
- (179) Dar svarbiau, Bendrasis Teismas Sprendime *Hotel Cipriani* nustatė, kad „pagalbos priemonei [Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b punkte] numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą galima taikyti, tik jeigu ji nesuteikia pranašumo valstybės narės subjektams, o ją taikant gaunama nauda visai Bendrijai“. Šis kriterijus nėra

⁽⁸⁷⁾ Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, ECLI:ES:C:2002:143, 52 punktas.

⁽⁸⁸⁾ OL C 188, 2014 6 20, p. 4.

⁽⁸⁹⁾ 2008 m. Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai, OL C 82, 2008 4 1, p. 1.

⁽⁹⁰⁾ KOM(2010) 2020 galutinis, p. 10.

⁽⁹¹⁾ Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-301/96, ECLI:ES:C:2003:509, 106 punktas.

tenkinamas, jeigu nacionaline pagalbos schema siekiama tik padidinti atitinkamų įmonių konkurencingumą ⁽⁹²⁾. Iš tikrųjų specialiaja taisykle *BesAR* siekiama tik palengvinti daug energijos vartojančių Vokietijos įmonių sąnaudų našta ir taip padidinti jų konkurencingumą.

- (180) Pagaliau atsižvelgiant į tai, kad nuo bendro principo, jog valstybės pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka, nukrypti leidžiančias nuostatas reikia aiškinti siaurąja prasme, kaip paminėta 178 konstatuojamojoje dalyje, vien to, kad dideliame skaičiu pramonės vartotojų padidėja elektros energijos sąnaudos, negalima laikyti dideliu atitinkamos valstybės narės ekonomikos trukdžiu.
- (181) Todėl Komisija specialiosios taisyklės *BesAR* pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies b punktą negalėjo patvirtinti.
- (182) Antra, dėl 170 konstatuojamojoje dalyje apibendrinto argumento, daug energijos vartojančioms įmonėms per sumažintus EEG papildomas mokesčius suteikta pagalba yra akivaizdžiai skirtingas dalykas negu parama atsinaujinančiųjų išteklių energetikai ir šią paramą reikia atskirti. Pirmojo ir antrojo pobūdžio paramos gavėjų grupės skiriasi. Be to, mokesčio sumažinimais tikslas finansuoti paramą atsinaujinančiųjų išteklių energetikai nėra pasiekiamas tiesiogiai, faktiškai kaip tik elgiamasi priešingai šiam tikslui, nes tiesioginis sumažinimų poveikis yra tas, kad sumažėja pajamos, iš kurių galima finansuoti AEI. Tai patvirtinama tuo, kad norint užtikrinti finansavimą, EEG papildomas mokesčiai visiems kitiems vartotojams, kuriems lengvatos netaikomos, turėjo būti padidintas.
- (183) Trečia, dėl 171 konstatuojamojoje dalyje apibendrinto argumento, reikia daryti išvadą, kad specialiaja taisykle *BesAR* yra teikiama neteisėta pagalba, kuriai taikomas 2014 m. gairių 248 punktas. Iš tikrųjų, kaip jau paaiškinta 141 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse, 2012 m. EEG įstatymu pagalbos schema, kuri buvo patvirtinta Komisijos sprendimu NN 27/2000, labai pakeista.
- (184) Ketvirtasis argumentas dėl teisėtų pagalbos gavėjų lūkesčių išsamiau nagrinėjamas 257 konstatuojamojoje dalyje, nes jis yra susijęs tik su lėšų susigrąžinimu.

7.3.1.3. Alternatyvus vertinimas pagal 2008 m. gaires

- (185) Bendrasis Teismas keletą kartų, priešingai Teisingumo Teismo praktikai, laikėsi nuomonės, kad neteisėtą pagalbą reikia vertinti pagal pagalbos suteikimo metu galiojusias taisykles. Todėl Komisija, vadovaudamasi Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktu, atliko alternatyvų vertinimą pagal 2008 m. gaires.
- (186) Padaryta išvada, kad dėl 187 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių Komisija būtų turėjusi visą veiklos pagalbą, kuri buvo suteikta remiantis specialiaja taisykle *BesAR*, paskelbti nesuderinama.
- (187) Sprendime pradėti procedūrą nurodoma, kad priimant sprendimą nebuvo jokių konkrečių valstybės pagalbos taisyklių, pagal kurias būtų pripažįstama, kad atleidimą nuo mokesčių, iš kurių finansuojama parama AEI, arba tų mokesčių sumažinimą būtų galima laikyti reikalinga priemone bendriems interesams svarbiam tikslui siekti ir būtų galima leisti pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą.
- (188) Be to, Komisija uždraudė panašią veiklos pagalbą, apie kurią Austrija pranešė 2011 m. ⁽⁹³⁾. Šis draudimas atitinka Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią yra laikoma, kad pačios veiklos pagalbos poveikis prekybos sąlygoms yra priešingas bendram interesui, todėl veiklos pagalbos negalima skelbti suderinama su vidaus rinka ⁽⁹⁴⁾. Tame sprendime Komisija taip pat paaiškino, kodėl pagal analogiją negalima taikyti elektros energijos apmokestinimo taisyklių.
- (189) Dėl šių priežasčių Komisija, remdamasi pagalbos suteikimo metu galiojusiomis materialiosiomis teisės normomis, taip pat nebūtų galėjusi leisti teikti aptariamą pagalbą pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

⁽⁹²⁾ Sprendimo *Hotel Cipriani ir kt.*, sujungtos bylos T-254/00, T-270/00 ir T-277/00, ECLI:ES:T:2008:537, 337 punktas.

⁽⁹³⁾ SA.26036 (C24/09) – Austrija, valstybės pagalba dideliems elektros energijos vartotojams pagal Austrijos ekologiškos elektros energijos įstatymą (OL L 235, 2011 9 10, p. 42).

⁽⁹⁴⁾ Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* („Jadekost“), C-288/96, ECLI:ES:C:2000:537, 77 punktas, įskaitant tolesnes nuorodas.

7.3.2. Paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai sąnaudos

- (190) Pagal 2014 m. gairių 184 punktą, papildomas mokestis gali būti mažinamas tik sąnaudų, kurios patiriamos dėl paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai, atžvilgiu.
- (191) Tačiau, kaip Komisija nurodė savo sprendime byloje SA.38632 (2014/N) dėl 2014 m. EEG įstatymo (toliau – sprendimas dėl 2014 m. EEG įstatymo), EEG papildomas mokestis taip pat naudojamas finansuoti paramai, kuri teikiama elektros energijos gamybai iš kasyklų dujų. Kasyklų dujos nepriskiriamos prie atsinaujinančiųjų energijos išteklių, apibrėžtų 2014 m. gairių 19 punkto 5 papunktyje. Papildomų mokesčių, skirtų paramai kitiems energijos ištekliams finansuoti, sumažinimams 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnis netaikomas ⁽⁹⁵⁾.
- (192) Šiuo klausimu Vokietija per pranešimo procedūrą byloje SA.38632 (2014/N) pažymėjo, kad paramos iš kasyklų dujų pagamintai elektros energijai finansavimas nebus mažinamas, nes pagal 2014 m. EEG įstatymą daug energijos vartojančios įmonės už pirmąsias suvartotas GWh kiekvienu atitinkamu vartojimo momentu turės mokėti visą papildomą mokestį. Iš tikrųjų, pajamos iš viso papildomo mokesčio, mokamo už pirmąsias GWh, yra didesnės už subsidiją, kuri sumokama už elektrą, pagamintą iš kasyklų dujų ⁽⁹⁶⁾.
- (193) 2012 m. parama kasyklų dujoms (41,4 mln. EUR) sudarė 0,25 % visos tais metais pagal 2012 m. EEG įstatymą suteiktos paramos. Iš prognozių matyti, kad kasyklų dujų kiekis ateityje veikiausiai išliks stabilus arba šiek tiek sumažės ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad pagal 2014 m. EEG įstatymą pagalbos gavėjų, kuriems taikoma specialioji taisyklė *BesAR*, už pirmąsias suvartotas GWh mokėtinas EEG papildomas mokestis jau bus daug didesnis už paramos kasyklų dujoms sumą ⁽⁹⁸⁾. Be to, Komisija padarė išvadą, kad padauginus už kasyklų dujas sumokėtos EEG paramos procentinę dalį (0,25 %) iš EEG papildomo mokesčio (6,24 ct/kWh 2014 m.), gautas rezultatas yra 0,016 ct/kWh. Ši suma yra mažesnė už mažiausią papildomą mokestį, kurį pagalbos gavėjai, kuriems taikoma specialioji taisyklė *BesAR*, turėjo mokėti ir už vėlesnes suvartotas GWh (0,05 ct/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) 2012 m. EEG akte numatytos dvi alternatyvios viršutinės ribos. Pagal pirmąją alternatyvą (41 straipsnio 3 dalies 1 punktą), pagal kurią numatyta laipsniškai žemėjanti viršutinė riba, pagalbos gavėjai už pirmąsias suvartotas GWh vis tiek turi mokėti visą papildomą mokestį, o mažiausias papildomas mokestis, mokėtinas suvartojus daugiau kaip 100 GWh, yra 0,05 ct/kWh. Pagal antrąją alternatyvą (41 straipsnio 3 dalies 2 punktą), kuri taikoma daugiausia energijos vartojančioms įmonėms, papildomo mokesčio viršutinė riba yra 0,05 ct/kWh, toks mokestis taikomas visam pagalbos gavėjo suvartojamam elektros energijos kiekiui. Abiem atvejais pagalbos gavėjų mokamas mokestis vis tiek yra didesnis už papildomo mokesčio dalį, kurią būtų galima skirti kasyklų dujoms remti (0,016 ct/kWh 2014 m. ir, kai EEG papildomas mokestis 2013 m. buvo 5,277 ct/kWh, 0,013 ct/kWh).
- (196) Kadangi 2013 ir 2014 m. mažiausias papildomas mokestis sudarė 0,05 ct/kWh ir kai kurie pagalbos gavėjai privalėjo mokėti papildomą mokestį už pirmąsias suvartotas GWh, mokestis daug energijos vartojančioms įmonėms nebuvo mažinamas iš kasyklų dujų pagamintos elektros energijos finansavimo sąskaita ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3. Tinkamumas

- (197) 2014 m. gairių 185 punkte numatyta, kad pagalba turėtų būti teikiama tik tiems sektoriams, kuriuose dėl paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai finansavimo išlaidų, priklausančių nuo elektros energijos vartojimo intensyvumo ir dalyvavimo tarptautinėje prekyboje, kyla rizika konkurencinei padėčiai. Atitinkamai pagalba gali būti teikiama, tik jeigu įmonė priskiriama 2014 m. gairių 3 priede išvardytiems sektoriams.
- (198) Be to, pagal 2014 m. gairių 186 punktą, valstybės narės į nacionalinę schemą, pagal kurią teikiamos su paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai išlaidomis susijusios lengvatos, gali įtraukti įmonę, jeigu tos įmonės elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 % ir ji priklauso sektoriui, kurio ES lygmens prekybos intensyvumas yra bent 4 %, net jei ta įmonė nepriklauso nė vienam iš 2014 m. gairių 3 priede išvardytų sektorių.

⁽⁹⁵⁾ Sprendimo dėl 2014 m. EEG įstatymo 293 konstatuojamoji dalis.

⁽⁹⁶⁾ Sprendimo dėl 2014 m. EEG įstatymo 294 ir 295 konstatuojamosios dalys.

⁽⁹⁷⁾ Sprendimo dėl 2014 m. EEG įstatymo 295 konstatuojamoji dalis.

⁽⁹⁸⁾ 2014 m. tinkamų finansuoti vartojimo taškų buvo 2707, EEG papildomas mokestis sudarė 6,24 ct/kWh, pajamos iš papildomo mokesčio, gautos sumokėjus mokestį už pirmąsias suvartotas GWh, sudaro 168 916 800 EUR. Žr. Sprendimo dėl 2014 m. EEG įstatymo 296 konstatuojamąją dalį.

⁽⁹⁹⁾ Sprendimo dėl 2014 m. EEG įstatymo 296 konstatuojamoji dalis.

⁽¹⁰⁰⁾ Plg. Sprendimo dėl 2014 m. EEG įstatymo 297 konstatuojamąją dalį.

- (199) Pagaliau 2014 m. gairių 187 punkte numatyta, kad valstybės narės gali nustatyti papildomus tinkamumo kriterijus, tik turi užtikrinti, kad tinkamuose finansuoti sektoriuose pagalbos gavėjai būtų atrenkami remiantis objektyviais, nediskriminaciniais ir skaidriais kriterijais, o pagalba teikiama iš esmės tokiu pačiu būdu visiems tame pačiame sektoriuje veikiantiems konkurentams, jeigu jų faktinė padėtis yra panaši.
- (200) Jeigu pagalba naštos, susijusios su paramos atsinaujinančiųjų išteklių elektros energetikai finansavimu, sumažinimo arba atleidimo nuo jos forma prieš šių gairių taikymo pradžios datą buvo teikiama įmonėms, kurios nėra tinkamos finansuoti pagal šio sprendimo 197 ir 198 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus tinkamumo kriterijus, tokia pagalba gali būti skelbiama suderinama, jeigu atitinka reguliavimo planą (2014 m. gairių 197 punktą).
- (201) Vokietija nurodė, kad tik kai kurie pagalbos gavėjai, kuriems taikoma specialioji taisyklė *BesAR*, 2013 ir 2014 m. galėjo gauti valstybės pagalbą jiems sumažinant paramos iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintai elektros energijai finansavimo našta pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnį. Todėl Vokietija pateikė pagalbos gavėjams, kurie neatitiko tinkamumo kriterijų, taikytiną reguliavimo planą (žr. II priedą), kuris nagrinėjamas 7.3.5 skirsnyje. Vokietija taip pat paaiškino, kad visi pagalbos gavėjai, kuriuos būtų galima įtraukti į nacionalinę schemą pagal 2014 m. gairių 186 punktą, priklauso 2014 m. gairių 5 priede išvardytiems sektoriams.
- (202) Norint apskaičiuoti bendrąją pridėtinę vertę (BPV), kuri yra reikalinga 2014 m. gairių 185–192 punktams taikyti ir yra apibrėžta šių gairių 4 priede, 2012 m. EEG įstatymo 41 straipsnyje remiamasi paskutinių finansinių metų iki papildomo mokesčio sumažinimo rinkos kainomis. 2014 m. gairių 4 priedo 1 ir 2 punktuose reikalaujama, kad BPV būtų skaičiuojama faktorinėmis kainomis, remiantis aritmetiniu paskutinių trejų metų, kurių duomenys turimi, vidurkiu. Vokietija paaiškino, kad šių duomenų neturima, nes prašymuose dėl 2013 ir 2014 m. papildomo mokesčio sumažinimų buvo pateikta tik BPV, apskaičiuota pagal paskutinių finansinių metų, kurių duomenys turėti (tai yra 2011 ir 2012 m.), rinkos kainas. Vokietija taip pat paaiškino, kad buvo žinomos ne visų įmonių, bent daugiau energijos vartojančių įmonių, mokamos vidutinės mažmeninės elektros energijos kainos, reikalingos elektros energijos sąnaudoms apskaičiuoti; todėl elektros energijos sąnaudos būtų apskaičiuojamos pagal faktines 2011 ir 2012 m. patirtas elektros energijos sąnaudas, nes būtent šiuos skaičius įmonės pateikė savo prašymuose dėl 2013 ir 2014 m. papildomo mokesčio sumažinimų. Pagal 2014 m. gairių 4 priedo 4 punktą, apibrėžiant įmonės elektros energijos sąnaudas visų pirma remiamasi numatomomis elektros energijos kainomis. Remdamasi Vokietijos paaiškinimais Komisija savo sprendime byloje SA.38632 (2014/N) padarė išvadą, kad 2014 m. EEG įstatymo pereinamojo laikotarpio taisyklės, pagal kurias yra leidžiama BPV duomenis skaičiuoti faktorinėmis praėjusių finansinių metų arba praėjusių dvejų finansinių metų kainomis, taip pat naudoti duomenis apie realias paskutinių finansinių metų elektros energijos sąnaudas, atitinka 2014 m. gaires, visų pirma 195 punktą (to sprendimo 311–314 konstatuojamosios dalys). Taip yra dėl to, kad duomenys, tai yra BPV faktorinėmis praėjusių metų kainomis ir realios praėjusių metų elektros energijos sąnaudos, būtų taikomi tik pereinamuoju laikotarpiu, kol bus surinkti 2014 m. gairių 4 priede reikalaujami duomenys. Šie argumentai *a fortiori* taikomi EEG papildomo mokesčio sumažinimams 2013 ir 2014 m.; remiantis šiais argumentais, vertinant valstybės pagalbos, suteiktos 2013 ir 2014 m. pagal specialiąją taisyklę *BesAR*, sumažinant paramos iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintai elektros energijai finansavimą, suderinamumą, pagal 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnį taip pat galima leisti naudoti BPV duomenis rinkos kainomis.
- (203) Komisija daro išvadą, kad 2012 m. EEG įstatymas tik iš dalies atitinka 2014 m. gairių 185 ir 186 punktuose nustatytas tinkamumo taisykles. Todėl iš pagalbos gavėjų, kurie neatitinka šių kriterijų, lėšas reikėtų susigrąžinti; šis aspektas nagrinėjamas 7.3.5 skirsnyje, kuriame aptariamas Vokietijos reguliavimo planas.

7.3.4. Proporcingumas

- (204) 2014 m. gairių 188 punkte numatyta, kad pagalba laikoma proporcinga, jeigu pagalbos gavėjai moka bent 15 % papildomų sąnaudų netaikant lengvatos.
- (205) Tačiau valstybės narės gali dar labiau apriboti įmonės lygmeniu mokamą pagalbos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai finansavimo išlaidų sumą iki 4 % atitinkamos įmonės bendrosios pridėtinės vertės. Įmonėms, kurių elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 %, valstybės narės gali bendrą mokėtiną sumą apriboti iki 0,5 % atitinkamos įmonės bendrosios pridėtinės vertės. Pagaliau jei valstybės narės nusprendžia priimti atitinkamai 4 % ir 0,5 % bendrosios pridėtinės vertės apribojimus, jie turi būti taikomi visoms tinkamoms finansuoti įmonėms (2014 m. gairių 189 ir 190 punktai).

- (206) Vokietija nurodė, kad kai kuriais atvejais EEG papildomas mokestis, kuriam nustatyta viršutinė riba ir kurį kai kurie pagalbos gavėjai mokėjo 2013 ir 2014 m., vertinant pagal 2014 m. gairėse nustatytus kriterijus buvo neproporcingas ⁽¹⁰¹⁾. Todėl Vokietija pateikė reguliavimo planą (II priedas); jis nagrinėjamas 7.3.5 skirsnyje.
- (207) Komisija daro išvadą, kad EEG papildomi mokesčiai, kuriems nustatyta viršutinė riba, tik iš dalies atitinka 2014 m. gairių 188 ir 189 punktuose nustatytus proporcingumo kriterijus. Todėl iš pagalbos gavėjų, kurie neatitinka šių kriterijų, lėšas reikėtų susigrąžinti; šis aspektas nagrinėjamas 7.3.5 skirsnyje, kuriame aptariamas Vokietijos reguliavimo planas.

7.3.5. Reguliavimo planas

- (208) Pagal 2014 m. gairių 193 ir paskesnius punktus valstybės narės turi pradėti taikyti 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnyje išdėstytus ir šio sprendimo 7.3.3 ir 7.3.4 skirsniuose aptartus tinkamumo ir proporcingumo kriterijus ne vėliau kaip 2019 m. sausio 1 d. Pagalba, teikiama laikotarpiu iki tos dienos, bus laikoma suderinama, jeigu ji tenkina tuos pačius kriterijus. Be to, Komisija mano, kad už metus iki 2019 m. visa pagalba, teikiama siekiant sumažinti su paramos iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintai elektros energijai finansavimu susijusią našta, gali būti skelbiama suderinama su vidaus rinka, jeigu ji atitinka reguliavimo planą.
- (209) Šiame reguliavimo plane privalo būti numatytas laipsniškas pagalbos dydžio koregavimas iki tokio lygio, kuris atitiktų 2014 m. gairių 3.7.2 skirsnyje išdėstytus ir šio sprendimo 7.3.3 ir 7.3.4 skirsniuose aptartus tinkamumo ir proporcingumo kriterijus.
- (210) Jeigu pagalba buvo teikiama už laikotarpį iki šių gairių taikymo pradžios, plane taip pat turi būti numatyta laipsniškai taikyti kriterijus tam laikotarpiui.
- (211) Jeigu, kaip nurodyta 200 konstatuojamojoje dalyje, pagalba buvo suteikta iki 2014 m. gairių taikymo pradžios, įmonėms, kurios pagal šio sprendimo 7.3.3 skirsnyje aprašytus kriterijus nėra tinkamos finansuoti, tokią pagalbą galima skelbti suderinama, jeigu reguliavimo plane numatyta laipsniškai ne vėliau kaip 2019 m. sausio 1 d. nustatyti minimalų nuosavą įnašą, kuris sudarytų 20 % papildomų papildomo mokesčio išlaidų netaikant lengvatos (2014 m. gairių 197 punktą).
- (212) Vokietija pateikė 27 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse aptartą reguliavimo planą (II priedas), jame numatyta laipsniškai didinti EEG papildomą mokesčių visiems pagalbos gavėjams, iš kurių reikia susigrąžinti lėšas. Atskaitos taškas yra EEG papildomas mokestis, faktiškai mokėtas 2013 m.; jis apskaičiuojamas 2013 m. pagalbos gavėjų mokėtą sumažintą EEG papildomą mokesčių padauginus iš faktinio pagalbos gavėjo tais pačiais metais suvartoto elektros energijos kiekio (toliau – bazinis papildomas mokestis). Remiantis reguliavimo planu 2013 ir 2014 m. papildomi mokesčiai bus perskaičiuoti taip, kad sudarytų ne daugiau kaip 125 ir 150 % bazinio papildomo mokesčio. Nuo 2015 m. papildomas mokestis veikiausiai bus didinamas daugiau, nes viršutinė riba pakeliamą iki 200 % bazinio papildomo mokesčio. Vėlesniais metais iki 2018 m. x metų papildomo mokesčio viršutinė riba bus nustatyta tokiu pačiu būdu ir bus 200 % $x - 2$ metų bazinio mokesčio.
- (213) Kalbant apie šiame sprendime nagrinėjamus metus, tai yra 2013 ir 2014 m., reguliavimo plane numatyta EEG papildomą mokesčių laipsniškai didinti visiems pagalbos gavėjams, kurie neatitinka 2014 m. gairėse nustatytų tinkamumo ir proporcingumo kriterijų. Numatyta, kad papildomas mokestis bus didinamas po 2014 m. taip, kad būtų galima daryti prielaidą, jog iki 2019 m. sausio 1 d. bus pasiektas 2014 m. gairėse reikalaujamas mokesčio dydis įmonėms, kurios iš esmės yra tinkamos finansuoti, tačiau mokėjo nepakankamai didelį papildomą mokesčių, ir įmonėms, kurios nėra tinkamos finansuoti, todėl turi vykdyti reikalavimą bent 20 % papildomų papildomo mokesčio sąnaudų, nurodytų 2014 m. gairių 197 punkte, dengti iš nuosavo įnašo. Dar Komisija pažymi, kad reguliavimo plane atsižvelgta į visus svarbius ekonominius veiksnius, susijusius su atsinaujinančiųjų išteklių politika, ir kad Vokietija apie šį planą pranešė iki 2014 m. gairių 200 punkte nustatyto termino.
- (214) Todėl, kalbant apie 2013 ir 2014 m., reguliavimo planas atitinka 2014 m. gairių 3.7.3 skirsnio reikalavimus. Remiantis 2014 m. gairių 194 punktu, pagal reguliavimo planą pakoreguotus papildomo mokesčio sumažinimus galima laikyti suderinamais su vidaus rinka.

⁽¹⁰¹⁾ Dėl BPV duomenų ir elektros energijos vartojimo intensyvumo duomenų naudojimo žr. šio sprendimo 202 konstatuojamąją dalį.

7.3.6. Išvada dėl suderinamumo

- (215) Sumažinti 2013 ir 2014 m. EEG papildomi mokesčiai, taikomi daug energijos vartojančioms įmonėms, yra suderinami su vidaus rinka, tik jei tenkinamos šios sąlygos:
- a) papildomas mokestis mažinamas tik sąnaudų, kurios patiriamos dėl paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai, atžvilgiu;
 - b) pagalbos gavėjai atitinka 2014 m. gairių 185, 186 ir 187 punktuose nustatytus tinkamumo kriterijus, kaip išnagrinėta šio sprendimo 7.3.3 skirsnyje, ir
 - c) EEG papildomo mokesčio sumažinimas yra proporcingas, vertinant pagal 2014 m. gairių 188 ir 189 punktuose išdėstytus kriterijus, kaip išnagrinėta šio sprendimo 7.3.4 skirsnyje.
- (216) Dėl pagalbos gavėjų, kurie neatitinka vienos arba kelių 215 konstatuojamojoje dalyje aprašytų sąlygų, Komisija išimtinai mano, kad valstybės pagalbą, suteiktą 2013 ir 2014 m. remiantis specialiąja taisykle *BesAR*, galima skelbti suderinama su vidaus rinka, jeigu užtikrinama, kad pagalbos gavėjų 2013 m. mokėtas papildomas mokestis sudarytų ne mažiau kaip 125 %, o 2014 m. – ne mažiau kaip 150 % bazinio papildomo mokesčio, kaip aprašyta 212 konstatuojamojoje dalyje. Norint tai užtikrinti, lėšos turėtų būti susigrąžinamos šia tvarka:
- a) 2013 m. taikyto sumažinimo atžvilgiu reikėtų susigrąžinti sumą, atitinkančią skirtumą tarp papildomo mokesčio, kurį būtų reikėję sumokėti, jeigu būtų buvę įvykdytos visos 215 konstatuojamojoje dalyje nustatytos sąlygos, ir EEG papildomo mokesčio, kuris buvo faktiškai sumokėtas 2013 m.; tačiau visas EEG papildomas mokestis, įskaitant susigrąžintą dalį, kurį turi mokėti įmonė, iš kurios lėšos susigrąžinamos, negali būti didesnis negu 125 % 2013 m. faktiškai sumokėto EEG papildomo mokesčio;
 - b) 2014 m. taikyto sumažinimo atžvilgiu reikėtų susigrąžinti sumą, atitinkančią skirtumą tarp papildomo mokesčio, kurį būtų reikėję sumokėti, jeigu būtų buvę tenkinami visi 215 konstatuojamojoje dalyje nustatyti kriterijai, ir EEG papildomo mokesčio, kuris buvo faktiškai sumokėtas 2014 m.; tačiau visas EEG papildomas mokestis, įskaitant susigrąžintą dalį, kurį turi mokėti įmonė, iš kurios lėšos susigrąžinamos, negali būti didesnis negu 150 % 2013 m. faktiškai sumokėto EEG papildomo mokesčio.

7.4. Atitiktis Sutarties nuostatoms

- (217) Vadovaudamasi 2014 m. gairių 29 punktu ir atsižvelgdama į tai, kad EEG papildomo mokesčio paskirtis yra finansuoti paramą EEG elektros energijai, Komisija išnagrinėjo, kaip EEG papildomas mokestis atitinka Sutarties 30 ir 110 straipsnius.
- (218) Remiantis teismų praktika, mokestis, kuriuo, remiantis tokiais pačiais kriterijais, apmokestinamos nacionalinės ir importuotos prekės, pagal Sutartį vis tiek gali būti draudžiamas, jei iš šio mokesčio gautos pajamos yra skiriamos specialiai veiklai, kuria teikiama nauda apmokestintoms nacionalinėms prekėms, finansuoti.
- (219) Jei pranašumais, kurių suteikiama šiems produktams, šiems produktams nustatytas mokestis visiškai atsveriamas, šiuo mokesčiu paveikiami tik importuoti produktai ir šis mokestis laikomas lygiavėrcio poveikio mokesčiu, neatitinkančiu Sutarties 30 straipsnio. Kita vertus, jeigu šiais pranašumais vidaus produktams tenkanti našta yra atsveriamas tik iš dalies, atitinkamas mokestis pagal Sutarties 110 straipsnį yra diskriminacinis ir jo dalis, kuria atsveriamas vidaus produktams tenkanti našta, neatitiks šios nuostatos ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Per ilgą savo sprendimų praktiką ⁽¹⁰³⁾ Komisija laikėsi nuomonės, kad nacionalinės paramos AEI schemoms finansavimu iš parafiskalinės rinkliavos už elektros suvartojimą gali būti diskriminuojami importuojami AEI; tai atitinka ir Teisingumo Teismo praktiką ⁽¹⁰⁴⁾. Iš tikrųjų, jeigu vidaus elektros energijos gamyba yra remiama teikiant pagalbą, kuri yra finansuojama iš mokesčių už visą elektros energijos vartojimą (įskaitant importuojamos elektros

⁽¹⁰²⁾ Sprendimo AEM, sujungtos bylos C-128/03 ir C-129/03, ECLI:ES:C:2005:224, 44–47 punktai; Sprendimo *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:ES:C:2008:413, 42 punktas.

⁽¹⁰³⁾ Sprendimas dėl valstybės pagalbos N 34/90; Sprendimas dėl valstybės pagalbos N 416/99; Sprendimas dėl valstybės pagalbos N 490/00; Sprendimas dėl valstybės pagalbos N 550/00; Sprendimai dėl valstybės pagalbos N 317/A/2006 ir NN 162/A/2003; Sprendimai dėl valstybės pagalbos N 707 ir 708/2002; Sprendimas dėl valstybės pagalbos N 789/02; Sprendimas dėl valstybės pagalbos N 6/A/2001; Komisijos sprendimas 2007/580/EB; Komisijos sprendimas 2009/476/EB; Sprendimas dėl valstybės pagalbos N 437/09.

⁽¹⁰⁴⁾ Sprendimo AEM, sujungtos bylos C-128/03 ir C-129/03, ECLI:ES:C:2005:224, 44–47 punktai; Sprendimo *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:ES:C:2008:413, 58 ir 59 punktai.

- energijos vartojimą), tada kyla rizikos, kad pagal finansavimo metodą, pagal kurį užkraunama našta importuojamai elektros energijai, kuriai toks finansavimas neskiriamas, importuojamai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintai elektros energijai bus daromas diskriminacinis poveikis ir taip pažeidžiami Sutarties 30 ir (arba) 110 straipsniai ⁽¹⁰⁵⁾.
- (221) Be to, sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad 2012 m. EEG įstatymu *prima facie* gali būti daromas diskriminacinis poveikis, nes 2012 m. EEG įstatymo 39 straipsnyje numatyta, jog vadinamosios tiesioginės rinkodaros atveju EEG papildomo mokesčio tarifas mažinamas. Sumažintas tarifas taikomas tik tada, kai tiekėjas 50 % savo elektros energijos portfelio įsigyja iš nacionalinių EEG elektros energijos gamintojų, todėl panašu, kad šis mokestis pagal Sutarties 110 straipsnį yra diskriminacinis.
- (222) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad tais atvejais, kai papildomas mokestis padidintas importuotai energijai, kuriai pagal 2012 m. EEG įstatymą parama nebūtų teikiama, jei ši energija būtų gaminama Vokietijoje (pavyzdžiui, elektros energijai, pagamintai daugiau kaip 20 metų naudotais įrenginiais), papildomas mokestis atitiktų 30 ir 110 straipsnius, nes šiuo konkrečiu atveju nacionaliniams ir importuojamiems produktams taikomos sąlygos nesiskirtų.
- (223) Vokietija ginčija, kad 2012 m. EEG įstatymas galėtų būti diskriminacinis pagal Sutarties 30 ir 110 straipsnius, dėl šių priežasčių: pirma, ji nurodo, kad importuoti produktai, kurie apmokestinami EEG papildomu mokesčiu, ir iš šio mokesčio finansuojami vidaus produktai nėra panašūs. Taip yra dėl to, kad iš EEG papildomo mokesčio finansuojami AEI *įrenginiai*, o juo apmokestinamas AEI *elektros energijos* vartojimas.
- (224) NET jeigu būtų laikoma, kad iš papildomo mokesčio finansuojama AEI elektros energija, elektros energija, kuri yra apmokestinama papildomu mokesčiu, ir elektros energija, kuri šiuo papildomu mokesčiu yra skatinama, vis tiek skiriasi. Taip yra dėl to, kad Vokietija savo AEI planinį rodiklį, nustatytą Direktyvos 2009/28/EB 3 straipsnio 3 dalyje ir I priedo A dalyje, gali pasiekti, tik jei AEI elektros energija bus gaminama šalies viduje arba importuojama pagal bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis, kuriose elektros energija pagaminta, mechanizmą (direktyvos 5 straipsnio 3 dalis) Todėl jei nėra bendradarbiavimo mechanizmo, jokios importuojamos AEI elektros energijos siekiant planinio rodiklio negalima įskaičiuoti. Todėl vartotojų požiūriu tokios energijos negalima prilyginti vidaus AEI elektros energijai.
- (225) Kalbant apie *žaliajai elektros energijai taikomą lengvatą* (2012 m. EEG įstatymo 39 straipsnis), Vokietija teigia, kad ši lengvata negali būti laikoma diskriminacine, nes ja faktiškai įgyvendinama Direktyva 2009/28/EB. Direktyvoje 2009/28/EB nustatyti valstybių planiniai atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies rodikliai ir valstybėms narėms leidžiama įdiegti paramos schemas ir bendradarbiavimo priemonės (3 straipsnio 3 dalis). Pagal šios direktyvos 5 straipsnio 3 dalį šalies viduje iš AEI pagaminta elektros energija siekiant šio rodiklio yra įskaičiuojama. Kitose valstybėse narėse iš AEI pagaminta elektros energija iš esmės siekiant šio rodiklio įskaičiuojama, jeigu yra teikiama pagal bendradarbiavimo sutartis, sudarytas su atitinkamomis valstybėmis narėmis. Tokias sutartis sudaryti nėra privaloma, tai paliekama spręsti pačioms valstybėms narėms. Vadinas, pasak Vokietijos, remdamasi šiomis direktyvos nuostatomis Vokietija turi teisę remti tik šalies viduje vykdomą AEI elektros energijos gamybą. Be to, remdamasi tomis nuostatomis Vokietija neprivalo nei suteikti galimybę kitų valstybių narių AEI elektros energijos gamintojams naudotis paramos schema, nei leisti tokiems gamintojams naudotis *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata*.
- (226) Be to, Vokietija teigia, kad jeigu *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata* būtų leista naudotis kitose valstybėse narėse išikūrusiems gamintojams, kiltų rizika, kad šie gamintojai gautų per dideles kompensacijas ir galėtų pradėti tendencingai rinktis nacionalines paramos sistemas. Tai keltų grėsmę ir 2012 m. EEG įstatyme numatytam finansavimo mechanizmui, nes vis daugiau kitų šalių gamintojų norėtų pasinaudoti *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata*, o elektros energijos kiekis, kuris būtų faktiškai apmokestinamas EEG papildomu mokesčiu, vis mažėtų, dėl to mažėtų finansavimo bazė. Praktiškai tai prieštarautų Direktyvos 2009/28/EB tikslams, nes pagal tą direktyvą leidžiama diegti nacionalines paramos sistemas, kad būtų didinama atsinaujinančiosios energijos gamyba.
- (227) Toks aiškinimas, pasak Vokietijos, patvirtintas ir neseniai priimtame Sprendime *Ålands Vindkraft* ⁽¹⁰⁶⁾. Toje byloje svarstyta nacionalinė sistema, kurioje numatyta sertifikatus, kuriais galima prekiauti, išduoti žaliosios elektros energijos gamintojams tik toje valstybėje narėje pagamintos žaliosios elektros energijos atžvilgiu, ir Teisingumo Teismas konstatavo, kad tokia sistema yra kiekybiniam importo apribojimui lygiavertio poveikio priemonė, iš principo nesusiderinama su Sąjungos teisės įpareigojimais, kylančiais iš SESV 34 straipsnio. Tačiau tokią sistemą būtų galima pateisinti viršesniais su aplinkos apsauga susijusiais privalomais reikalavimais ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 47/69, ECLI:ES:C:1970:60, 20 punktą; Sprendimo dėl 2014 m. EEG įstatymo 329 ir paskesnės konstatuojamosios dalys.

⁽¹⁰⁶⁾ Sprendimas *Ålands Vindkraft*, C-573/12, ECLI:ES:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Sprendimo *Ålands Vindkraft*, C-573/12, ECLI:ES:C:2014:2037, 75, 119 punktai.

- (228) Be to, pasak Vokietijos, EEG papildomas mokestis nėra mokestis, nurodomas Sutarties 30 arba 110 straipsnyje. Veikiau tai yra vien perdavimo sistemos operatorių reikalavimas elektros energijos tiekėjams atlyginti išlaidas, nes laikoma, kad perdavimo sistemos operatoriai teikia paslaugas tiekėjams. Vokietija remiasi Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią „mokestis, kuris yra nustatomas prekėms dėl to, kad jos kerta sieną, gali nebūti laikomas Sutartimi draudžiamam poveikiui lygiaverčio poveikio mokesčiu, jeigu jis yra susijęs su bendra vidaus rinkliavų sistema, taikoma sistemiškai ir pagal tuos pačius kriterijus ir vidaus produktams, ir importuojamiems arba eksportuojamiems produktams, jeigu tai atlygis už konkrečią paslaugą, faktiškai ir asmeniškai suteiktą prekybininkui už tai paslaugai proporcingą atlygį, arba, tam tikromis aplinkybėmis, jeigu jis yra renkamas per patikras, atliekamas siekiant įgyvendinti Bendrijos teisės normomis nustatytus įpareigojimus“⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Vokietija mano, kad antrasis ir trečiasis Teisingumo Teismo sprendime paminėti alternatyvūs kriterijai buvo patenkinti. Pirma, Vokietija teigia, kad EEG papildomas mokestis yra tinkamas užmokestis už konkrečią suteiktą paslaugą, būtent už tai, kad perdavimo sistemos operatoriai atsisako perduotos AEI elektros energijos, kurią išsijyja elektros energijos tiekėjai, buvimo atsinaujančiąja energija ypatybė, kaip paašškinta 144 konstatuojamojoje dalyje⁽¹⁰⁹⁾. Vokietijos požiūriu, sumokėdami EEG papildomą mokestį perdavimo sistemos operatoriams, elektros energijos tiekėjai mainais kai ką gauna, tai yra tai, kad dalis elektros energijos yra pagaminta iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių. Todėl Vokietija tvirtina, kad priešingai byloje *Essent*⁽¹¹⁰⁾ nagrinėtam atvejui, kai už sumokėtas lėšas nebuvo gaunama jokia paslauga, EEG papildomas mokestis atitinka suteiktą paslaugą. Antra, EEG papildomas mokestis esą nustatytas tam, kad būtų galima įvykdyti Sąjungos teisėje, būtent Direktyvoje 2009/28/EB, nustatytus įpareigojimus.
- (230) Komisija negali sutikti su Vokietijos pateiktais argumentais.
- (231) Pirma, nors iš EEG papildomo mokesčio iš tikrųjų finansuojamas atsinaujinančiosios energijos įrenginių diegimas, iš jo remiama elektros energijos gamyba šiais įrenginiais. Tai liudija faktas, kad EEG papildomas mokestis skaičiuojamas už kiekvieną suvartotos elektros energijos kilovatvalandę. Antra, panašumo tarp šalies viduje pagamintos EEG elektros energijos ir importuotos EEG elektros energijos neįmanoma nuneigti vien tuo, kad importuotos EEG elektros energija neiškaičiuojama siekiant Direktyvoje 2009/28/EB nustatyto tikslo. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, panašumą reikia vertinti „ne pagal tai, ar produktų pobūdis yra visiškai identiškas, bet pagal jų paskirties vienodumą ir panašumą“⁽¹¹¹⁾. Panašumo klausimą reikia atskirti nuo taikomų sąlygų skirtingumo. Skirtingos sąlygos taikomos tik importuotai elektros energijai, kuri, jei būtų gaminama Vokietijoje, nebūtų tinkama remti pagal 2012 m. EEG įstatymą. Šiuo atžvilgiu klausimas, ar importuota AEI elektros energija išskaičiuojama siekiant Direktyvoje 2009/28/EB nustatyto tikslo, neturi reikšmės.
- (232) Be to, Komisija nesutinka su Vokietijos teiginiu, kad EEG papildomas mokestis nėra mokestis, nurodomas Sutarties 30 arba 110 straipsniuose. Pirma, Sprendime *Essent* Teisingumo Teismas konstatavo, kad taikant Sutarties 30 ir 110 straipsnius tai, kad mokestį renka ne tiesiogiai valstybė, bet perdavimo sistemos operatoriai, neturi reikšmės⁽¹¹²⁾. Antra, panašu, kad nėra jokios paslaugos arba turto, už kurį elektros energijos tiekėjų sumokėtą EEG papildomą mokestį būtų galima laikyti tinkamu užmokesčiu. Pati buvimo atsinaujančiąja energija ypatybė elektros energijos tiekėjams naudos neduoda, nes ši ypatybė perleidžiama atskirai nuo faktinės EEG elektros energijos. Tiekėjų įvykdyti mokėjimai taip pat nėra proporcingi suteiktai paslaugai, nes mokėjimai skiriasi ir priklauso nuo to, kiek vartotojų, kuriems netaikoma lengvata, jie turi, o tariamai teikiama paslauga, būtent tai, kad elektros energija yra atsinaujinančioji, yra neskaidoma ir tokia pati visiems. Trečia, EEG papildomas mokestis nėra nustatomas per patikras, jis nėra tiesiogiai nustatomas dėl įpareigojimų, kylančių iš Sąjungos teisės. Direktyvoje 2009/28/EB Vokietija įpareigojama įdiegti priemones, kuriomis užtikrintų pastovų iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintos elektros energijos dalies didėjimą (direktyvos 3 straipsnio 2 dalis); kaip įgyvendinti įpareigojimą – ir konkrečias priemones, ir tai, kaip jos finansuojamos, Vokietijai leidžiama nuspręsti pačiai (direktyvos 3 straipsnio 3 dalis).
- (233) Komisija sprendime pradėti procedūrą konstatavo, kad 30 ir 110 straipsniais tik draudžiama finansuoti paramos nacionalinei gamybai schemą importuojamus produktus apmokestinant diskriminaciniu mokesčiu. Pagal šiuos straipsnius valstybė narė nėra įpareigojama pagal paramos schemą remti importuojamus produktus. Šiame

⁽¹⁰⁸⁾ Sprendimo *Lamaire*, C-130/93, ECLI:ES:C:1994:281, 14 punktas.

⁽¹⁰⁹⁾ Tačiau Vokietija pripažino, kad EEG papildomas mokestis nėra atlygis už pačią tiekiamą AEI elektros energiją, kuri yra parduodama neatidėliotųjų sandorių rinkoje.

⁽¹¹⁰⁾ Sprendimas *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:ES:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Sprendimo *Komisija prieš Daniją*, 171/78, ECLI:ES:C:1980:54, 5 punktas.

⁽¹¹²⁾ Sprendimo *Essent Netwerk Noord*, C-206/06, ECLI:ES:C:2008:413, 46 punktas.

sprendime, kaip ir ankstesniuose sprendimuose dėl nacionalinių paramos atsinaujinančiųjų išteklių energetikai schemų⁽¹¹³⁾, klausimas dėl to, kad parama pagal 2012 m. EEG įstatymą teikiama tik nacionalinei gamybai, nekliamas. Tačiau planuodamos paramos schemas valstybės narės negali įvesti diskriminacinių mokesčių, kaip apibrėžta Sutarties 30 ir 110 straipsniuose.

- (234) Sprendimu *Ålands Vindkraft* Sutarties 30 ir 110 straipsnių vertinimas nepakeistas. Pirma, vienintelis klausimas toje byloje buvo keliamas dėl to, ar nacionaline paramos atsinaujinančiosios energijos gamintojams schema reikia leisti naudotis ir kitų valstybių narių gamintojams (Teismas konstatavo, kad ne). Sprendime nėra nagrinėjama, ar, be kitų dalykų, tokią nacionalinę paramos schemą galima finansuoti iš diskriminacinio mokesčio, kuriuo apmokestinami ir kiti kitose valstybėse narėse esantys ekonominės veiklos vykdytojai. Antra, Švedijos teismo prašymu Teisingumo Teismas išaiškino 34 straipsnio nuostatas dėl laisvo prekių judėjimo kiekybinio apribojimo; prašyme priimti prejudicinį sprendimą nebuvo prašoma nagrinėti 30 ir 110 straipsnių dėl diskriminacinių rinkliavų ir mokesčių, todėl šiuo klausimu Teisingumo Teismas nedarė jokių išvadų. Trečia, Teisingumo Teismas konstatavo, kad nors Švedijos atsisakymas suteikti ieškovui prieigą prie savo sertifikatų sistemos ir yra kiekybiniam apribojimui lygiaverčio poveikio priemonė, ją buvo galima pateisinti aplinkos apsaugos politikos tikslais; ši priemonė buvo proporcinga aplinkos apsaugos politikos tikslui siekti⁽¹¹⁴⁾. Tačiau diskriminacinės priemonės, kuriomis pažeidžiami 30 ir 110 straipsniai, nėra pateisinamos net ir aplinkos apsaugos tikslais: Komisija nemato, kaip būtų galima padėti įgyvendinti aplinkos apsaugos tikslus (arba kokius nors viršesnius bendriems interesams svarbius reikalavimus) nustatčius piniginių įpareigojimą, dėl kurio kitų valstybių narių ekonominės veiklos vykdytojams tektų mokėti daugiau negu vidaus konkurentams.
- (235) Tačiau Vokietija, nors ir laikėsi savo pozicijos, kad EEG papildomu mokesčiu Sutarties 30 ir 110 straipsniai nėra pažeidžiami, įsipareigojo investuoti į jungiamąsias linijas ir panašius Europos energetikos projektus (žr. 19 konstatuojamojoje dalyje pateiktą aprašymą). Šių investicijų suma būtų lygi apskaičiuotajam įtariamoms diskriminacijos dydžiui.
- (236) Įprasta 30 ir 110 straipsnių pažeidimų ištaisymo priemonė yra nustatytų mokesčių sugražinimas. Tačiau Komisija pripažino, kad dalies pajamų, surinktų iš parafiskalinio mokesčio, taikomo importui, reinvestavimas į projektus ir infrastruktūrą, kuria duodama tiesioginė nauda importui, yra tinkama priemonė galimai ankstesnei diskriminacijai pagal Sutarties 30 ir 110 straipsnius kompensuoti⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Norint nustatyti, kokią ankstesnių pajamų iš EEG papildomo mokesčio dalį reikia skirti šioms investicijoms, pirmiausia reikia įvertinti, kiek tinkamos finansuoti EEG elektros energijos importuojama į Vokietiją. Vokietija nurodė, kad per 2012 m. EEG įstatymo taikymo laikotarpį, nuo 2012 m. sausio mėn. iki 2014 m. liepos mėn., kilmės garantijų, atitinkančių AEI elektros energiją, kurią būtų galima remti pagal 2012 m. EEG įstatymą, dalis sudarė apie 1 349 GWh: 519 GWh 2012 m., 283 GWh 2013 m. ir 547 GWh 2014 m. Daug didesnė kilmės garantijų dalis, neįtraukta į šią sumą, atitinka elektros energiją, pagamintą didelėse, senose hidroelektrinėse, kuri nebūtų tinkama finansuoti pagal 2012 m. EEG įstatymą. Tačiau kadangi kilmės garantijomis galima prekiauti atskirai, vien jų nepakanka nustatyti, kokia dalis EEG elektros energijos faktiškai importuota. Vokietija nurodė, kad faktinis importas būtų mažesnis, bet negalėjo pateikti informacijos apie tai, kokia dalis importuotos žaliosios elektros energijos būtų importuota pagal fizines importo sutartis.
- (238) Antrasis etapas – įvertinti diskriminacijos importuojamos žaliosios elektros energijos atžvilgiu mastą. Diskriminuojama tuo, kad nors EEG papildomu mokesčiu apmokestinama ir šalies viduje pagaminta, ir importuojama EEG elektros energija, iš papildomo mokesčio surinktos lėšos panaudojamos tik vidaus EEG elektros energijos gamybai (laikantis tinkamumo finansuoti sąlygų).
- (239) Pačią diskriminaciją galima įvertinti pagal tai, kokio dydžio EEG papildomu mokesčiu apmokestinama importuojama EEG elektros energija. Tačiau reikia pabrėžti, kad jokia kompensacija nebūtų padengiamas visas papildomas mokeskis, kaip toks; ji būtų skaičiuojama tik pagal hipotetinę gautos paramos formą (supirkimo tarifus, prekybos išmokas arba *žaliajai elektros energijai taikomą lengvatą*). Iš tikrųjų, turint galvoje, kad vidaus EEG elektros gamintojai taip pat moka papildomą mokesį, bet kartu gauna EEG paramą, taikomos sąlygos taptų skirtingos tada, jeigu importuojama elektros energija būtų apmokestinama papildomu mokesčiu, bet jokia parama už šią elektros energiją nebūtų teikiama. Iš esmės diskriminacija priylgsta nesuteiktos paramos už importuotą EEG elektros energiją kiekiui.

⁽¹¹³⁾ Pavyzdžiui, žr. Sprendimą dėl valstybės pagalbos SA.33384 (2011/N) – Austrija, *Ökostromgesetz* 2012, C(2012) 565 final.

⁽¹¹⁴⁾ Žr. 107 išnašą.

⁽¹¹⁵⁾ Sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.15876/N490/200 – Italija, per didelės elektros energijos sektoriaus išlaidos (OL C 250, 2005 10 8, p. 10).

- (240) Dėl supirkimo tarifų ir prekybos išmokų Komisija pažymi, kad jie skiriasi ir priklauso nuo EEG technologijų pobūdžio, todėl reikia išskirti faktiškai importuotos EEG elektros energijos rūšis ir kiekį ir šias paramos formas pritaikyti importuotai elektros energijai. Tačiau kadangi Vokietija paaiškino, kad neturi duomenų apie faktiškai importuotą EEG elektros energiją, nėra įmanoma nustatyti diskriminacijos įvertinant konkretų supirkimo tarifą arba prekybos išmoką pritaikant importuotam elektros energijos kiekiui.
- (241) Naudą, gautą iš *žaliajai elektros energijai taikomos lengvatos*, priešingai, galima nustatyti lengviau. Vokietija nurodė, kad nauda, gauta iš *žaliajai elektros energijai taikomos lengvatos*, praktiškai sudarė mažiau negu 4 ct/kWh. Taip yra dėl to, kad elektros energijos tiekėjams, kurie prašo taikyti lengvatą, papildomas mokestis sumažinamas tik 2 ct/kWh už visą jų portfelį ir tik tada, jeigu bent 50 % jo dalies sudaro EEG elektros energija. Norėdami išvengti rizikos, kad 50 % riba gali būti nepasiekta labai nedidele dalimi (tada visam portfeliui būtų taikomas visas EEG papildomas mokestis), elektros energijos tiekėjai EEG elektros energijos perka su saugia marža, tai yra daugiau negu reikalingi 50 %, kartais iki 60 %. Šiuo atveju, norint apskaičiuoti sąnaudomis išreikštą naudą, kurią būtų galima perduoti AEI elektros energijos gamintojams, tą dalį, kuria EEG papildomas mokestis sumažintas visam portfeliui, tai yra 2 ct/kWh, reikia padalyti iš didesnės EEG elektros energijos dalies. Pavyzdžiui, jeigu ši dalis yra 60 %, faktinė sąnaudomis išreikšta nauda, kurią galima perduoti, bus ne 4 ct/kWh, bet tik 3,3 ct/kWh. Didžiausia *žaliajai elektros energijai taikomos lengvatos* teikiama nauda 2012 m. vidutiniškai sudarė 3,8 ct/kWh, 2013 m. – 3,2 ct/kWh, 2014 m. – 3,9 ct/kWh.
- (242) Paaiškėjo, kad *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata* 2012 m. buvo šiek tiek didesnė už EEG papildomą mokestį, o 2013 ir 2014 m. mažesnė už papildomą mokestį. Taip pat paaiškėjo, kad *žaliajai elektros energijai taikoma lengvata* buvo mažesnė už naudą, kuri gauta iš kai kurių supirkimo tarifų (atėmus rinkos kainą), pavyzdžiui, saulės energijos, bet didesnė už naudą, kuri gautą iš kitų supirkimo tarifų, pavyzdžiui, vėjo energijos. Tačiau net jeigu remiantis *lengvata* tam tikra dalimi gali būti apskaičiuotas per mažas faktinis diskriminacijos mastas, reikia atminti, kad remiantis kilmės garantijomis būna apskaičiuojamas per didelis importuojamos energijos kiekis. Todėl Komisija mano, kad Vokietijos taikytas metodas (aprašytas 238 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse) yra tinkamas. Naudos, kuri gaunama dėl *žaliajai elektros energijai taikomos lengvatos*, duomenys, juos vertinant kartu su duomenimis apie importuotos energijos kilmės garantijas, gali būti laikomi pagrįstu pakaitiniu importuotos EEG elektros energijos diskriminavimo pagal 2012 EEG įstatymą rodikliu.
- (243) Remiantis tinkamos finansuoti importuotos EEG elektros energijos verte, nurodyta 237 konstatuojamojoje dalyje, ir *žaliajai elektros energijai taikomos lengvatos* verte, nurodyta 241 konstatuojamojoje dalyje, suma, kurią reikia reinvestuoti, yra 50 mln. EUR ⁽¹¹⁶⁾. Taigi, Komisija mano, kad Vokietijos įsipareigojimas investuoti 50 mln. EUR (žr. 19 konstatuojamąją dalį) į jungiamąsias linijas ir Europos energetikos projektus yra priemonė, kuria ištaisoma ankstesnė diskriminacija pagal Sutarties 30 ir 110 straipsnius.

8. AUTENTIŠKA KALBA

- (244) Kaip minėta šio sprendimo 1 skirsnyje, Vokietija sutiko nereikalauti, kad sprendimas būtų priimtas vokiečių kalba. Todėl tekstas bus autentiškas anglų kalba.

9. IŠVADA IR LĖŠŲ SUSIGRĄŽINIMAS

- (245) Kadangi ankstesnis Sutarties 30 ir 110 straipsnių pažeidimas EEG papildomu mokesčiu ištaisytas, Komisija daro išvadą, kad parama EEG elektros energijos gamintojams, kuri įvertinta kaip suderinama sprendimo pradėti procedūrą 187 ir 200 konstatuojamosiose dalyje, pagal savo finansavimo mechanizmą taip pat atitinka vidaus rinką.
- (246) Komisija daro išvadą, kad Vokietija neteisėtai suteikė pagalbą, kuria remta EEG elektros energijos gamyba, ir pagalbą daug energijos vartojančioms įmonėms, pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį.
- (247) Tą pagalbą, kuri nesuderinama su vidaus rinka, reikėtų susigrąžinti.
- (248) Susigrąžinti reikėtų tik sumažintą 2013 ir 2014 m. (toliau – atitinkami metai) EEG papildomo mokesčio dalį.

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (2012 m.) + 9,1 (2013 m.) + 21,3 (2014 m.) = 50,1 mln. EUR.

- (249) Už kiekvienus atitinkamus metus susigrąžintina suma turi būti lygi skirtumui tarp suderinamos tų metų sumos, kuri apskaičiuojama pagal 251, 252 ir 253 konstatuojamąsias dalis, ir EEG papildomo mokesčio sumos, kurią pagalbos gavėjas atitinkamais metais faktiškai sumokėjo.
- (250) EEG papildomo mokesčio suma, kurią pagalbos gavėjas atitinkamais metais faktiškai sumokėjo, iš esmės yra apskaičiuojama sumažintą tų metų papildomą mokesčių pritaikius tais pačiais metais pagalbos gavėjo suvartotai elektros energijai. Tačiau norėdama paspartinti lėšų susigrąžinimą ir atsižvelgdama į tai, kad atitinkamų metų elektros energijos suvartojimo duomenys turimi ne apie visas įmones, iš kurių reikia susigrąžinti lėšas, Vokietija pirmiausia remsis prašymuose nurodytais suvartojimo duomenimis ir apskaičiuos preliminarią grąžintiną sumą, kurią reikės grąžinti nedelsiant. Antru etapu remdamasi faktiniais atitinkamų metų elektros energijos suvartojimo duomenimis, Vokietija apskaičiuos galutines grąžintinas sumas ir ims reikiamų priemonių užtikrindama, kad šios galutinės sumos būtų grąžintos arba sumokėtos (šis antrasis lėšų susigrąžinimo proceso etapas vadinamas koregavimo mechanizmu).
- (251) Pirmuoju etapu, nustatant suderinamą sumą, remiamasi 2014 m. gairių 3.7.2 skirsniu. Įmonė, kuri pasinaudojo sumažinimu, turi priklausyti kuriam nors iš 2014 m. gairių 3 priede išvardytų sektorių (2014 m. gairių 185 punktas), jeigu nepriklauso, įmonės elektros energijos suvartojimo intensyvumas turi būti bent 20 % ir įmonė turi priklausyti sektoriui, kurio ES lygmens prekybos intensyvumas yra bent 4 %, net jei ta įmonė nepriklauso nė vienam iš 2014 m. gairių 3 priede išvardytų sektorių (2014 m. gairių 186 punktas). Taikant 2014 m. gairių 186 punktą, kaip paaiškinta 202 konstatuojamojoje dalyje, galima naudotis prašymuose dėl atitinkamų metų pateiktais duomenimis.
- (252) Be to, jeigu įmonė yra tinkama finansuoti pagal 251 konstatuojamąją dalį, ji privalo dengti bent 15 % papildomų sąnaudų netaikant lengvatos (2014 m. gairių 188 punktas). Tačiau mokėtina suma įmonės lygmeniu gali būti apribota iki 4 % atitinkamos įmonės bendrosios pridėtinės vertės. Be to, įmonėms, kurių elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 %, mokėtina suma gali būti apribota iki 0,5 % atitinkamos įmonės bendrosios pridėtinės vertės (2014 m. gairių 189 punktas). Taikant 2014 m. gairių 189 punktą, kaip paaiškinta 202 konstatuojamojoje dalyje, galima naudotis prašymuose dėl atitinkamų metų pateiktais duomenimis. Jeigu įmonė nėra tinkama finansuoti pagal 251 konstatuojamąją dalį, remiantis 2014 m. gairių 3.7.2 skirsniu, mokėtina suma iš esmės yra lygi nesumažintam EEG papildomam mokesčiui, laikantis 2014 m. 197 punkte nustatytos laipsniškumo taisyklės.
- (253) Jeigu kuriais nors atitinkamais metais mokėtina suma, apskaičiuota pagal 252 konstatuojamąją dalį, yra didesnė už pagalbos gavėjo tais metais faktiškai sumokėtą sumą, reguliavimo plano nuostatos bus taikomos taip, kaip nurodyta 212 konstatuojamojoje dalyje. 2013 m. suderinama suma neturėtų viršyti 125 % pagalbos gavėjo 2013 m. (tai yra tais pačiais metais) faktiškai sumokėto papildomo mokesčio. 2014 m. suderinama suma neturėtų viršyti 150 % pagalbos gavėjo 2013 m. (tai yra ankstesniais metais) faktiškai sumokėto papildomo mokesčio. Kaip paaiškinta 250 konstatuojamojoje dalyje, jei reikia nustatyti preliminarią grąžinamą sumą, 2013 ir 2014 m. faktiškai sumokėtą papildomą mokesčių galima apskaičiuoti pagal elektros suvartojimo duomenis, kurie pateikti įmonės prašyme dėl 2013 ir 2014 m. papildomo mokesčio sumažinimo. Taikant koregavimo mechanizmą bus naudojami faktiniai 2013 ir 2014 m. elektros suvartojimo duomenys, kai tik šie duomenys bus surinkti.
- (254) Jeigu mokėtina suma, apskaičiuota pagal 251, 252 ir 253 konstatuojamąsias dalis nėra didesnė už pagalbos gavėjo kuriais nors atitinkamais metais faktiškai sumokėtą sumą, lėšų grąžinti nereikės.
- (255) Jeigu bendra pagalbos gavėjo gautos pagalbos suma yra mažesnė už 200 000 EUR ir pagalba atitinka kitus Komisijos reglamente (ES) Nr. 1407/2013⁽¹¹⁷⁾ arba Komisijos reglamente (EB) Nr. 1998/2006⁽¹¹⁸⁾ nustatytus kriterijus, reikėtų laikyti, kad ši pagalba nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, todėl šiai pagalbai nuostatos dėl sugrąžinimo neturėtų būti taikomos.
- (256) Jeigu bendra pagalbos gavėjo gautos pagalbos suma yra didesnė už 200 000 EUR ir iš jos turi būti susigrąžinta mažesnė negu 200 000 EUR suma, Reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 ir Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 netaikomas, nes pagalba susijusi su tomis pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, todėl nesumuojama (Reglamento (ES) Nr. 1407/2013 5 straipsnio 2 dalis ir Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 2 straipsnio 5 dalis). Todėl tokias sumas reikėtų susigrąžinti.

⁽¹¹⁷⁾ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 1).

⁽¹¹⁸⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).

(257) Komisija taip pat išnagrinėjo, ar būtų kokių nors kliūčių susigrąžinti lėšas pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnį. Kaip paaiškinta 172 konstatuojamojoje dalyje, kai kurios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad 2013 ir 2014 m. papildomas mokestis turėtų būti tikslinamas kuo mažiau, siekiant paisyti pagalbos gavėjų teisėtų lūkesčių, ir kad jokių lėšų susigrąžinti nereikėtų. Tačiau dėl 146 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių Komisijos sprendimas NN 27/00 negali kelti teisėtų lūkesčių pagalbos gavėjams, nes 2012 m. EEG įstatymas skiriasi nuo 2000 m. EEG įstatymo ir buvo priimtas daugiau kaip po dešimties metų, be to, 2000 m. EEG įstatyme nėra specialiosios taisyklės *BesAR*,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba, kuria remiama elektros energijos gamyba iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir iš kasyklų dujų, kuri suteikta remiantis įstatymu *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (toliau – 2012 m. EEG įstatymas) ir kurią Vokietija įgyvendino pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, įskaitant šios paramos finansavimo mechanizmą, bus suderinama su vidaus rinka, jeigu Vokietija įvykdys I priede išdėstytą įsipareigojimą.

2 straipsnis

Komisija pritaria Vokietijos pateiktam II priede išdėstytam 2013 ir 2014 m. reguliavimo planui.

3 straipsnis

1. Valstybės pagalba, kurią sudaro papildomo mokesčio, iš kurio 2013 ir 2014 m. finansuota iš atsinaujinančiųjų išteklių pagaminta elektros energija (toliau – EEG papildomas mokestis), sumažinimas daug energijos vartojančioms įmonėms (specialioji taisyklė *Besondere Ausgleichsregelung*, *BesAR*), ir kurią Vokietija neteisėtai įgyvendino pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, bus suderinama su vidaus rinka, jeigu atitiks vieną iš keturių šioje dalyje išdėstytų kategorijų.

Jeigu valstybės pagalba buvo suteikta įmonei, kuri priklauso kuriam nors iš 2014–2020 m. valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairių (toliau – 2014 m. gairės) 3 priede išvardytų sektorių, ši valstybės pagalba yra suderinama su vidaus rinka, jeigu įmonė padengė bent 15 % papildomų sąnaudų, kurias elektros energijos tiekėjai patiria dėl įpareigojimo pirkti atsinaujinančiąją energiją ir kurias vėliau perkelia savo vartotojams. Jeigu įmonė padengė mažiau negu 15 % šių papildomų sąnaudų, valstybės pagalba vis tiek yra suderinama, jeigu įmonė sumokėjo sumą, kuri atitinka bent 4 % įmonės bendrosios pridėtinės vertės, arba, kai įmonės elektros energijos suvartojimo intensyvumas yra bent 20 %, – bent 0,5 % įmonės bendrosios pridėtinės vertės.

Jeigu valstybės pagalba buvo suteikta įmonei, kuri nepriklauso nė vienam iš 2014 m. gairių 3 priede išvardytų sektorių, bet jos elektros energijos suvartojimo intensyvumas 2012 m. sudarė bent 20 % ir ji tais metais priklausė sektoriui, kurio ES lygmens prekybos intensyvumas buvo bent 4 %, ši valstybės pagalba yra suderinama su vidaus rinka, jeigu įmonė padengė bent 15 % papildomų sąnaudų, kurias elektros energijos tiekėjai patiria dėl įpareigojimo pirkti atsinaujinančiąją energiją ir kurias vėliau perkelia savo vartotojams. Jeigu įmonė padengė mažiau negu 15 % šių papildomų sąnaudų, valstybės pagalba vis tiek yra suderinama, jeigu įmonė sumokėjo sumą, kuri atitinka bent 4 % įmonės bendrosios pridėtinės vertės, arba, kai įmonės elektros energijos suvartojimo intensyvumas yra bent 20 %, – bent 0,5 % įmonės bendrosios pridėtinės vertės.

Jeigu valstybės pagalba buvo suteikta įmonei, kuri gali gauti suderinamą valstybės pagalbą pagal antrą arba trečią pastraipą, bet tos įmonės sumokėtas EEG papildomas mokestis yra mažesnis už tose pastraipose nurodytą ribą, suderinamos yra šios pagalbos dalys:

- a) už 2013 m. – pagalbos dalis, kuri viršija 125 % papildomo mokesčio, kurį įmonė faktiškai sumokėjo 2013 m., ribą;
- b) už 2014 m. – pagalbos dalis, kuri viršija 150 % papildomo mokesčio, kurį įmonė faktiškai sumokėjo 2013 m., ribą.

Jeigu valstybės pagalba buvo suteikta įmonei, kuri negali gauti suderinamos valstybės pagalbos pagal antrą arba trečią pastraipą, ir ta įmonė padengė mažiau negu 20 % papildomų nesumažinto papildomo mokesčio sąnaudų, suderinamos yra šios pagalbos dalys:

- a) 2013 m. – pagalbos dalis, kuri viršija 125 % papildomo mokesčio, kurį įmonė faktiškai sumokėjo 2013 m., ribą;
 - b) 2014 m. – pagalbos dalis, kuri viršija 150 % papildomo mokesčio, kurį įmonė faktiškai sumokėjo 2013 m., ribą.
2. Visa pagalba, kuri neatitinka 1 dalies sąlygų, yra nesuderinama su vidaus rinka.

4 straipsnis

Individuali pagalba, suteikta remiantis 1 ir 3 straipsniuose nurodytomis schemomis, nėra pagalba, jei teikiant atitiko reglamento, priimto pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 ⁽¹¹⁹⁾ 2 straipsnį ir taikyto teikiant šią pagalbą, sąlygas.

5 straipsnis

Individuali pagalba, suteikta pagal 1 straipsnio 3 dalyje nurodytas schemas, kuri teikiant atitiko sąlygas, nustatytas pagal reglamentą, priimtą pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, arba pagal kitą patvirtintą pagalbos schemą, yra suderinama su vidaus rinka, jeigu neviršija didžiausio tos rūšies pagalbai taikytino pagalbos intensyvumo lygio.

6 straipsnis

1. Vokietija susigrąžina iš pagalbos gavėjų 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą nesuderinamą valstybės pagalbą, laikydamasi III priede aprašyto metodo.
2. Į gražintinas sumas įskaičiuojamos palūkanos, susidariusios nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjai pradėjo naudotis pagalba, iki tos pagalbos susigrąžinimo dienos.
3. Palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir susikaupusių palūkanų pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽¹²⁰⁾ V skyrių.
4. Vokietija nutraukia visų dar neišmokėtų pagalbos sumų mokėjimą pagal 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą schemą šio sprendimo priėmimo dieną.

7 straipsnis

1. 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta nesuderinama pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.
2. Vokietija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos, ir susigrąžina suteiktą nesuderinamą pagalbą.
3. Jeigu Vokietija susigrąžino tik preliminarines susigrąžintinas sumas, nurodytas III priedo 4 punkte, Vokietija užtikrina, kad III priedo 4 punkte nurodytas koregavimo mechanizmas būtų įgyvendintas per vienus metus nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos.

8 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Vokietija pateikia šią informaciją:
 - a) visų pagalbos gavėjų, kurie gavo pagalbą, nurodytą 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse, sąrašą ir bendrą kiekvieno pagalbos gavėjo pagal schemą gautos pagalbos sumą;

⁽¹¹⁹⁾ 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (OL L 142, 1998 5 14, p. 1).

⁽¹²⁰⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

- b) visą preliminarią iš kiekvieno pagalbos gavėjo susigrąžintina sumą (pagrindinę dalį ir susigrąžinimo palūkanas);
- c) išsamų priemonių, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis šiam sprendimui įgyvendinti, įskaitant I priede išdėstytą įsipareigojimą, aprašymą;
- d) dokumentus, iš kurių būtų matyti, kad pagalbos gavėjams buvo nurodyta sugrąžinti pagalbą ir kad yra laikomasi I priede išdėstyto įsipareigojimo.

2. Vokietija nuolat informuoja Komisiją apie nacionalinių priemonių, kurių imtasi šiam sprendimui įgyvendinti, vykdymo eigą, kol susigrąžina 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagalbą ir iki galo įvykdo I priede išdėstytą įsipareigojimą. Paprastu Komisijos prašymu Vokietija nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurias jau įgyvendino ir kurių ketina imtis vykdydama šį sprendimą. Vokietija taip pat pateikia išsamius duomenis apie pagalbos sumas ir susigrąžinimo palūkanas, jau susigrąžintas iš pagalbos gavėjų.

9 straipsnis

Vokietija įsipareigojo reinvestuoti 50 mln. EUR į jungiamąsias linijas ir Europos energetikos projektus. Vokietija nuolat informuoja Komisiją apie šio įsipareigojimo įgyvendinimą.

10 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2014 m. lapkričio 25 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Komisijos narė

I PRIEDAS

2014 M. LIEPOS 7 D. VOKIETIJOS PASIŪLYTAS PRISIIMTI ĮSIPAREIGOJIMAS

„110 ir 30 str. taikymas esamiems įrenginiams ir *Grünstromprivileg* (2012 m. EEG)

Kalbant apie 2012 m. EEG įstatymą būtų galima parengti bendrą *Grünstromprivileg* ir 30 bei 110 straipsnio keliamų klausimų sprendimą. Šį sprendimą sudarytų apskaičiuotajai įtariamoms diskriminacijos sumai prilygstančio dydžio reinvėsticijos į jungiamąsias linijas arba panašius Europos energetikos projektus. Reinvesticija galėtų būti atliekama kartu įgyvendinant atitinkamą projektą. Remiantis Vokietijos nurodytais skaičiais, 2012–2014 m. liepos mėn. reinvėsticija turėtų siekti 50 mln. EUR. Vėlgi, Vokietija siūlo prisiimti šį įsipareigojimą apsaugodama savo teisinę poziciją (nediskriminuodama).“

—

II PRIEDAS

2014 M. LIEPOS 4 D. VOKIETIJOS PASIŪLYTAS PRISIIMTI ĮSIPAREIGOJIMAS

„Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = Z(\text{Anpassplan})_{2013} - Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$\text{Mit: } Z(\text{Anpassplan})_{2013} = \text{Minimum von } Z(\text{EEAG}) \text{ und } 125 \% \times Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen. (*) Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet („Bescheidaten“), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012“

(*) Originali išnaša: „Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.“

Vertimas

„Lėšas iš tam tikros įmonės reikia susigrąžinti [susigrąžintina suma susidaro] dėl skirtumo tarp EEG sąnaudų, nustatytų pagal 2014–2020 m. gaires dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai (toliau – 2014 m. gairės), ir EEG sąnaudų, nustatytų pagal 2012 m. EEG įstatymą. Šiuo atžvilgiu reguliavimo plane suma, kurią reikia sumokėti pagal 2014 m. gaires, apribojama ir gali sudaryti ne daugiau kaip 125 % (už 2013 m.) ir ne daugiau kaip 150 % (už 2014 m.) sumos, sumokėtos už 2013 m. pagal 2012 m. EEG įstatymą (žr. diagramą). Neigiamos susigrąžintinos sumos neįskaičiuojamos.

Diagrama: susigrąžintinos sumos apskaičiavimo metodas

$$\text{Susigrąžintina suma}_{2013} = P(\text{reguliavimo planas})_{2013} - P(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$P(\text{reguliavimo planas})_{2013} = P(\text{minimumas (EEAG) ir } 125\% * P(\text{EEG2012})_{2013}$$

Susigrąžintina suma₂₀₁₃: už 2013 m. susigrąžintina suma

P (reguliavimo planas)₂₀₁₃: suma, pagal reguliavimo planą mokėtina už 2013 m.

P (EEAG)₂₀₁₃: suma, pagal 2014 m. gaires mokėtina už 2013 m.

P (EEG2012)₂₀₁₃: suma, pagal 2012 m. EEG įstatymą faktiškai sumokėta už 2013 m.

Atsižvelgiant į skubumą ir siekiant sumažinti administracinio darbo krūvį, kuris įvertintas kaip labai didelis, iš įmonių susigrąžintiną sumą reikia skaičiuoti tik remiantis federalinės tarnybos BAFA jau turimais duomenimis (*). Taigi, bus naudojami duomenys apie konkrečias įmones (bendrąją pridėtinę vertę rinkos kainomis, elektros suvartojimą ir elektros energijos sąnaudas), kurie buvo pateikti įmonių prašymuose dėl 2013 ir 2014 m., bet atitinka metus, kuriais duomenys turėjo būti pateikti (pavyzdžiui, 2011 finansinius metus, kai sumažinimas suteiktas 2013 m., ir 2012 m., kai sumažinimas suteiktas 2014 m.). Taigi, skaičiuojama remiantis bendrąja pridėtine verte rinkos kainomis, nes duomenų apie bendrąją pridėtinę vertę faktoriškais kainomis neturima. Be to, palyginti skaičiavimai turi būti grindžiami duomenimis apie elektros suvartojimą, kurie pateikti prašymuose ir atitinka metus, už kuriuos duomenys turėjo būti pateikti. Šie elektros suvartojimo duomenys skiriasi nuo duomenų apie faktiškai tais metais, kurių papildomas mokestis sumažinamas, suvartotą elektros energiją.

Naudotų verčių orientaciniai metai

	BAFA sprendimas dėl 2013 m.	BAFA sprendimas dėl 2014 m.
Bendroji pridėtinė vertė rinkos kainomis	2011 m.	2012 m.
Suvaltuota elektros energija	2011 m.	2012 m.
Elektros energijos sąnaudos	2011 m.	2012 m.“

(*) Originali išnaša: „2013 m. duomenų apie kiekvieną bendrovę BAFA neturi. 2014 m. duomenys apie kiekvieną bendrovę dar nesurinkti.“

III PRIEDAS

SUSIGRAŽINIMO METODAS

1. Susigražinti reikėtų sumažintą 2013 ir 2014 m. (toliau – atitinkami metai) EEG papildomo mokesčio dalį.
2. Už kiekvienus metus susigražintina suma turi būti lygi skirtumui tarp suderinamos tų metų sumos, kuri apskaičiuojama pagal 5–8 punktus, ir EEG papildomo mokesčio sumos, kurią pagalbos gavėjas atitinkamais metais faktiškai sumokėjo, apskaičiuotos pagal 3 ir 4 punktus.

EEG papildomo mokesčio suma, kurią pagalbos gavėjas atitinkamais metais faktiškai sumokėjo

3. EEG papildomo mokesčio suma, kurią pagalbos gavėjais atitinkamais metais faktiškai sumokėjo, apskaičiuojama sumažintą tų metų papildomą mokestį pritaikius tais pačiais metais suvartotai elektros energijai.
4. Nukrypstant nuo 3 punkto, Vokietija pirmiausia gali pasinaudoti duomenimis apie elektros energijos suvartojimą, kurie pateikti pagalbos gavėjo prašyme dėl atitinkamų metų, ir apskaičiuoti preliminarią susigražintina sumą. Tokiu atveju preliminari susigražintina suma susigražinama nedelsiant; antru etapu Vokietija, remdamasi faktiniais suvartojimo duomenimis, gali apskaičiuoti galutinę susigražintina sumą ir imtis reikiamų priemonių, kad užtikrintų, jog ši galutinė suma būtų susigražinta arba sumokėta (toliau – koregavimo mechanizmas).

Suderinama suma

5. Jeigu pagalbos gavėjas priklauso kuriam nors iš 2014 m. gairių 3 priede išvardytų sektorių (2014 m. gairių 185 punktas) arba jeigu pagalbos gavėjo elektros energijos suvartojimo intensyvumas yra bent 20 % ir pagalbos gavėjas priklauso sektoriui, kurio Sąjungos lygmens prekybos intensyvumas yra bent 4 %, net jei pagalbos gavėjas nepriklauso nė vienam iš 2014 m. gairių 3 priede išvardytų sektorių (2014 m. gairių 186 punktas), pagalbos gavėjas gali gauti pagalbą jam sumažinus prievolę finansuoti paramą iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintai elektros energijai. Taikant 2014 m. 186 punktą galima naudotis prašyme dėl atitinkamų metų pateiktais duomenimis.
6. Jeigu pagalbos gavėjas pagal 5 punktą yra tinkamas finansuoti, suderinama suma sudaro 15 % nesumažinto EEG papildomo mokesčio (2014 m. gairių 188 punktas). Tačiau suderinama suma įmonės lygmeniu turi sudaryti ne daugiau kaip 4 % atitinkamos įmonės bendrosios pridėtinės vertės. Be to, įmonėms, kurių elektros energijos vartojimo intensyvumas yra bent 20 %, suderinama suma gali būti apribota iki 0,5 % atitinkamos įmonės bendrosios pridėtinės vertės (2014 m. gairių 189 punktas). Taikant 2014 m. 189 punktą galima naudotis prašyme dėl atitinkamų metų pateiktais duomenimis.
7. Jeigu pagalbos gavėjas pagal 5 punktą yra tinkamas finansuoti, suderinama suma sudaro 20 % nesumažinto EEG papildomo mokesčio (2014 m. gairių 197 punktas).
8. Jeigu kuriais nors atitinkamais metais suderinama suma, apskaičiuota pagal 6 ir 7 punktus, yra didesnė už EEG papildomą mokestį, kurį pagalbos gavėjas atitinkamais metais faktiškai sumokėjo, suderinamos sumos riba yra tokia:
 - a) už 2013 m. – suderinama suma negali viršyti 125 % pagalbos gavėjo 2013 m. (tai yra tais pačiais metais) faktiškai sumokėto papildomo mokesčio;
 - a) už 2014 m. – suderinama suma negali viršyti 150 % pagalbos gavėjo 2013 m. (tai yra ankstesniais metais) faktiškai sumokėto papildomo mokesčio.